

El setmanari
de més
difusió de
Catalunya

Catalunya Cristiana

"Només hi ha una manera
de preparar-nos bé a parti-
cipar en l'Eucaristia: la de
viure cada dia el do de no-
saltres mateixos, a Déu i
als altres".

Robert Coffy

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Any VI N.º 286

Setmana del 17 al 23 de març del 1985

50 Ptes.

AFINANT

El Carmel a l'escola de Josep

Santa Teresa de Jesús va ser una gran propagandista de la devoció a Sant Josep. Molts dels trets d'aquest baró just la deuen a treure. Però m'inclino a creure que, entre tots, trobava summa-ment allisonador el sofriment callat que li va causar l'estar involu- crat, tant de prop, en el misteri amb el qual s'inaugurava la sal- vació del món: l'encarnació del Verb.

Avui, que tant ens plauen les proclames i les declaracions, es valora poc la importància decisi- va que tingué el silenci de Josep en què, quelcom tant contrariós com la concepció virginal de Je- sús, s'esdevingués sense entre- bancs.

Potser la santa reformadora aprengué d'aquest model que sols un cert silenci confiat pot fer de cada Carmel un lloc, areu i al llarg del temps, en el qual el Verb es faci carn. Ella que no s'estava pas d'escriure i d'adreçar-se a qui fos, sabia precedir, acompanyar, i coronar cada paraula de silenci fecundat per l'Esperit.

L'Església —nosaltres— que devem tant a les filles de santa Teresa, ajudem-les, avui en llur prova dolorosa, a esperar en un silenci josefí que un àngel els il·lumini el misteri.

Joan E. Jarque i Jutglar

DIA DEL SEMINARI - 1985

Avui, totes les diò- cesis catalanes cele- bren el "Dia del Semi- nari". Urgeix que la cri- da de Déu al sacerdoti a joves de les nostres comunitats, sigui escol- tada i acollida. Famí- lies, catequesis, movi- ments i comunitats aj- darem a crear un clima favorable si sabem testi- moniar el nostre amor a Jesucrist i a la seva Es- glésia, i valorar el lliura- ment permanent al ser- vei del Regne de Déu i dels germans, com un gran do de Déu, que fa de la vida pel prevere, una apassionant aven- tura de fe i d'amor.

Els bisbes catalans s'adrecen als joves amb motiu de l'Any Internacional de la Joventut

"Aportar una nova saba a Catalunya"

La Cúria d'Urgell
s'informatitza

9

El doctor Torrella
recorda als
catequistes la seva
condició de
"ministres de Déu"

11

Guitart: "No és necessari
que la Universitat
sigui un ferment de
mobilització política"

22 i 23

Un dia qualsevol en la vida
d'un seminarista

CENTRALS

BARCELONA. — Amb motiu de l'Any Internacional de la Joventut els bisbes de les diòcesis catalanes han dirigit unes paraules als joves cristians i també a tota la joventut de Catalunya.

El lema d'aquest Any Internacio- nal de la Joventut "Participació, De- desenvolupament i Pau" arrela en el més pregon sentit de la jovesa de les generacions actuals i especial- ment en la nostra. Configura, tal com ha estat definit a la 36ena As- semblea General de l'ONU, el bo i millor de la consciència solidària, creativa i esperançadora dels pobles, massa dividits ja per tantes lluites ideològiques, estratègiques i econò- miques. Els bisbes catalans troben en aquest lema de l'Any Internacio- nal una profunda arrel creient, que la seva sensibilitat de bisbes de l'Es- glésia els impulsa a compartir amb els joves.

En l'Església la **participació** pren el nom de compromís i corres- ponsabilitat que el Concili va subrat-

**En el lema "participació,
desenvolupament i Pau" els nostres bisbes
troben una profunda arrel creient que
la seva sensibilitat de pastors els impulsa
a viure amb els joves**

llar per a tots els cristians i, particular- ment, per als joves. Compromís i corresponsabilitat que fan referència a tots els espais de la vida social, polí- tica i eclesial.

El **desenvolupament** per ser au- tèntic ha de ser integral, és a dir, ha de promoure tot home i tot l'home. El creixement humà constitueix un resum dels nostres deures. Per la seva inserció en el Crist vivent, l'home té accés a un progrés nou, cap a un humanisme transcendental que constitueix la finalitat suprema del desenvolupament personal. Però

aquest ha d'anar unit al desenvol- upament solidari de la humanitat. Aquest és el mestatge de Jesús en el tracte amb els seus. Aquesta és l'as- piració de l'Església quan defensa els drets humans i el dret de tots els pobles i nacions al seu ple desenvol- upament, especialment del Tercer Món.

La **pau**, com a profunda aspira- ció de tots els pobles, és més desitja- da avui enmig de les precàries condi- cions del nostre món. Tots els cris- tians ens hem de sentir colpits i im- pulsats per l'Evangeli de la Pau pre-

dicat per Jesús, i aportar-lo a la realització de tota iniciativa i escola de pau personal, familiar, social, na- cional i internacional.

Fan més endavant una crida di- recta: "Joves cristians a casa nostra: treballant per assolir una major "par- ticipació, desenvolupament i pau" aportareu juntament amb els altres joves una nova saba a Catalunya. Aquesta iniciativa de la ONU és tam- bé una crida a caminar amb tots els joves dels pobles d'Espanya, d'Euro- pa i de tot el món. Aquesta dimensió universal, lluny de contradir la identi- tat del nostre poble, la referma i l'enriqueix.

Acaben dient: "Darrerament, vi- vint aquella "participació, desenvol- upament i pau" en tots els àmbits de la vostra activitat, fareu més realitat que el goig i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels homes de! nostre temps, sobretot les dels pobres i dels qui pateixen, siguin també el goig i l'esperança, la tristesa i l'angoixa dels deixebles del Crist.

Si busca pis ja ha trobat les condicions!

Podrà retornar el deute fins als 20 anys,
amb quotes anuals constants.
Els pagaments inclouen la devolució del capital
i els interessos, i es liquiden còmodament
cada mes, com un lloguer.

Vingui a informar-se!

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

EDITORIAL

Un sínode per als laics

El documental —titulat “lineamenta”, grans línies— del sínode ordinari dels bisbes que tindrà lloc el 1986 va ser fet públic, no fa gaires setmanes, per Mons. Tomko, secretari general del sínode. El tema, decidit després d’una ampla consulta, és “Vocació i missió dels laics en l’Església i en el món”, i es col·loca naturalment sota la llum de la revisió, proposada pel Papa, de les aplicacions del Concili, vint anys després de la seva clausura.

Es tracta d’un document de treball que vol “suscitar, estimular i guiar la reflexió, l’anàlisi i la discussió”. Conté tres parts: la primera sobre la situació post-conciliar, la segona sobre la vocació i la missió dels laics, i la darrera planteja els interrogants sobre com els laics poden ser testimonis de Crist en el món.

Sobre la situació postconciliar, Mons. Tomko diu “l’Església es proposa, amb l’ajuda del sínode, conèixer els fruits que han madurat gràcies al Concili, acceptar els desafiaments i els problemes nous que la ràpida evolució dels temps ha suscitat i continua suscitant, desxifrar les esperances i els interrogants que resten oberts, per fer fructificar encara més les riqueses i les possibilitats del Concili, enfront dels problemes que la història planteja avui a l’Església”.

El document vol orientar també una reflexió sobre les tendències que s’observen actualment. En certes esglésies locals es dona, en efecte, una “fugida del món” i una reducció de l’activitat dels laics als “ministeris eclesials”. En d’altres, s’hi constata una tendència oposada: l’immersió en el món, fins al punt que els laics arriben a perdre llur inspiració i llur identitat cristiana. Dues tendències contraposades que Joan Pau II definí, parlant als bisbes suïssos, com “la laïcització del clergat i la clericalització dels laics”.

La reflexió sobre la vocació i la missió dels laics arrenca de la pregunta: “Per què cada fidel és cridat a participar a la missió de la salvació?” I hi respon d’antuvi: “La condició baptismal constitueix l’arrel de la vocació i està a l’origen de la missió comuna a tot batejat”. Amb la precisió: “Hi ha una diferència entre el ministeri comú de tots els fidels i el sacerdoci ministerial propi dels pastors”. Així la missió pròpia dels laics, de la qual tracta la tercera part, consisteix essencialment a “humanitzar” a fi de complir millor “el servei envers l’home per elevar-lo a la seva veritat total”. Quatre elements són necessaris, segons el document, per a la promoció recercada de l’home: “La seva relació amb Déu, amb ell mateix, amb els altres i amb les coses”. És a dir, llibertat religiosa, dignitat de la persona, visió cristiana del món social i polític, de la cultura i dels mitjans de comunicació social; finalment, “possessió, ús, transformació i distribució de les coses i dels béns, d’acord amb la justícia i la caritat”. El Concili Vaticà II va afavorir una vida espiritual més encarnada en l’existència quotidiana dels laics. Per altra banda, el món i la cultura contemporanis “esperen i exigeixen la intervenció competent, generosa, decidida i cristianament inspirada dels laics”. I a ells pertoca promoure “la indispensable aliança entre la ciència i la saviesa, entre la tècnica i la ètica, entre la història i la fe, a fi que es realitzi progressivament el disseny de Déu i s’asseixi, per tant, el veritable bé de l’home”.

Finalment, aquest document que hem presentat breument i que procuraren posar a l’abast dels nostres lectors, demana ser estudiat pels episcopats i per les esglésies locals. Algunes ho han fet, d’una manera remarcable, amb els documents dels sínodes anteriors. Així els bisbes francesos varen aplegar més de 50.000 respostes en ocasió del sínode sobre el matrimoni i la família, i els xilens en varen recollir 28.000 sobre la reconciliació i la penitència. Caldria que l’Església catalana fes arribar, aquesta vegada, la seva veu assenyada i amb prou experiència sobre aquest tema. Des de les pàgines del nostre setmanari ens proposem fer-nos ressò de les iniciatives dels nostres pastors en aquest sentit i ens sentiríem honorats si el volguessin utilitzar com un mitjà adequat per a una àmplia consulta.

La Teologia de l’Alliberament i de la ciència econòmica

Els cristians d’avui dia tenim molts problemes, però potser un dels mals més urgents és el relatiu a la relació entre Teologia i societat, és a dir, entre Evangeli i pobresa. No és estrany que la **Instrucció sobre la Teologia de l’Alliberament** enclogui les següents paraules de severa advertència: “...es fa a l’Església una profunda crida. Amb audàcia i valentia, amb clari-vidència i prudència, amb recel i amb molt de coratge, amb amor als pobres fins al sacrifici, els pastors consideraran tasca prioritària el respondre a aquesta crida”.

Vegem com es poden repartir responsabilitats entre teòlegs i economistes.

1 Els teòlegs han complert amb el seu deure radical. Els teòlegs han captat responsablement el fet que “la poderosa i gairebé irresistible aspiració dels pobles a una alliberació constitueix un dels principals signes dels temps que l’Església ha de discernir i d’interpretar a la llum de l’Evangeli” (I, 1), perquè, continua a l’alliberament no pot deixar de trobar un ressò ampli i frater en el cor i en l’esperit dels cristians” (III, 1).

La Teologia de l’Alliberament ha estat conscient de l’impacte social que l’Evangeli ha de tenir perquè “la carta de Filemon ensenya que la nova llibertat, duta per la gràcia de Crist, necessàriament ha de tenir repercussions en el pla social” (VI, 13), i com va recordar el Papa a Santo Domingo, “l’exemple de Crist d’amor al necessitat s’ha concretitzat per a l’Església a l’Amèrica llatina... en l’anomenada opció preferencial pels pobres”.

Per això, la Instrucció sobre la Teologia de l’Alliberament deixa ben clar que és un advertiment que “de cap manera no ha d’interpretar-se com una desautorització de tots aquells que volen respondre generosament i amb autèntic esperit evangèlic a l’opció preferencial pels pobres. De cap manera no podrà servir de pretext per als qui volen atrinxer-se en una actitud de neutralitat i d’indiferència davant els tràgics i urgents problemes de la misèria i de la injustícia” (Intr.).

Així queda palès que el que es pretén revisar són “certes formes de la Teologia de l’Alliberament que recorren, de manera insuficientment crítica, a conceptes presos de diversos corrents del pensament marxista” (Intr.).

El tema, així, es converteix en una interpel·lació de tipus tècnico-social.

2. Entre la Teologia i els pobres. Per conduir aquesta Teologia d’opció pels pobres al seu món real i urgent manca una mediació tècnica. És a dir, manca saber “com” es pot treure els pobres de la seva opressió. El problema no és nou. En tot temps, davant els temes propers, la Teologia ha recorregut a savieses temporals: per a la seva psicologia acudí al platonisme, per a la física acudí a Aristòtil i per a molts problemes de la seva organització interna acudí al Dret Romà. I això sense evitar els conflictes subsegüents d’impregnar la seva Teologia i la seva acció d’elements pagans.

Per això manca acudir a la tècnica econòmica. “És evident que el coneixement científic de la situació i dels possibles camins de transformació social és el pressupost per a una acció capaç d’aconseguir els fins que s’ha fixat” (VII, 3). Punt que ha estat subratllat pel pare Kolvenbach: “El document no oblida de demanar la col·laboració dels especialistes en economia, finances i política social”.

Però el problema és sumament complex. Els tècnics no es posen d’acord sobre en què consisteix el desenvolupament dels pobles i molt menys en els camins per aconseguir-ho. El desenvolupament exigeix canvis en tècniques de treball, en actituds socials i en institucions. El conservadurisme sempre ofereix la seva resistència, i en els països avançats s’endolceix el desenvolupament amb una crida a la “reconversió industrial”, quan no se cerca un anomenat “creixement zero”.

3 L’ambigüitat de la ciència econòmica. Davant d’aquest problema urgent la ciència econòmica vacil·la o presenta solucions contradictòries. El Liberalisme econò-

mic desenvolupa industrialment Europa, però proletaritzà les seves ciutats; el marxisme assolí que Rússia fos temuda, però enfonsà els pobles en l’opressió; el keynesianisme salvà del sot postbèl·lic l’economia occidental, però ens posà en l’atzucac d’una economia estancada i amb inflació; el monedariisme dels nostres dies, o el “reaganisme”, soluciona amb pegats alguns problemes, però continua sense resoldre, o agreuja més, la situació de trenta cinc milions de nord-americans, segons denuncien els bisbes dels Estats Units en un document titulat “El magisteri social catòlic i l’economia d’Estats Units” que aquests dies estan discutint.

No és, doncs, d’estranyar que plani a l’horitzó, pels teòlegs profètics, la temptació marxista: “La impaciència i una voluntat d’eficàcia han conduït certs cristians, desconfiant de tot altre mètode, a refugiar-se en el que ells anomenen l’anàlisi marxista” (VII, 1). I sense cap dubte és una veritable temptació que només condueix a la ineficàcia comprovada dels sistemes històrics de realització marxista, subratllat per la indubtable obsolescència de la seva ideologia.

4 Però no és hora de braços caiguts. Davant d’aquest panorama, hom no pot refugiar-se en la plàcida seguretat del “Roma locuta”. El problema continua estant aquí, necessitant de l’impuls espiritual que es deriva de l’Evangeli i de les tècniques que l’economia ha de trobar quan abandoni el seu “snobisme” de ciència descriptiva, o falsament neutral, i es decideixi pel camí d’una ciència operativa i normativa.

Si això no s’asseixi, com diu el pare Kolvenbach, “els pobres correran el risc de ser més pobres”. O amb paraules dels bisbes nord-americans, lliures d’ambients demagògics: “La veritable prova d’un sistema econòmic es com s’ocupa una nació dels seus pobres”.

Juan Martín de Nicolás,
S.J.

**Catalunya
Cristiana**

Difusió
controlada
per OJD

Edita: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Redacció i Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d’Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l’Estat espanyol,
Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetas.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes.
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

• **LXXV Aniversari de la UMOFC (Unió Mundial Organitzacions Femenines Catòliques).** XV Aniversari Coordinadora d'Associacions Catòliques Femenines de Barcelona.— Amb motiu d'aquests Aniversaris es complaen a invitar-vos a la Conferència que amb el títol: "Visió cristiana de la Ciència i de la Tècnica", donarà Mn. Antoni Mª Oriol, professor de les Facultats de Teologia de Barcelona i Vitòria, el dia 21 de març, a la Sala Claret, c/ Roger de Llúria, 5, Barcelona, a les 19'15 h.

☆☆☆

• **Concert de Música Coral.**— Se celebrarà el dia 29 de març, divendres, a les 21h., a l'església de la Mare de Déu de Pompeia (PP. Caputxins). Avgda. Diagonal, 450, a càrrec del Meininger Singkreis. Obres de: H. Schütz (1585-1672), J.S. Bach (1685-1750), H.L. Hassler, etc., i música litúrgica eslava i popular ucraïnesa. Organitza: "Grup Irini", del Centre Ecumènic de Catalunya.

☆☆☆

• **Baix Llobregat. Cicle de conferències anyals. Lema general: "L'apostolat dels laics" (Sínodo 1986).**— El dia 25 de març, de 9 a

2/4 d'11 del vespre, a la casa rectoral de la parròquia de St. Joan de Viladecans, 5ª Conferència. Tema: "L'apostolat en la família, cèl.lula de la societat i de l'Església", a càrrec de Mn. Antoni Oriol, prev.

☆☆☆

• **Horari de cultes al Santuari de Sant Josep de la Muntanya, en el dia de la seva festa.**— Misses cada hora des de les 9 a les 13 del matí, i a les 19 de la tarda. La missa de les 12 serà concelebrada i presidida pel Sr. Cardenal-Arquebisbe, Dr. Jubany. A les 6'30 de la tarda hi haurà processó pels jardins del Santuari.

☆☆☆

• **"PASQUA PER A JOVES A CIUTAT".**— L'organitza "JOVES CRISTIANS", de la Zona Pastoral Horta-Carmel, Vall d'Hebron, Vilapiscina i el Guinardó. Se celebrarà els dies 4, 5, i 6 d'abril (dijous tarda, divendres i dissabte), per a joves de més de 18 anys. Informació i inscripcions: Comunitat Adsis (Gerard o Carmina), tels. 229.44.29, de 2 a 5 i de 9 a 11 h. p.m. Serà a Barcelona-Ciutat, i el dormir anirà a càrrec de cadascú.

☆☆☆

• **X Aniversari de la inauguració del temple parroquial de la Mare de Déu de la Salut de Barcelona.**— El proper dia 18 de març, a les 8 del vespre, tindrà lloc la commemoració solemne del X Aniversari de la inauguració del temple parroquial de la Mare de Déu de la Salut de Barcelona, que regenta una fraternitat franciscana. A les 8 del vespre, concelebració de l'Eucaristia en acció de gràcies. Seguidament, sopar de Germanor, i a les 10 h. de la nit, projecció de la pel·lícula "Hermano Sol, Hermana Luna". Queden invitats tots els fidels del barri de Gràcia que sempre han demostrat una veneració especial per la Verge de la Salut.

☆☆☆

• **Legió de Maria.**— La Legió de Maria celebra la seva festa de l'ACIES, diumenge, dia 24 de març, a les 5'30 de la tarda, a la Parròquia Verge de Gràcia i Sant Josep (Josepets), c/ Plaça F. Lesseps, 25, Barcelona. Hi quedeu tots invitats.

☆☆☆

• **Institut de Teologia i Humanisme.**— Les classes d'aquest

mes de març de Catequesi Bíblica, començaran el dia 26. Les dictarà el Prof. P. Fabián Puerto O.P., amb el tema: "Èxode: Aliança i Codis". Informació i inscripció: "Sala Penyaforat", c/ Bailèn, 10, Tel. 246.33.00. Barcelona-08010.

☆☆☆

• **Centenari del Dr. Lluís Carre-ras.**— L'Acadèmia Catòlica de Sabadell i la Lliga de la Mare de Déu de Montserrat us inviten a la Cloenda del Centenari que se celebrarà el diumenge, dia 24 de març, a les 6 de la tarda, a l'església de Sant Feliu, de Sabadell. El Sr. Cardenal-Arquebisbe de Barcelona, acompanyat d'antics Consiliaris d'ambdues entitats i sacerdots de Sabadell, presidirà la Celebració de l'Eucaristia.

☆☆☆

• **Curset de Teologia. Institut de Teologia de Barcelona-Acadèmia Catòlica de Sabadell.**— Curset dirigit a sacerdots, religiosos/es, educadors, catequistes i persones interessades a aprofundir la fe. Tema: "El problema de Déu en el món actual". Donarà el Curs, el Dr. Josep Castanyé, professor de l'Institut de Teologia. Dies: 21 i 28 de març; 11, 18 i 25 d'abril; 2, 9, 16 i 23 de maig. Hora: Cada dijous a 2/4 de 10 a 11 del vespre. Lloc: Aula "Dr. Lluís Carre-ras" de l'Acadèmia Catòlica, c/ St. Joan, 20. Sabadell. Tel. 725.75.19.

☆☆☆

• **CIC (Via Augusta 205).**— Mes d'abril, dies 15, 22 i 29, de 2/4 de 5 a les 6 de la tarda, "Religió y Política en América latina", per Luis de Sebastián.

• **Concert a Marata.**— El proper diumenge, dia 24 de març, a les 10 del matí, a la parròquia de Santa Coloma, de Marata, Les Franqueses del Vallès, se celebrarà un Concert. Patrizia Marisaldi (clavicèmbal) i Alberto Rasi (viola de gamba) interpretaran "Les sonates per a clavicèmbal i viola de gamba" de J.S. Bach.

☆☆☆

• **Unió Espiritual de Mares.**— Dia 20 de març, a Rosselló 223, a 2/4 de 5 de la tarda, celebració de l'Eucaristia. A continuació: "La joventut es debat entre l'esperança i l'absurd?", conferència a càrrec del P. Jesús Renau.

☆☆☆

• **Recés per a religiosos.**— Se celebrarà a la Casa d'Exercicis Sant Ignasi, c/ Carrasco i Formiguera, 32, Sarrià (Barcelona), el dia 24 de març, de les 10 del matí a les 6 de la tarda. Dirigirà el P. Pere Ribas s.j. Per informació: Tel. 203.88.62.

☆☆☆

• **Parròquia de Santa Maria del Pi.**— Dia 21, de març, dijous, a les 20'30, Conferència per Mn. Tomàs Vergés. Tema: "La mort de Sant Josep Oriol". Dia 22, divendres, a les 20 h., MISSA CONCELEBRADA presidida pel Sr. Cardenal-Arquebisbe, Dr. Narcís Jubany. Dintre de la celebració eucarística serà ordenat Diaca, en Guillem Brossa i Tort. Dia 23, dissabte, FESTIVITAT DE SANT JOSEP ORIOL, misses (matí) a les 8, 11 i 12. Les de la tarda seran del V diumenge de Quaresma. Dia 28, dijous, a les 20'30, Conferència Formativa, pel P. Josep Martí, escolapi. Tema: "La corresponsabilitat en l'Església".

NOVETATS PER SETMANA SANTA

COLLECCIÓ VIVIR ATOPE

Jerry és un noi del nostre temps, com molts altres. No consegueix viure en una societat hostil i miserable per a ell. Creu que a través de l'alcohol i la droga podrà fabricar-se un món diferent, però en canvi abdica de si mateix mitjançant la fugida de la realitat. Resulta difícil sortir de l'abisme en el qual està enfonsat; ni tan sols l'Índia amb les seves teories espirituals es mostra "benigne" amb ell. Només la "faç humana" de Déu que descobreix en el sufriment i en la fàim dels infelïços de l'Índia l'interpel·la profundament fins a llançar-lo a un compromís. És un nou "Siddharta" el nostre Jerry? Amb ell té en comú la recerca identitària que assumeix la faç de les persones en les quals hi posa les arrels; la recerca de qui sap mirar més enllà de les aparències sense girar l'esquena a la realitat.

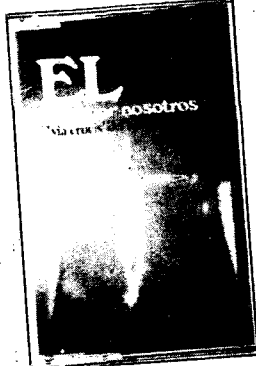
COLLECCIÓ ALBA

Aquest "Manifiesto franciscano para un futuro mejor" intenta presentar uns "amors" que animen i apassionen a l'home en la construcció de la ciutat futura. Està concebut des del tarannà i l'experiència viscuda de Francesc d'Assís, el qual va fer possible un futur nou en el seu temps; i des del seu temps pot encara parlar els homes del nostre temps. José Antonio Merino aposta en aquesta obra per una revolució permanent de l'esperit basada en el respecte i l'amor a l'altre i a la naturalesa. L'exemple de Francesc d'Assís, que va viure una religiositat alegre, que va ser el gran germà de tots els homes i va crear un agermanament singular amb tots els éssers de la naturalesa, ens demostra que la utopia evangèlica és possible.

COLLECCIÓ VIVIR ATOPE

Aquest llibre traspuja vitalitat i amor a la vida. L'autora és una noia com tantes de la nostra societat, que escrivia amb el desig de comunicar la força que estalla en el seu ésser durant l'experiència de l'enfermetat que la va conduir a la mort el 5 de juny de 1976, als 17 anys. Expressa en els seus escrits l'elevació dels seus sentiments, comparable a l'altura de les seves muntanyes, que tant estimava. "L'amor a la vida va néixer en mi quan vaig temer que la vida s'em pogues escapar. Que se n'anés així, tan aviat... Però dintre meu bullia la vida, es movia agitant-me. Ara m'ho donava tot exhortant-me a acceptar-la. I em vaig enamorar més fort encara, vaig posar arrels, vaig tornar a disposar en ella tot el meu. Això que va provocar la irrupció de l'amor a la vida va ser la fe".

ÚLTIMES NOVETATS EN CASSETTE

DISTRIBUCIÓ:

Edicions Paulines - Vgda. de la Catedral, 4
Tel. 310 18 08 - 08002 Barcelona

VENDA AL PÚBLIC:

Llibreria Sant Pau - Ronda Sant Pere, 21
Tel. 301 14 88 - 08010 Barcelona

I en la seva llibreria habitual

La Passió

GRUP JUVENIL DE TEATRE

CASAL CLARET, NÀPOLS 350 BARCELONA

MARÇ

dissabtes 16 30
diumenges 17 24 31

ABRIL

dissabtes 13 20
diumenges 14 21

Sessions especials per a

—GRUPS DE JOVES
—ESPLAIS
—CATEQUESIS
—ESCOLES
—PENSIONISTES
—PARROQUIES, ETC...

març 16 17 30
abril 13

text i direcció:
Anton Mª Vilarrubias i Codina

Reserveu les entrades al Telef. 257 94 91 de 21 a 22 h. de dilluns a dijous

La representació comença a 2/4 de 6 de la tarda, puntualment, i acaba a 3/4 de 9.

No espereu les últimes representacions.

Catalunya

La Caixa d'Estalvis de Terrassa ha invertit l'any 1984, 133 milions de pessetes

La Caixa d'Estalvis de Terrassa ha invertit un total de 133 milions de pessetes en obres socials i culturals durant l'any 1984. L'entitat d'estalvi ha invertit més de cinquanta milions de pessetes en la redacció de convenis amb entitats culturals de diverses poblacions, així com en la presentació d'espectacles en el seu centre cultural de Terrassa. Entre les activitats culturals desenvolupades durant la passada temporada, destaquen les actuacions del grup nord-americà de dansa Philobolus i del Ballet Nacional d'Espanya.

☆☆☆

Es crea una emissora municipal per als pregons

MENÀRGUENS (La Noquera). El ple de l'Ajuntament de Menàrguens decidí la instal·lació d'una emissora que de moment, emet en període de proves. El destí que es dona a la ràdio és l'emissió dels pregons de l'Ajuntament. L'emissora està situada en aquest local i, simultàniament, el servei de megafonia local. En el futur l'emissora podria ampliar el seu àmbit a d'altres aspectes de la vida de la població.

Multa a una paperera de Balaguer

Els serveis territorials d'Agricultura de la Generalitat de Lleida han imposat a la paperera Inpacsa, de Balaguer una indemnització de 2.569.000 pessetes i una multa de 10.000 com a autora dels residus tòxics que l'agost de l'any passat, produí la mort de més de 10 tones de peixos en el tram de 15 quilòmetres del riu Segre compresos entre Balaguer i Vilanova de la Barça.

Segons una nota oficial, s'ha comprovat la responsabilitat de la paperera mitjançant les declaracions d'agents forestals, pescadors, mostres obtingudes i anàlisi de peixos, així com la informació de la Comissaria d'Aigües de l'Ebre i l'informe del departament d'Indústria sobre nivells de residus autoritzats a Inpacsa i a d'altres indústries en el llit del riu.

Cal recordar que la paperera Inpacsa negà en el seu dia la responsabilitat en el fet, convocant fins i tot una conferència de premsa per a exposar les proves de la seva innocència.

☆☆☆

Nova carretera al Priorat

La Diputació de Tarragona ha aprovat el projecte de construcció d'una nova carretera a la comarca del Priorat. Aquesta nova via de comunicació enllaçarà directament la

població de Porrera amb la comarca 242 de Reus a Fraga. El projecte representa una inversió de 270 milions de pessetes i les obres de construcció podran començar el pròxim mes de juliol, una vegada efectuades les corresponents expropiacions.

Aquesta important obra constituirà una important millora de la xarxa viària de la comarca del Priorat. Les seves vies de comunicació es veuen dificultades pel terreny tan abrupte. La carretera entre Porrera i el lloc conegut com la Venta del Pubill, a la comarca 242, findrà una longitud de 10 quilòmetres i set metres d'ample més un altre de banda de vora.

Per tractar-se d'una via eminentment de muntanya comptarà també amb un port donada la configuració del terreny. Una dels indubtables avantatges que reportarà aquesta nova carretera serà l'estalvi de 40 quilòmetres en el trajecte que actualment cal seguir per traslladar-se de Porrera a la comarca 242.

Espanya

El PNB podria boicotejar les eleccions al Parlament Europeu

El PNB podria boicotejar

les futures eleccions al Parlament Europeu si aquestes es realitzen sobre una circumscripció única per a tot Espanya en lloc de les establertes en el mapa autonòmic. Segons assenyala el diputat del PNB Joan Gangoiti, "La integració a la CEE, a l'Europa dels interessos econòmics, no és la nostra fita, ni tan sols en l'Europa de les regions, que evidentment serà el següent pas". Per a Gangoiti, la fita dels nacionalistes seria "l'Europa dels pobles que ens integrarà a una Europa sense fronteres en la qual Euskadi nord i sud puguin realitzar-se".

Món

Augmenta el consum de cervesa a Xina

La cervesa guanya terreny al te, com a beguda nacional dels xinesos. No es que el seu consum sigui molt elevat, però lentament va guanyant adeptes, dos litres per habitant a l'any, però en algunes províncies del nord el consum es deu vegades més gran. A Pequín es consumeixen 10 litres per habitant i a Harbin, capital de la província més septentrional de Xina, 20 litres per habitant a l'any. El Govern té previst quintuplicar la producció en els pròxims anys.

ARA MATEIX

El bisbe Setién i la unitat d'Espanya

Jo penso que el bisbe de Sant Sebastià, monsenyor Setién, acaba d'oferir un bon servei a l'entesa dels ciutadans d'Espanya, en fer aquesta arriscada afirmació: "La independència d'Euskadi és un objectiu perfectament perseguible". (AVUI, 6/3/85) Dic arriscada perquè sé com resulta difícil a determinats i influents sectors de mantenir, en aquest tema, la serenitat necessària per a destriar el sentit real de la frase, de l'emotivitat que és capaç de suscitar... De fet, un ministre ja ha qualificat les paraules del bisbe basc d'"absolutament lamentables", i una certa premsa li ha dit traïdor.

Monsenyor Setién ha fet un servei, en primer lloc, a la clarificació ètica. Ha distingit la legitimitat de defensar una idea política, de les possibles formes il·legítimes de fer-ho, com serien el terrorisme, la violència i el segrestament de la voluntat popular. Mitjans, cal repetir-ho, clarament condemnats per l'episcopat basc. "Cal distingir, ha dit Setién, entre els projectes polítics i les estratègies o mitjans utilitzats per a assolir-los." (Diario 16, 9/3/85)

El seu ha estat, també, un servei al discerniment doctrinal dels catòlics: la delimitació dels estats, com resulta aclaparadorament obvi, no té res a veure amb els continguts de la fe cristiana.

I un servei de caràcter pastoral: l'Església no pot excloure de la seva comunió ningú a causa d'una opinió política. Els independentistes i els republicans, per exemple, que avui no encaixen amb la Constitució, caben, tanmateix, en la comunitat eclesial. "Quan als projectes, no existeixen més límits que els provinents d'una sana concepció del bé comú i dels autèntics compromisos derivats de la legítima solidaritat històrica." (Diario 16, citat)

De passada, monsenyor Setién fa una clarificació d'ordre cívica: l'acatament de la Constitució ni invalida "els

drets d'expressar i difondre lliurement els pensaments..." que ella mateixa reconeix, ni exclou la possible voluntat de reformar-la per mitjans legítims. Les lleis humanes ens exigeixen respecte i compliment, no pas conversió de cor...

Però, a més de tot això, deia, monsenyor Setién ha fet un bon servei a l'entesa dels ciutadans d'Espanya. La seva frase, ja famosa, en desacralitzar la unitat de l'Estat i deixar de fer-ne una dogma intocable, la restitueix en el terreny de les realitzacions humanes, lliures i, per tant, raonables. Ell mateix, ens explica en una carta oberta (AVUI, 6/3/85), no té res d'independentista. És, això sí, un defensor de la identitat del seu poble i un convençut del constitucional Estatut de Guernica: "El terrorisme només s'acabarà respectant la voluntat del poble basc, reiteradament manifestada, i a través de l'Estatut de Guernica". (Diario 16, citat)

Ara bé, una cosa és el convenciment de la unitat històrica d'Espanya i la voluntat lliure de mantenir-la com a fet de solidaritat enriquidora, i una altra la seva imposició fins a l'eliminació del contrari. Potser, al capdavant, l'aportació peculiar de les anomenades nacionalitats històriques és aquesta: la consciència que la unitat vàlida no és un punt de partida metafísic que ens condiciona, sinó un producte històric lliure; que els pobles d'Espanya no són divisions d'aquella unitat prèvia, sinó components imprescindibles que desemboquen en el conjunt; que la unitat, per tant, cal verificar-la al servei dels seus integrants, en lloc d'imposar-la des d'una facció.

J. Carrera Planas

Nota: L'article de la setmana passada aparegué en paràgrafs capgirats que en feiem difícil la comprensió, a causa d'un error mecànic. En demanem excuses als lectors.

INSTITUCIÓ CULTURAL DEL

FUNDACIÓ PRIVADA
Curs 1985-1986

Estudis homologats: de Batxillerat Unificat i Polivalent BUP i del Curs d'Orientació Universitària COU

Estudis homologats de FORMACIÓ PROFESSIONAL ADMINISTRATIVA DE 1r. GRAU i de FORMACIÓ PROFESSIONAL ADMINISTRATIVA DE 2n. GRAU, amb la preparació completa del SECRETARIAT DE DIRECCIÓ

Estudis reconeguts de DISSENY GRÀFIC, INDUSTRIAL I D'INTERIORS a - Escola de DISSENY BÀSIC - Escola ELISAVA

ESCOLA DE CATALÀ Cursos patrocinats per la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya. Accés a les proves oficials de la Junta Permanent de Català.

Estudis de tots els graus i cursos de l'ESCOLA D'ANGLÈS amb la preparació per al «Certificate of Proficiency of the University of Cambridge», i de l'ESCOLA DE FRANCÈS amb preparació per al «Diplôme Supérieur de Français Pratique» i per al «Certificat Pratique de Langue Française» de la «Université de Toulouse».

D'altres activitats CURSOS D'INFORMÀTICA (Introducció, Programació Teòrica en Bàsic i Pràctiques amb ordinador). CURSOS BREUS DE TÈCNiques D'OFICINA

INFORMACIÓ Via Augusta, 205 08021 Barcelona Telèfon 200 11 33

ESCOLA THAU Pre-escolar (Jardí d'Infància i Parvulari) Educació General Bàsica EGB Batxillerat Unificat i Polivalent BUP homologat Carretera d'Esplugues, 49-53 08034 Barcelona Telèfon 203 03 04 INFORMACIÓ a la pròpia Escola

RESIDÈNCIA D'ESTUDIANTS Santaló, 27 08021 Barcelona Telèfon 209 04 00 INFORMACIÓ a la pròpia Residència

El Papa institueix una Comissió Pontificia per a la pastoral dels agents sanitaris

La malaltia planteja interrogants que transcendeixen la medicina

«La malaltia i el dolor plantegen interrogants que transcendeixen el camp de la medicina i afecten l'essència de la condició humana. S'entén la importància de no solament la presència dels sacerdots sinó també la dels agents sanitaris, que han de guiar-se per la visió integral i humana de la malaltia i amb l'home que sofreix», diu el Papa en la Carta Apostòlica «Dolentium hominum» que ha promulgat recentment, instituint la Pontificia Comissió per a la Pastoral dels agents sanitaris. Publiquem gairebé íntegra el document pontifici.

L'Església, en apropar-se als homes que sofreixen i al misteri del dolor, es guia per una precisa concepció de la persona humana i del seu destí segons els dissenys de Déu. Considera la medicina i les cures terapèutiques no solament com quelcom que es refereix únicament al bé i a la salut del cos, sinó que afecta a la persona, a la qual el mal ataca el cos. Efectivament, la malaltia i el dolor no són experiències que afecten exclusivament a la condició corporal de l'home, sinó a tot l'home en la seva integritat i unitat de cos i ànima. Pel que fa a les altres coses, és evident que a vegades la malaltia, que es manifesta en el cos, té el seu origen i veritable causa en allò més íntim de l'ànima humana.

Progrés de la societat cap a la salut

En aquests últims anys ha progressat molt significativament en la societat civil tot el que es refereix a la salut dels homes. Per altra banda, el mateix accés a l'assistència i a les atencions sanitàries, que ja és reconegut com un dret propi dels ciutadans, s'ha generalitzat; cosa que ha suposat l'ampliació de les estructures i de diverses institucions sanitàries. Per altra banda, els mateixos Estats, per a poder fer front de manera eficaç a aquestes necessitats, han establert Ministeris adequats per això, han promulgat lleis aptes i han adoptat una política amb finalitats específiques en l'ordre de la sanitat pública. A més, les Nacions Unides han donat vida a l'Organització Mundial de la Salut.

Aquest ampli i complex sector afecta directament al bé de la persona humana i de la societat. Per això precisament planteja qüestions ineludibles i delicades, que afecten no solament a l'aspecte social e institucional, sinó també a la indole ètica i religiosa, ja que s'hi veuen implicats fonamentals successos «humans», com són el dolor i la malaltia, així com la mort unida als interrogants sobre la funció de

rectament els cristians en el sector de la sanitat: a més a més, i al costat de les mateixes congregacions i institucions religioses, amb les seves estructures socio-sanitàries, hi ha col·legis i associacions de metges catòlics i també dels anomenats parametges, així com d'infermers, farmacèutics, voluntaris i organismes diocesans i interdiocesans, que han sorgit per seguir els problemes de la medicina i de la sanitat. S'imposa una coordinació millor de tots aquests organismes.

la medicina i la missió del metge en relació amb els malalts.

Necessitat de coordinar els organismes

En primer lloc, sembla molt important per a l'Església dur a terme una obra d'aprofundiment més orgànica en la problemàtica cada vegada més complexa que han d'afrontar els agents sanitaris, en el context d'un més gran compromís de col·laboració entre els diferents grups i activitats corresponents. Actualment, existeixen múltiples organismes que comprometen di-

Aquesta oportuna unió i coordinació ha de tendir a sostenir millor, a promoure e intensificar les necessàries activitats d'estudi, aprofundiment i iniciatives en relació amb els esmentats problemes específics del servei sanitari, en el context de la visió cristiana del veritable bé de l'home. En aquest sector es plantegen actualment delicats i greus problemes de naturalesa ètica, en els quals l'Església i els cristians han d'intervenir decididament amb coratge i claredat per salvaguardar valors i drets essencials vinculats amb la dignitat i el destí suprem de la persona humana.

Funció de la Comissió pontificia

A la llum d'aquestes consideracions i amb el suport de l'opinió d'experts, sacerdots, religiosos i laics, he decidit «Motu proprio» instituir la Pontificia Comissió per a la Pastoral dels agents sanitaris, que tingui com a funció coordinar totes les institucions catòliques, religioses i laiques, dedicades a la pastoral dels malalts. Hem volgut vincular aquesta Comissió al Pontifical Consell per als laics, del qual formarà part orgànica, encara que mantenint-hi la seva pròpia naturalesa i índole organitzativa i operativa.

Les funcions d'aquesta Comissió seran les següents:

- estimular i promoure l'obra de formació, d'estudi i d'acció que les diverses Associacions Internacionals catòliques desenvolupen ja en el sector de la sanitat, així com la dels altres grups i institucions que, a diversos nivells de la societat i de diferents maneres, actuen en aquest camp;
- coordinar oportunament les

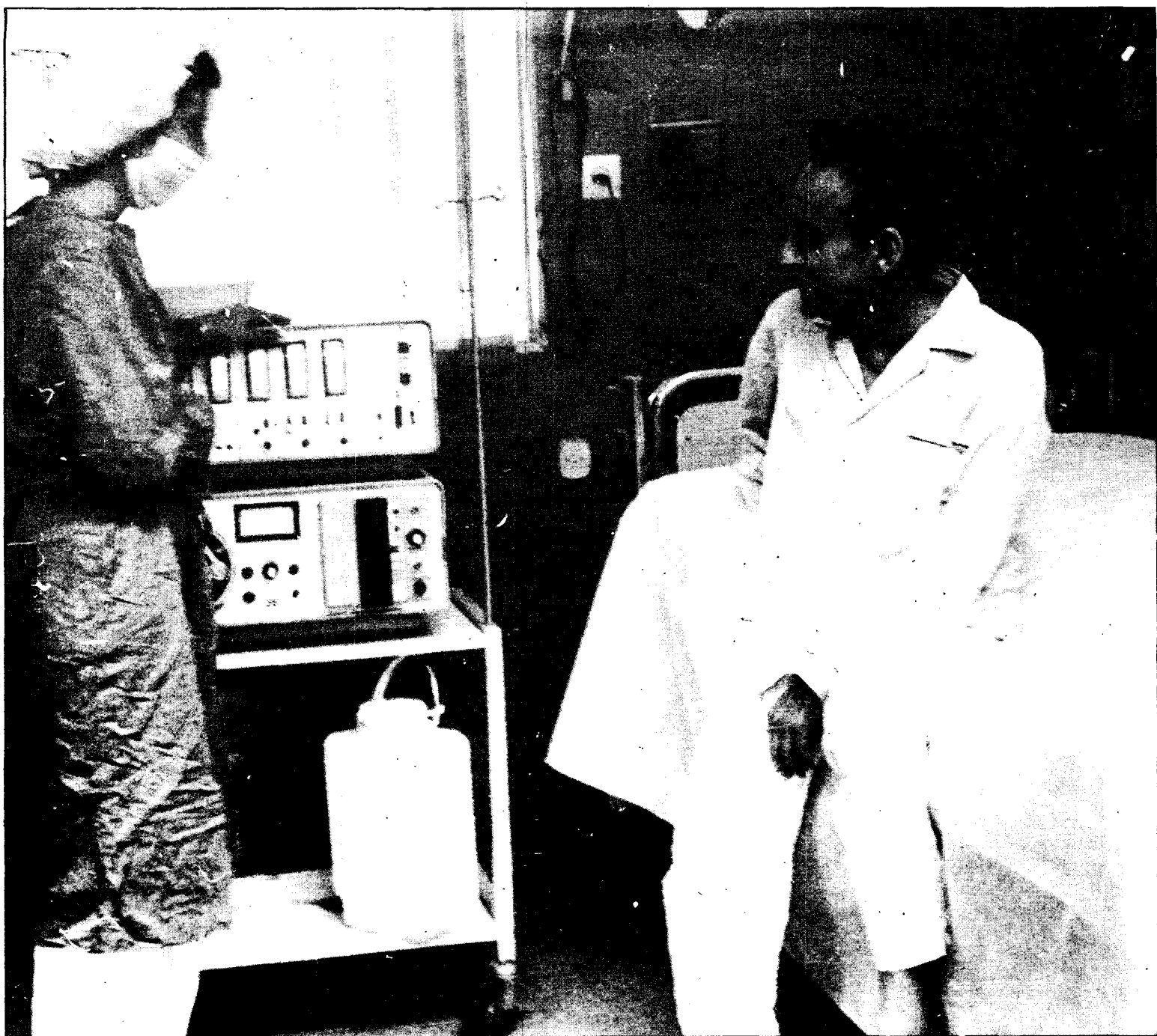
activitats desenvolupades pels diversos dicasteris de la Cúria Romana en relació amb el món de la sanitat i amb els seus problemes;

— explicar, defensar i difondre les ensenyances de l'Església en matèria de sanitat i fomentar la seva penetració en la pràctica per part dels agents sanitaris;

— actuar en connexió amb les esglésies particulars i especialment amb les comissions episcopals per a la pastoral sanitària;

— seguir amb atenció i estudiar orientacions programàtiques concretes en el sector de la sanitat, a nivell tan internacional com nacional, amb la finalitat d'avaluar la seva importància i les seves implicacions en l'activitat pastoral de l'Església.

En un últim apartat, Joan Pau II especifica la composició i competència de la Comissió, nomenant President d'aquesta el Cardenal Eduardo Pironio, President del Pontifical Consell per als Laics i Pro-president monsenyor Fiorenzo Angelini, fent-lo a la vegada arquebisbe titular de Messene. El document està firmat l'11 de febrer del 1985.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concerta entrevista.

VATICÀ DIA A DIA

A Xina no es coneixen els missatges enviats pel Papa

El sacerdot Antonio Liu, de l'Església catòlica patriòtica, separada oficialment de la Santa Seu, ha declarat que a la Xina comunista se sap de la celebració del Concili Vaticà II, però desconeixen encara els textos conciliaris, segons una nota de les Obres Missionals Pontificies.

"Tampoc coneixem —afegí— els missatges que el Papa de Roma ha enviat a Xina en el curs dels seus viatges". La litúrgia, assenyala, es continua celebrant en llatí "per a subratllar la continuïtat amb l'Església precedent".

Segons aquestes declaracions, a Xina hi ha actualment uns tres milions de catòlics, mil sacerdots i cinc bisbes. Aquestes dades es refereixen exclusivament als fidels que han acceptat "l'Església patriòtica". Malauradament —va concloure Liu— no tenim contactes amb el Papa de Roma i això depèn en gran part de la qüestió diplomàtica de Formosa".

Un llibre d'homenatge al cardenal Casaroli

"Pro fide et iustitia" és el títol d'una obra en honor del cardenal Agostino Casaroli. —Secretari d'Estat del Papa— publicada amb ocasió del 70 aniversari del purpurat —24 de novembre del 1984—. El llibre fou presentat al Sant Pare el 7 de desembre pel

professor Herbert Schambeck, vice-president del "Bundesrat" d'Àustria, el qual fou rebut en audiència, acompanyat dels col·laboradors que han contribuït a l'elaboració del volum.

Una tesi doctoral sobre el pensament filosòfic de Karol Wojtyla

El sacerdot Dario Munera Vélez, de l'arxidiòcesi de Medellín (Colòmbia) ha defensat la seva tesi doctoral a la facultat de filosofia de la Pontificia Universitat Gregoriana, sobre el tema "Personalisme ètic de participació de Karol Wojtyla".

La tesi té dues parts: la primera "Arrels filosòfiques del personalisme de Karol Wojtyla" consta de cinc capítols: la filosofia tradicional de l'ésser: Aristòtil i Sant Tomàs d'Aquino; Immanuel Kant i Karol Wojtyla; Arrels fenomenològiques de Wojtyla; El moviment personalista; Maritain, Ricoeur, Ingarden, Würzburg. La segona part "El personalisme de Karol Wojtyla" té set capítols: "L'experiència viscuda"; L'experiència del "jo actiu"; L'experiència del "jo vull quelcom"; L'experiència de "l'altre" mitjançant la participació; L'experiència del valor moral com a nucli de la persona; El pas de la fenomenologia a l'ontologia i metafísica; Un personalisme per a Amèrica Llatina.

El nou doctor ha realitzat la seva investigació filosòfica sota la direcció del professor Paolo Valori, sj. El prevere Dario Mune-

ra Vélez ha estat professor a les facultats de filosofia i teologia de la Pontificia Universitat Boliviana-

na de Medellín. Actualment, treballa com a expert en la Pontificia Comissió "Justícia i Pau" i és di-

rector de la casa de la formació sacerdotal que l'arxidiòcesi de Medellín, té a Roma.

Religioses a Europa

	Dones	Homes	
		A Europa	A l'estranger
Alemanya Federal.....	60.000	9.000	—
Àustria.....	10.000	3.000	685
Bèlgica.....	30.000	6.300	331
Espanya.....	63.000	20.000	10.000
França.....	77.000	14.000	4.000
Gran Bretanya-Galles.....	10.700	3.800	—
Grècia.....	200	100	9
Irlanda.....	14.500	3.600	2.200
Itàlia.....	138.000	27.800	8.500
Malta.....	1.500	600	200
Holanda.....	23.000	7.000	2.700
Països Nòrdics.....	1.200	220	—
Polònia.....	24.000	7.000	870
Portugal.....	8.000	1.600	515
Suïssa.....	9.500	2.100	800
Iugoslàvia.....	5.000	2.500	—
Total.....	475.620	108.620	30.685

Nota: Les monges de clausura a Europa s'apropen a 40.000

Per decisió de la Conferència General de la UNESCO

La ciutat del Vaticà, patrimoni artístic mundial

La Ciutat del Vaticà ha estat inscrita en l'elenc del Patrimoni mundial per unanimitat i amb aplaudiment, a Buenos Aires.

Ha estat una decisió de gran importància en el camp del dret internacional i el seu valor simbòlic a ningú no pot passar-li desapercebut.

El 16 de novembre del 1972, la Conferència General de la UNESCO assumí la "Convenció de protecció del patrimoni mundial cultural i natural". Per tant, correspon a tots els membres de la UNESCO, és a dir, a tota la comunitat mundial, pràcticament.

Era la primera vegada que una mateixa Organització i una mateixa Convenció s'interessaven pels béns culturals i naturals alhora; i els que s'han seleccionat i considerat mereixedors en el màxim grau de ser salvaguardats per les futures generacions, es consideren pertanyents al patrimoni mundial.

Els béns inscrits en l'elenc del Patrimoni mundial assoleixen ja els 200. Recordem per exemple, els centres històrics de Roma i Florència, els de Cracòvia i Varsòvia, etc.

La Santa Seu s'adherí a la Convenció de la UNESCO.

Del 29 d'octubre al 2 de novembre del 1984, se celebrà a Buenos Aires la VIII reunió del Comitè del Patrimoni mundial.

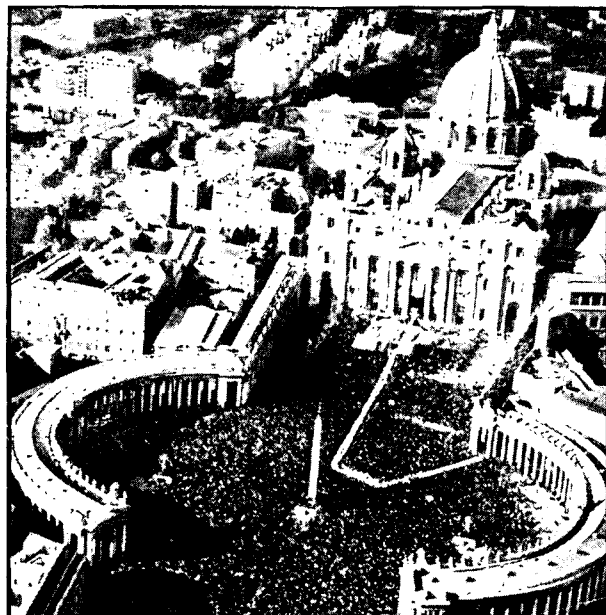
La Santa Seu fou representada per l'arquebisbe Nunci Apostòlic monsenyor Ernesto Gallina, acompanyat de monsenyor Antonio Lucibello, que entre d'altres coses digué en acabar la cerimònia.

Em plau fer-me missatger de la salutació adreçada pel Papa a tots els organitzadors i assistents a aquesta VIII reunió del Comitè del Patrimoni mundial.

La Delegació de la Santa Seu agraeix profundament a tothom la unanimitat del seu vot i l'aplaudiment amb què es decidí aquesta inscripció.

Per primera vegada en la història no solament un bé, un lloc, o

La basílica de Sant Pere, els jardins vaticans, el Palau Apostòlic, la capella Sixtina, biblioteca, arxius i museus, Pati del Belvedere, pintures, escultures, etc. tot forma part de la riquesa cultural i històrica que ha estat actualment reconeguda com a patrimoni mundial.

una ciutat pertanyents a un Estat, sinó un Estat en la seva totalitat és considerat part d'un patrimoni que pertany al món sencer. És un Estat petit territorialment, però gran històricament, culturalment i espiritualment.

Igualment que el missatge cristià, l'Església catòlica i la Santa Seu, també la ciutat del Vaticà sempre ha pertangut a tots els món que ha trobat sempre obertes de bat a bat les seves portes i el seu cor.

La peculiaritat excepcional del Vaticà, és ja completament evident.

Des d'ara, per decisió vostra, tot home pot considerar-se ciutadà vaticà, ja que la Ciutat del Vaticà forma part del patrimoni mundial.

Nosaltres no demanarem res. Continuarem oferint la nostra plena i convençuda col·laboració en l'obra valuosa que realitzen les Organitzacions Internacionals a favor del progrés, la fraternitat i la pau entre els homes.

Continuarem mirant amb afecte tota la humanitat, però amb gran goig, ja que, la humanitat aquí, a Buenos Aires, ha dit que

el Vaticà figura en el centre dels seus béns.

76.540 monges de clausura en el món

Hi ha en el món ordes contemplatius de dones, que viuen en 3.276 monestirs i compten amb 76.540 religioses. Els ordes més nombrosos són: Carmelites descalces, amb 766 monestirs (11.075 monges); Clarisses, amb 496 convents (11.300 monges); Benedictines amb 221 convents (7.534 monges). A Espanya són establerts 30 ordes contemplatius femenins que viuen en 915 monestirs i compten amb 15.348 monges. Els més nombrosos són: Clarisses, amb 232 convents; Carmelites descalces, amb 159 convents; Concepcionistes, 88; Dominiques, 87; Cistercenques, 56; Agustines, 45; Agustines Recol·lectes, 32; Caputxines, 32; Carmelites Antiga Observança, 27. A Espanya hi ha establertes el 52 per cent dels ordes contemplatius femenins, amb el 28 per cent dels convents i el 20 per cent de les monges de clausura de tot el món.

A la plaça de Sant Pere de Roma

Exposició sobre

"Rafael en el Vaticà"

La direcció dels Museus Vaticans, ha organitzat una magnífica exposició sobre el tema "Rafael en el Vaticà", per commemorar el VI centenari del naixement del pintor Rafael Sanzio. L'exposició situada a la plaça de Sant Pere, en el braç de Carlemany de la Columnata, comprèn quatre sectors: gravats i dibuixos del

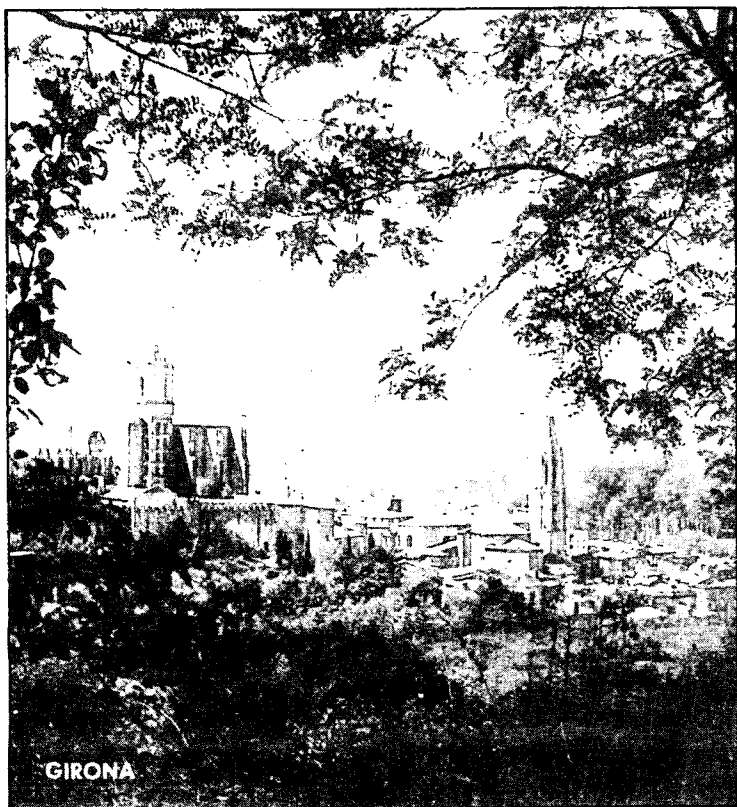
període pre-romà de l'artista, conservats a la Pinacoteca i a la Biblioteca del Vaticà; període artístic en el qual evolucionà la pintura a Roma; activitat de Rafael en el Palau Apostòlic com a arquitecte i gran decorador i, finalment les obres del període romà del pintor, dels seus alumnes o derivades dels seus projectes, autògrafs, etc.

XXVI VIATGE CULTURAL

24 de març del 1985

GIRONA I BANYOLES

AMB MOTIU DEL 1.200 ANIVERSARI DE LA INTEGRACIÓ DE GIRONA AL IMPERI DE CARLEMANY

VISITA A GIRONA LA GIRONA VELLA

MUSEUS

Museu Arqueològic. (Església i claustre de Sant Pere de Galligants, foto). Arqueologia de les comarques gironines, també amb peces d'excavacions submarines.

Museu d'Art. (Palau Episcopal). Objectes d'art medieval i modern de les comarques gironines i de Girona ciutat, entre els quals: capitells i objectes litúrgics de Sant Pere de Roda, la biga de Cruïlles, el calvari atribuït al mestre Bartomeu de Girona, el retaule de Sant Miquel de Cruïlles de Lluís Borrassà, retaules i orfebreria del Renaixement i del Barroc (taules de Joan de Burgunya, s. XVI).

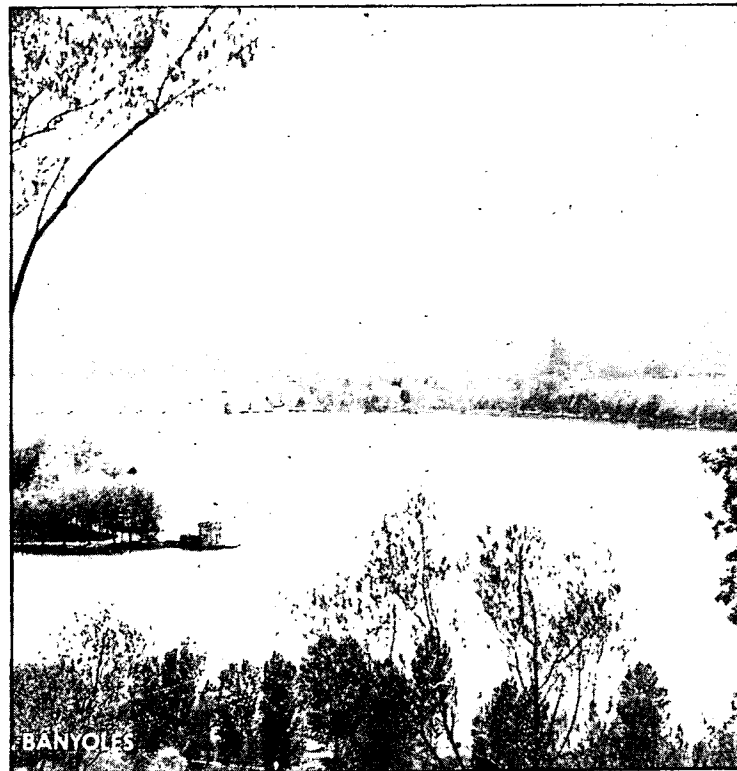
Museu Capitular de la Catedral. Mostres excepcionals d'art religiós medieval, com el Beatus de Girona (975) i el brodat anomenat Tapís de la Creació (segle XII). A més, destaquen la col·lecció d'orfebreria musulmana i dels tallers gironins dels segles XIV i XV, i una bona mostra d'escultura gòtica i de pintura renaixentista catalana.

Museu d'Història de la Ciutat. (Institut Vell, antic convent de Sant Antoni). Destaquen objectes del jaciment del Puig d'en Roca, primer poblament a les rodalies de Girona, instruments i material relacionats amb la sardana. Biblioteca i Arxiu d'Imatges.

Visita al Barri Jueu

SAN PERE DE GALLIGANS

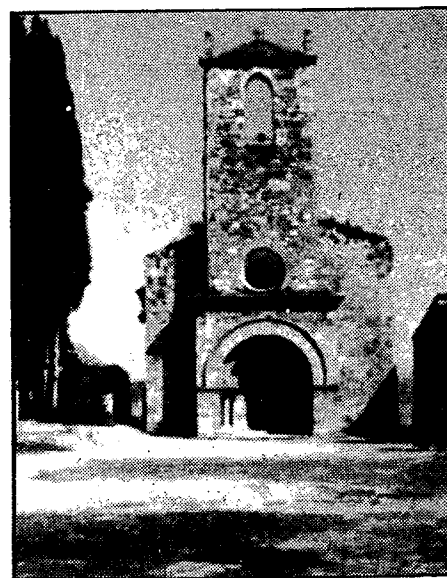

VISITA A BANYOLES

Museu Darder. Col·lecció d'animals dissecats. Troballes d'animals antidiluvians. Reproducció de la mandíbula de Neanderthal.

Monestir. Relíquies de S. Martí, patró de Banyoles. Arqueta de plata que fou sequejada recentment i recuperada en part. Parròquia de Santa Maria (s. XIII). L'estany. Perímetre: 8 km. Fondària 60 m.

Parròquia de Porqueres. Magnífic exemplar del romànic (s. XII). Plaça Porticada i Llotja del Tint.

PORQUERES

Us recomanem que us apresseu a fer la vostra inscripció. Si voleu preguntar qualsevol detall, utilitzeu el número de telèfon 215 27 39.

La sortida serà a les vuit en punt del matí, del carrer València xamfrà Balmes.

Preu: 1.700 pessetes, que comprèn el viatge, visites, propines, dinar al restaurant **Ila Banyeta** quilòmetre 11 Palol de Revardit i participació en el sorteig de llibres.

URGELL

Amb programes per a catalogació de la biblioteca, comptabilitat administració i secretaria

La Cúria d'Urgell s'informatitza

La Seu d'Urgell. — Recentment la Cúria diocesana ha adquirit un ordinador, amb impressora, per als serveis de la Casa del Bisbat. En principi s'hi han introduït programacions per a catalogació de la biblioteca, comptabilitat, administració i secretaria. El senyor Bisbe, a mitjans de febrer del 1984, assistí a un curs d'informàtica organitzat pels bisbes del Midi francès a Tolosa de Lenguadoc. També la primera quinzena de juliol del mateix any el bisbe Joan i cinc preveres de la Cúria van assistir a 20 hores de teoria i 20 de pràctiques d'informàtica al col·legi «La Salle» de la Seu d'Urgell.

15 famílies gitanes malviuen en barraques

En el casc antic de la Seu d'Urgell, en unes barraques construïdes per ells mateixos, malviuen 15 famílies gitanes amb un total de 90 persones. La precarietat de la seva situació no solament és palesada per les seves vivendes, sinó també pel seu treball. La neteja de locals, la recollida de bolets, la confecció de cistells, etc., són entre altres les seves fonts d'ingressos. Alguns tenen treball fix en la construcció i són dels pocs que disposen dels serveis de la Seguretat Social. «Cada vegada són més escassos els treballs ocasionals que ens ofereixen», diuen.

Malgrat la seva pobresa, durant els 45 anys de residència a la ciutat, mai no han tingut cap conflicte ni amb els veïns

ni amb els agents de l'autoritat. Se senten integrats a la resta de la població i són els primers a oferir la seva ajuda quan hi ha una necessitat.

Els 15 membres de les tres famílies viuen en una caseta de 30 metres; 2 han de compartir el lavabo comunitari amb els veïns de tres vivendes. Els problemes higiènics s'agreugen a l'hivern quan el fred estavella les clavegueres que hi ha sota les barraques. Les rates fan estralls en les seves robes i aliments.

En preguntar-los si les autoritats municipals els havien donat esperança d'alguna solució, manifesten: «Quan s'acostaven les eleccions van venir a visitar-nos i a demanar-nos el vot, aleshores ens van prometre vivendes dignes. Mai més no se'ns ha acostat cap autoritat ni polític.»

Actualment, l'Ajuntament de la ciutat té el projecte immediat de construir 12 vivendes socials. En principi s'anuncià que els gitanos hi podrien accedir, però difícilment serà així. Com a resultat d'una enquesta realitzada entre les famílies gitanes l'Ajuntament ha constatat que, amb els seus ingressos, és difícil que la majoria puguin comprar alguna d'aquestes vivendes. Els gitanos, per la seva part, diuen que si se'ls dona facilitats financeres estan disposats a la compra.

La millor sortida a la seva situació és la compra de cases antigues de la ciutat, no solament pel preu, sinó també perquè aquests tipus de vivendes sempre tenen un magatzem que

els futurs usuaris utilitzarien per guardar el ferro i els papers que recullen. Caritas Diocesana ja ha ajudat una família gitana en una compra d'aquest tipus. El restant, fins ara tot ha estat promeses i demagògia electoral.

«El petit príncep franciscà»

Així ha estat qualificat el llibre del P. Esteve Sala i Martorell que acaba de sortir a la llum pública. El seu títol és «Dios es sencillo», i el seu autor, un franciscà del Convent de Sant Domènec de Balaguer, va desgranant la seva tesi espiritual a través dels 54 capítols de la seva obra. També amb un llenguatge senzill i entenedor. L'obra és un recull de pensaments i d'experiències viscudes per una ànima franciscana, que en un principi sembla que no

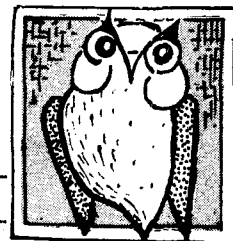

descobreixin res de nou, però a mesura que hom paladeja sense presses les pàgines del llibre s'adona de la profunditat espiritual dels temes. Així ho han constatat els lectors, els

quals ja han exhaurit els 1.000 exemplars de la primera edició. L'autor prepara ja la segona edició tot just dos mesos després de publicar l'obra.

Antoni Mirabet

PENSANT-HO BÉ

“No t'alabis tu, que no et creurà ningú”

Em sembla que no és exagerat dir que, en tots i cadascun de nosaltres hi ha una pròpia i tossuda vanitat que, quan menys t'ho penses, treu el cap per la finestra. La seva indiscreció ens ha fet enrogir més d'una vegada. I és que la vanitat és tan vana que no enganya ni al propi vanitós.

El caire competitiu i de mercat envaeix malauradament tots els camps de les relacions humanes, fins a trobar normal la ridícula pretensió de ser venedors de la pròpia imatge. Hi ha moments en els quals hom ha d'actuar en defensa pròpia. El món que ens envolta crida tant, agegant tant les banalitats més simples, encimbella tant els seus ídols que, per no sentir-nos empetits i cruspits com el cigronet i per conservar la consciència de la nostra existència i del nostre nom, ens cal donar-nos a l'egotisme més afectat.

La persona capaç de parlar llargament sense parlar d'ella mateixa, és un prodigi d'exquisit. Creure que no en parla perquè no té res a dir-ne, és una lleugeresa. La pròpia història és una exclusiva personal de cadascun. I per parlar d'un mateix no cal ésser un savi; encara que més aviat la veritable saviesa és callar.

“Alaba't ruc que a fira et duc”, diem o pensem quan ens veiem constrets a escoltar fets i gestes engreixats fins al ridícul pels seus protagonistes. Tota autolloança és sempre sospitosa. Una complexa munió d'elements i circumstàncies converteixen la nineta dels propis ulls en una espècie de calidoscopi. I veient-hi no hi veiem, perquè allò que creiem veure no és la realitat de les realitats, sinó fantasmes fills de les nostres infules. Els altres, de cara a nosaltres, tenen les pupil·les més alliberades i, mentre el nostre jo puja i baixa, s'infla i es desinfla, posa en evidència el contrari del què vol demostrar: fer-s'hi veure és sovint fer-se malveure.

Vanar-se davant dels altres és sempre molest per als altres. D'entrada els obliguem a un esforç de benvolent comprensió i, després, a mesura que la nostra imatge s'agegant, se senten dismi-

nir angoixosament. Hi ha encara una vanitat més subtil i feridora: aquella que paradoxalment es desplega a través d'un gest solidari, amb aquella actitud paternalista “d'ai, pobret!”. No, no està gents bé, manipular el bé per fer-nos-hi veure.

Hi ha una vanitat de palla, gairebé commovedora i innocent. No hi ha res més exagerat (i que mereixi més respecte) que les lloances que les mares fan de llurs fills. La vanitat, a compte de la persona estimada, més que vanitat és amor i poesia. “L'exageració, aquesta mentida de les ànimes belles”, diu Balzac. Com aquella mare de la nena mongòlica quan deia: “Mireu el meu àngel”, tot omplint d'amor i de moixanes aquell buit de tantes coses.

Hi ha també uns certs aires de vanitat adolescent que són com un conat d'intent per a incorporar-se al món dels joves i dels adults. És donar-se aire per arrencar el vol; un escalfament desmanegat per incorporar-se al joc i a la cursa. No hi ha res a dir.

“No ets pas més bo si t'alaben”, però hi ha una lloança justa i discreta, benvolent i estímulant; no és ni molt dolça ni molt salada, simplement respectosa i agradable. Hi ha una lloança aduladora que molesta els assenyats i engreixa els fatús. S'endevina fàcilment la persona disposada a llepar o a mossegar segons el vent que bufa.

Una persona val pel què és, i no pel què diu d'ella mateixa o en diuen. Allò important és estar plenament reconciliats amb el què som i fem. ¿A què treu cap enganyar-nos o enganyar amb cants de sirena?

Xesc Soliu

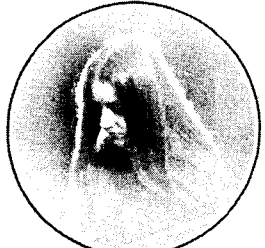
Amb el refrany d'avui, acaba aquesta sèrie de 100 dites i refranys comentats. Agraïxo als lectors la bona acollida.

Xesc Soliu

claret

Roger de Llúria, 5 - Barcelona-10 - Tel. 301 08 87

FERRAN GUILLÉN

VIURE PREGANT

Ferran Guillén

viure pregant

Editorial Claret

una projecció inequívoca vers allò que és definitiu.

Col·lecció “EL BRI” n.º 22. 96 pàgines.

Editorial Claret

BARCELONA

Una obra endegada per la mare Petra Pérez Florido

90 anys de la primera pedra del Santuari-Llar de Sant Josep de la Muntanya

Barcelona. — Feia quatre anys que la mare Petra Pérez Florido, fundadora de la Congregació de les religioses «Mares dels Desemparats» havia vingut des de Màlaga, la seva terra, a Barcelona, amb l'intent de fundar un orfenat per a nenes, dedicat a sant Josep. Malgrat els esforços i gestions fetes per part de l'esmentada religiosa i companyes, no sols no pogué portar a terme l'objectiu desitjat, sinó que, a més, la casa que ella havia llogat del carrer de Sant Salvador de Gràcia es posà a la venda i no tenia la quantitat per a comprar-la.

Com sigui que tot això succeïa a finals del mes de gener de 1895, la mare Petra, fervent devota de sant Josep, disposà que les cinc cases que tenia fundades a Espanya, dediquessin les intencions dels «Set Diumenges de Sant Josep» que començaven el mes següent, a pregar per l'esmentada fundació. I en ple exercici de dita devoció i primers dies del mes de març de l'esmentat 1895, es presentava a la residència de la mare Petra una senyora barcelonina, Na. Carme Mas-Janer, amb l'ofrena d'una finca situada a la vessant del migdia de la «Muntanya Pelada» de 320 mil pams quadrats, amb una gran casa torre habitacle, una pedrera de bona pedra per edificar i un parell de pous d'aigua abundant. La providència de Déu manifestada per l'intercessió de sant Josep no podia ser més manifesta i conseqüent amb l'ofrena; la donant, el dia 19 de març de l'esmentat any formalitzava la donació perpètua davant del notari de la ciutat, Dn. Josep Ferrer i Bernabàs i el dia 14 d'agost del mateix any, vigília de la festivitat de l'Assumpció de Maria, Festa Major de Gràcia, es beneïa i es posava la primera pedra del nou Santuari-Llar de Sant Josep de la Muntanya segons els plànols de l'arquitecte municipal de la Vila de Gràcia, Dn. Miquel Pascual Tintoré. Actuà en la dita cerimònia i en nom del prelat, Dn. Jaume Català i Albosa, el sacerdot barceloní de vocació tardana, ex-secretari de l'ajuntament de la ciutat, Mn. Ignasi Verdós i Mauri.

L'obra edificada sobre aquella pedra

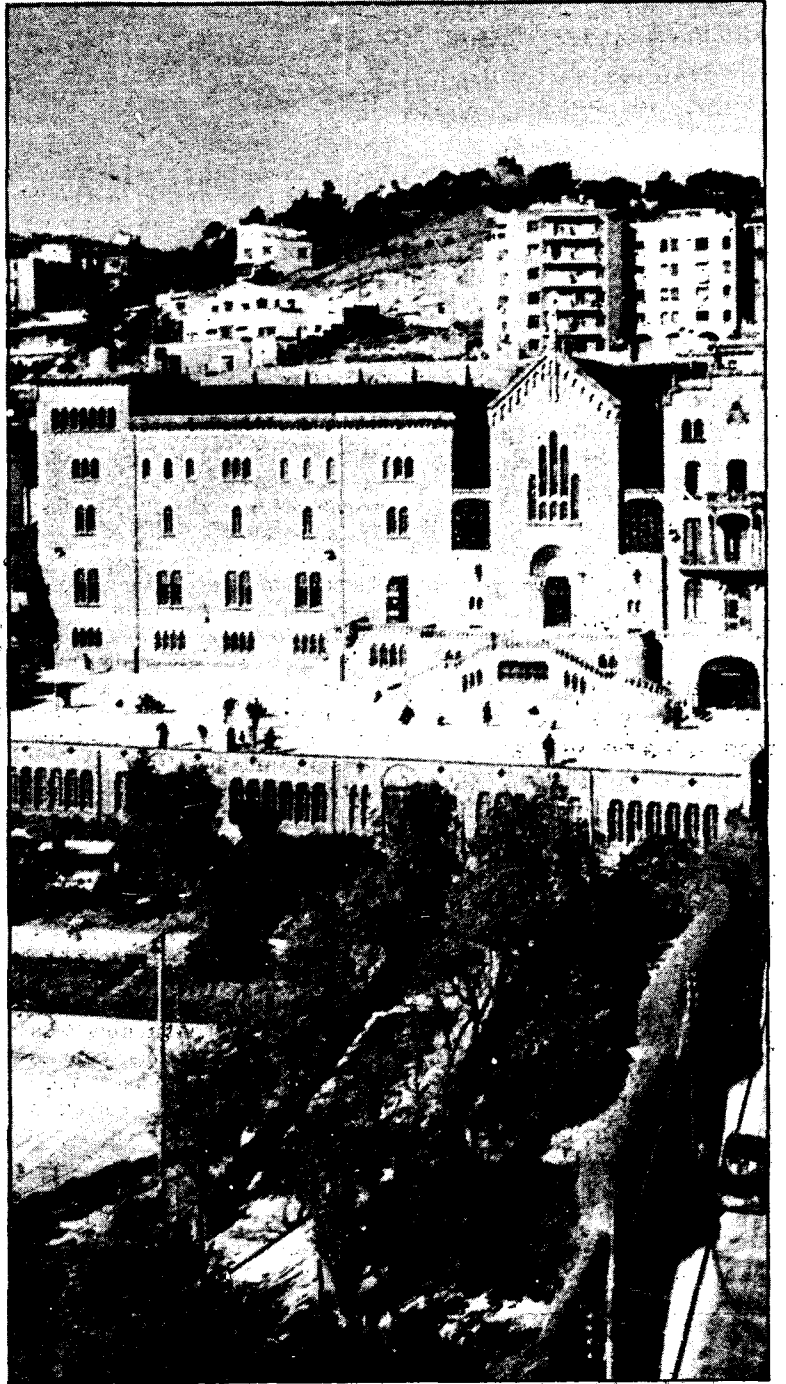
L'endemà mateix de la benedicció i la col·locació de la primera pedra es començaren les obres de la primera part de l'edifici projectat amb gran rapidesa, mercès a la generositat dels fidels i l'impuls de la mare Petra, de manera que el dia 18 de l'any següent, 1895, ja es pogueren inaugurar. Com a signe d'agraïment de la mare Fundadora a sant Josep, per la seva

protecció constant, volgué que des del primer moment de la inauguració de l'esmentada part de l'edifici, una estança dedicada a capella on es venerés la imatge de sant Josep que ella havia invocat. La devoció al Sant arrelà de manera tant extraordinària entre els barcelonins mercès al zel de Mn. Verdós i de la mare Petra, que gràcies a aquesta devoció l'obra continua

ferma en la doble vessant de santuari i de llar, de manera que el dia de Sant Josep de 1902, el prelat barceloní, cardenal Salvador Casañas, consagrava solemnement l'esmentat santuari amb gran aflluència de poble.

Com sigui que augmentessin cada dia més els devots del sant Patriarca, amb l'afany d'agrupar-los i donar-los unes línies d'espíri-

153 infants orfes, o amb problemes familiars, dels 2 als 15 anys, viuen estimats i feliços amb les religioses Mares dels Desemparats

tualitat Josefina. l'any 1903 es fundà la «Pia Unió de San Josep de la Muntanya» amb l'aprovació de l'esmentat cardenal Casañas i com a vincle d'unió es fundà l'any següent la revista «La Montaña de San José» que merescu la felicitació del papa Sant Pius X i de la qual actualment se n'imprimeixen uns 8.500 exemplars que es distribueixen per tot Espanya i Amèrica del Sud, essent-ne el seu actual director el conegut escriptor i poeta Mn. Josep Serra Janer.

Sant Josep de la Muntanya en l'actualitat

En l'actualitat, malgrat la crisi

devocional, el culte a sant Josep de la Muntanya es manté ferm i concorregut, i són nombrosos els que el visiten cada dia i milers els que vénen a practicar els tradicionals «Set Diumenges a Sant Josep», tant beneïts i indulgenciats pels papes Pius IX, Lleó XIII i Pius X, i sobretot, que mercès a aquesta devoció tan arrelada dins l'ànima del nostre poble, 153 infants orfes o amb problemes familiars, de 2 a 15 anys, viuen estimats i alegres sota l'única protecció del sant Patriarca que es manifesta amb la tendresa de les bondadoses religioses Mares dels Desemparats que els atenen i amb la generositat dels devots que els ajuden.

Jaume Armengol

FINESTRAL DE
LA CARITAT
DE TARRAGONA

El fragell
de l'atur

TARRAGONA.— A la nostra societat hi ha una malaltia que afecta a moltes persones i no demana permís per entrar a les nostres llars, **L'ATUR**. Fem una vegada més, una crida a la **SOLIDARITAT**, que vol dir, **COMPARTIR**. En nom dels qui pateixen i en ordre de prioritats, els casos d'aquest mes són:

Nº 494.- Matrimoni amb 9 fills, sense feina ni subsidi d'atur necessita per a pagar els rebuts endarrerits del pis i evitar el desnonament 30.000 ptes.

Nº 495.- Matrimoni amb 5 fills sense feina i sense subsidi. Tenen la llum tallada i deuen menjar i lloguers. Per a fer front a les necessitats bàsiques els manquen 32.000 ptes.

Nº 496.- Nen en edat escolar i mostrant interès i capacitat pels estudis, necessita ulleres, la mare en atur no les pot comprar. Es necessiten 7.600 ptes.

Nº 497.- Matrimoni amb un nen de 4 mesos. Necessiten un llit i llençols. Els pares no tenen feina, ni cobren cap ajut.

Reus. — Amb motiu de la trobada diocesana de catequistes, que tindrà lloc aquest diumenge, dia 17 de març, a Reus, el Dr. Torrella ha adreçat una carta als preveres als quals els recorda que els catequistes són ministres de Déu. «La finalitat de la catequesi en el conjunt de l'evangelització és fer créixer la persona creient en un millor coneixement de Jesús i el seu missatge, aprofundint les exigències del Regne de Déu.»

El senyor Arquebisbe agraeix també als catequistes el seu servei senzill, constant i esperançat. «Us necessitem! No us desanimeu, encara que trobeu dificultats i fins i tot incomprendiments. Units tots, amb els vostres preveres, podeu fer de cada parròquia un centre de catequesi en el qual Jesucrist sigui anunciat, es construeixi la vida comunitària en la fe, l'esperança i l'amor, i així s'engresqui el compromís per un món millor.»

El Dr. Torrella fa referència també a la necessitat de plantejar seriosament la catequesi d'adults per tal que la catequesi dels més petits vagi acompanyada d'una més que necessària catequesi familiar a cada llar cristiana.

Una tasca feta
amb esperança

La Delegació Diocesana de Catequesi va imposar-se com un dels objectius preferents ajudar les Parròquies en la **formació dels seus catequistes**. Ja es feia, com és natural, però ho ha impulsat més i més. Així s'estan fent cursos a Valls, Vilaseca, Alcover, etc. Algun a nivell arxiprestal, com el de l'Arboç els dies de Nadal. És una de les constants en les trobades de

preveres per zones pastorals, a Poblet, Tarragona, el Vendrell.

Una ocasió única per animar la labor senzilla i constant dels catequistes serà la **Trobada Diocesana** del proper 17 de març a Reus, que ha estat precesida per unes cartes als catequistes, una precisa exhortació del senyor Arquebisbe, una nota amb suggeriments pels preveres a fi de suscitar l'interès de tota la Comunitat Parroquial, amb un cartell que s'ha escampat arreu. (Podeu veure a part aquest material.)

Ja al mig d'aquest curs en el qual la Delegació Diocesana ha estrenat nova empena, es fa una **consulta** als catequistes de la Diòcesi (veure full a part) sobre aspectes pràctics, que ve a completar la informació que s'ha anat recollint sobre la situació de la Catequesi al Bisbat en una enquesta informativa que s'ha demanat a totes les Parròquies, de la qual aviat es podran donar xifres.

Fins ara s'han rebut unes 70 respostes a aquesta enquesta, i ja podem parlar d'uns 1.300 ca-

tequistes que treballen a casa nostra.

Es ja a punt una **Jornada de promoció de la Catequesi d'adults**, pel divendres, 26 d'abril, al vespre a Valls. Entre altres, 12 parròquies han manifestat molt d'interès per iniciar-la, així com unes 20 ens diuen que ja la tenen en marxa. És un altre dels objectius d'aquesta Delegació de Catequesi.

Cada mes la Delegació invita a una reunió oberta d'informació de la tasca catequètica a les Parròquies, per anar conjuntant esforços, per anar creant el que en podríem anomenar la «infraestructura» diocesana perquè la Delegació pugui, ben aviat, ser composta per persones representatives i alhora eficaces. Així ha anat parlant i concretant el que haurien de ser els «Temes bàsics per la formació dels catequistes», revisió del funcionament de la llibreria, recollida de material catequètic original, la planificació d'un servei de lloguer d'audiovisuals, la formació d'una petita biblioteca especialitzada, fins la confecció de material audiovisual original nostre, etc.

Però el projecte que ens fa més il·lusió i al qual estem dedicant més temps i esforços és el d'una **Escola Diocesana de Catequistes** amb un contingut doctrinal i catequètic bastant ample, per anar preparant catequistes que es puguin fer càrrec de la responsabilitat dels Centres de Catequesi, i qui sap si fins i tot de petites Comunitats que no tenen prevere resident... Estem redactant el programa de temes i també consultant la manera concreta d'organitzar-la aquesta Escola, perquè es pugui oferir a les diverses zones pastorals de l'Arquebisbat.

Josep Sabaté

TARRAGONA

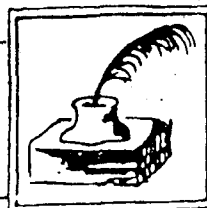
Aquest diumenge celebren una trobada a Reus

El Dr. Torrella recorda als catequistes la
seva condició de "ministres de Déu"

"Us necessitem! No us desanimeu, encara que trobeu dificultats i fins i tot incomprendiments", diu el Primat als catequistes

IMPROMPTU

Morir amb dignitat

Fa uns dies que aquest concepte, que més o menys legislativament s'han tret de la màniga, em fa pensar. Què volen dir quan diuen que es té el dret de morir amb dignitat?

Jo crec que hi ha una sola manera de morir amb dignitat: És morir en gràcia de Déu. Que Déu sap totes les nostres coses, i no fa difícil el camí, malgrat les constants ensopegades. Malgrat que, egoistes que som, pensem o desitgem un camí ben llarg i ben planer.

Ara que, si això de morir amb dignitat solament fa referència a com es mor o es deixa morir en un hospital d'aquests tan ben proveïts de mitjans terapèutics i metges superdiplomats tan fredament reglamentats, diré que sí, que els cal que procurin una sola dignificació del morir: que el moribund se senti acompanyat, que pugui sentir prop d'ell l'escalf de vida i d'amor dels essers estimats que el conhortin perquè li sigui més planer el pas a l'eternitat.

Seria bo que l'administració mèdica, baixant del seu gelid pedestal, tingués la sinceritat de dir als familiars d'un malalt greu: No el deixeu sol. Us pot necessitar.

Oriol Camps

SOLSONA

"Volem viure la Fe a mesura que anem vivint la nostra història"

200 joves d'Hora-3 s'aplegaren a

Sant Jaume de Frontanyà

Sant Jaume de Frontanyà (Berguedà). — Un total de dos-cents joves s'han aplegat en aquest indret romànic de la comarca del Berguedà, per tal de celebrar la segona trobada de zona del moviment Hora-3.

Seguint el lema de la trobada «El país que tenim, el país que volem», muntarem una exposició del país «que tenim» mostrant la parla, les tradicions, les institucions, la cultura, la història, etc., que constitueixen la vida d'un poble. Més tard, presentarem les iniciatives per construir el país «que volem».

El manifest redactat com a cloenda de la trobada recollia els temes de la defensa de la llengua, les

arrels i la identitat catalanes, defensava la llibertat dels pobles i de les persones, volien oferir un servei davant dels problemes socials com la fam i l'atur, rebutjant tot allò que s'oposés a la solidaritat i al compromís per construir un món millor. El manifest també recollia la voluntat de participar en l'Any Internacional de la Joventut i de treballar per la pau. Finalment, els joves manifesten «**Per sobre de tot, volem viure la fe a mesura que anem vivint la nostra història.**»

Dos ordenacions
presbiterals

Solsona. — Pròximament seran ordenats de sacerdots dos estu-

dients de teologia. Es tracta de Carles Pubill i Jordi Orobitg que rebran l'ordenació durant la Pasqua d'enguany. Ambdós estan fent l'etapa diaconal, l'un a Berga i l'altre a Gironella. Amb ells seran tretze els que han rebut el presbiterat en els últims anys en el bisbat de Solsona.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

BARCELONA

El bisbe auxiliar de Bilbao, Juan María Uriarte, parlà de la pastoral dels bisbes bascos

El toxicòman encarna fins al límit les llagues de la nostra societat

BARCELONA.— El bisbe auxiliar de Bilbao, Juan María Uriarte, en una brillant ponència, va glossar davant el Consell Pastoral Diocesà de Barcelona, el contingut de la carta pastoral dels bascos titulada "El món obscur de la droga juvenil", apareguda el passat mes de novembre. Monsenyor Uriarte —presentat pel cardenal Jubany com una de les figures més rellevants de l'episcopat espanyol— manifestà que la carta pastoral —de la qual ell fou autor del primer esquema— malgrat haver estat molt lloada i traduïda a diverses llengües, no ha estimulat les iniciatives socials que els bisbes laics esperaven. "Nosaltres —digué— preteníem "provocar" el cos social, perquè és la mateixa societat la que està implicada i complicada en aquest fenomen de la drogaaddicció."

Evitar els dos extrems

La primera part de la seva ponència va estar dedicada a comentar alguns pensaments de la carta pastoral. "El toxicòman —digué— encarna fins al límit les llagues de la nostra societat." I assenyalà que calia evitar dos extrems, el fet de concebre l'entorn social com a boc expiatori sobre el qual es carregui tota la responsabilitat de la toxicomania i el fet de concebre el toxicòman com un leprós, i marginal-lo del cos social. "En l'ésser humà, —va afirmar el bisbe— hi ha una proclivitat de cremar-se en la relació, en lloc d'enriquir-se. I això és el que ens fa parents dels toxicò-

"Es tracta de crear una inquietud productiva entre els creients, a la llum del missatge de Crist, perquè la problemàtica de la drogaaddicció és una crida apressant del Senyor a la seva Església"

mans, perquè tots tenim aquesta tendència."

Més endavant, monsenyor Uriarte es fa referir que el País Basc i Catalunya són les autonomies en les quals els governants han fet més per a respondre a aquesta problemàtica i comentà favorablement el recent projecte de llei elaborat pel departament de Sanitat de la Generalitat, en virtut del qual, per exemple, es pren globalment el problema de les dependències i es posa en un mateix sac les drogues no institu-

cionalitzades (heroïna, cocaïna, derivats de l'haixix, etc.), les begudes alcohòliques, el tabac i l'addicció a medicaments, coles i inhalant industrials. El bisbe Uriarte va afirmar també que la distinció entre drogues toves i dures s'ha volgut subratllar excessivament des de postures frívols, ignorants o demagògiques.

El paper de l'Església

En una segona part, el bisbe Uriarte va parlar del paper de

l'Església en el món de la drogaaddicció. L'Església —digué— està arrelada en l'entrellat social. És un col·lectiu social i hi ha raons perquè s'enfronti a aquest problema. És una institució acostumada a un treball callat i pacient i pot estar menys condicionada que l'administració per vots i interessos partidistes. Fins fa poc l'Església havia tingut una actitud passiva davant d'aquesta problemàtica, però no pot ser que la despreocupació d'ahir es converteixi avui en un nerviosisme

estèril. Es tracta de crear una inquietud productiva entre els creients a la llum del missatge de Crist, perquè —digué tot citant al cardenal Jubany— la problemàtica de la drogaaddicció és una crida apressant del Senyor a la seva Església. Cal dir però —afegí el bisbe— que la comunitat cristiana ja fa molt sense adonar-se'n en la prevenció de la droga tot afavorint un clima educatiu, tot creant espais de temps lliures... i contribuint a la millora de la qualitat de vida.

Finalment Monsenyor Uriarte es va referir a algunes iniciatives concretes que s'han emprès dins de l'Església, al País Basc, sobre aquest tema, i va oferir algunes propostes que van ser ben acollides pel Consell Pastoral Diocesà de Barcelona.

En una església local —digué el bisbe— hauríem de començar per conèixer, recollir i discernir les iniciatives que ja existeixen i per donar suport a aquelles que ens semblen més encertades. Una de les possibilitats que va presentar és la de suscitar un voluntariat a les parròquies, format per persones que haurien de tenir un bon equilibri psíquic, una preparació profunda afí a aquest tema i que estiguessin motivades i disposades a ajudar els drogaaddictes.

"Quelcom molt important —va concloure el bisbe Uriarte— és atendre les famílies dels toxicòmans per desbloquejar la seva angoixa i convertir-la en una inquietud productiva i positiva."

Jaume Aymar i Ragolta

Sobre l'exhortació apostòlica "reconciliatio et poenitentia" de Joan Pau II

- IV - La pastoral de la reconciliació

Al n.º 26 de l'Exhortació Joan Pau II es llegeix el següent: "A l'arrel de les recomanacions del Sinode, tan oportunes, hi ha una observació prèvia fonamental: diu: «Pastoral i Doctrinal» no s'oposen, al revés, la Pastoral no pot prescindir del contingut doctrinal, del qual extreu substància i validesa". Concepte l'observació i avis oportuns, actuals i necessaris. És un principi sempre present en el Magisteri Pontifici.

Davant d'un món humà marcat profundament pel pecat, l'Església, continuadora de l'obra del Crist, sent la responsabilitat de la seva missió reconciliadora. Per part del pecador haurà de precedir, al do de la reconciliació, la conversió del cor. David exclama: "contra Vós, sol, Senyor, he pecat. Tinc el meu pecat sempre present davant dels meus ulls". "Purifique-me, Senyor, renteu-me i quedaré més blanc que la neu". "El Senyor ha perdonat el teu pecat. No moriràs pas". Són els passos del qui vulgui recórrer el camí des de l'estat d'enemistat al de la reconciliació. Si deixava, l'Església, d'oferir a tothom, a la societat, al món, el do de la reconciliació mancaria greument en un punt essencial de la seva missió. I encara més, si deixava d'actuar, ella mateixa, contra el que ella creu ésser el principi actiu de les divisions, separacions i enemistats entre els homes. Per això es fa impulsora d'un moviment extens i intens de reconciliació, però no l'exclou, al revés, el reconeix com el veritable secret. Dos temes diferents, però relacionats entre si. Són objecte de la tercera part de document, dividit, per això, en dos capítols, que aquí presentem com Pastoral de la Reconciliació i Pastoral del Perdó.

Des dels seus inicis per a l'obra de la salvació de l'home, de la societat, del món, l'Església s'ha servit de les palanques de la Catequesi i dels Sagraments. Continua i continuarà brandant les mateixes armes de llum. Tanmateix amb l'evolució dels temps i canvis de la societat, noves maneres catequètiques han llucat en el terreny sempre fèrtil del treball pastoral. D'entre aquestes, Joan Pau II en la seva Exhortació vol destacar el mètode del diàleg, "Mètode de la salvació", com l'anomenà Pau VI. Els cristians van néixer i créixer en un món divers i advers. Avui hem de tornar a aprendre de viure en un món plural, divers i advers i no voler fugir-ne, que Crist no ho vol. "Pare no

us demano que els tragueu del món, sinó que els santifiqueu". La paraula de Déu que procedia dels llavis de Crist ha de trobar eco en les nostres paraules. Sempre i hauríem de vehicular essències evangèliques.

Si els qui no tenen fe per suprema aspiració social, tenen la convivència en el respecte mutu, sovint hipòcrita i fals, nosaltres, els continuadors de l'obra del Crist, no podem quedar-nos satisfets fins a arribar a la convivència de reconciliats, val a dir aquella convivència que ha esborrat tot rastre d'enemistat entre diversos, que potser havien estat adversos i fins i tot enemics. Reconciliació entre germans, que passa necessàriament abans per la reconciliació amb el Pare. El Cardenal Etcheagaray, comentant aquest pas de l'Exhortació de Joan Pau II, diu: "la convivència en la conciliació no ho és tot, ni resol gran cosa. La meta dels cristians és la convivència en la reconciliació".

El diàleg institucionalitzat instaurat després del Concili amb les Religions no cristianes, apunta, en primera intenció, a la convivència respectuosa. El diàleg amb els "germans separats" pensa en la convivència, en la "reconciliació". Els cristians de "a peu" massa vegades, en el tracte amb la gent, no fem el paper que, com a cristians, ens correspon. Al desafiament del món no responem com ens escau. Molts dels qui no comparteixen la nostra fe esperen de la nostra boca una paraula de llum. Nosaltres, en canvi restem muts o els servim contestes opaques fumjants, bones per a desorientar encara més. Les oportunitats d'encetar amb ells "el diàleg de la salvació", discretament, són moltíssimes. Companys de viatge amb tothom, com els vianants del camí d'Emmaús, marxant plegats, parlem amb qui sigui del neguit quotidià, però amb paraules clares i segures tretes del nostre fons evangèlic, que li serveixin per a desxifrar l'enigma de la vida i el seu sentit meravellos i misteriós. Que la veritat total l'il·lumini.

Ben entès, la santa obsessió per reconciliar-nos els de fora, o ens ha de fer perdre de vista la necessitat major i antecedent de dialogar amb els "domèstics de fe", els nostres germans de casa amb qui la convivim per tal d'arribar a la unió i com-unió essencial cada dia més profunda, condició "sine qua non" per

a obrir el món a la fe de Crist. La Santa Seu prou acut a les Conferències d'altíssim nivell convocades, molt sovint per l'O.N.U., o altres organismes internacionals, on s'escateixen els greus problemes creats per les forces de la divisió. Allí ella fa sentir la seva veu serena, documentada, profunda, clara i il·luminadora des de la fe no dissimulada. El mateix diàleg ens toca de dur a terme a nosaltres amb els companys de tertúlia, de treball, de veïnatge, habituals o bé ocasionals. I no ho hem fet. No hem sabut manejar l'arma del diàleg. Hem d'aprendre'n, i hem d'aprendre'n la tècnica, no fos cas que amb un diàleg d'esma i a la babalà paréssim un i altre a un fangar sense sortida.

El Papa reclama una Catequesi àmplia, més particularment sobre Reconciliació i Penitència, de fons bíblic i remarcant degudament aquells elements, sense els quals no es pot parlar pròpiament de "conversió". Per l'home modern és difícil penedir-se. També una Catequesi sobre la consciència i la seva formació, tema igualment de gran actualitat. També sobre el sentit del pecat, sobre la temptació i les temptacions, sobre el dejuni, l'almoina, etc. etc., i sigui una enumeració completa de temes sobre Reconciliació i Penitència, que una bona Catequesi, en endavant haurà de tenir més cura a tractar. Per la gran importància que té la reconciliació de les classes socials, fundada en el camp delicat de les relacions comunitàries humanes i de la convivència social, no podrà mancar, en la Catequesi, una excursió cap al camp de la doctrina social de l'Església.

No tancarà aquest llarg capítol el Papa sense encetar la referència als sagraments per subratllar un aspecte no sempre degudament atès, val a dir: que, a part de la gràcia pròpia de cada sagrament, tots i cada ú són també signe de reconciliació i penitència, aspecte molt important. La Catequesi, sagramental no ha d'oblidar-lo i la Pastoral encara menys. El Papa demostra això que afirma passant revista a cada un dels sagraments, fins a arribar al Sagrament pròpiament dit de la Penitència, el qual per la seva específica importància deixa per a tractar, amb la necessària amplitud, en el segon Capítol d'aquesta Tercera Part de l'Exhortació. Nosaltres li dedicarem l'article següent: "Pastoral del Perdó".

Vicenç Nolla

GIRONA

Cap al primer

centenari dels

germans

maristes

BARCELONA.— L'any 1985 es presenta força important pels Germans Maristes. El proper dia 1 de setembre s'iniciarà a Roma el XVIII CAPÍTOL GENERAL. Hi participaran cent-quaranta Germans representants de tota la Congregació.

Dues tasques es veuen com les més importants: escollir el nou equip de Govern General i donar cos a la redacció definitiva de les Constitucions.

Els capitulars espanyols són vint-i-un, dels quals quatre corresponen a la Província de Catalunya i són els Germans: Benet Arbués, Provincial, com a membre de dret i altres tres Germans escollits per votació provincial: Ramon Benseny, Vice-provincial; Joan Jesús Moral, Conseller i Carles Iglesias, representant del Districte del Paraguai.

Ja s'han fet diverses reunions preparatòries i pel que respecta a Catalunya, durant els mesos de febrer i de març s'han programat trobades intercomunitàries i quatre caps de setmana d'oració i estudi a la Casa d'Espiritualitat: "LA COVA DE SANT IGNASI" de Manresa.

També queden ja cada vegada més perfilats els actes que a partir del proper mes d'octubre es realitzaran arreu per celebrar el PRIMER CENTENARI DE L'ARIBADA DELS GERMANS MARISTES A ESPANYA.

La inauguració oficial serà els dies 7 i 8 de desembre de 1985 i tindrà lloc a GIRONA, ciutat que l'any 1886 acollí els primers quatre maristes francesos que iniciaren a casa nostra l'arrelament de la Congregació. La cloenda es farà a Madrid l'any 1986.

Totes les comunitats educatives dels col·legis maristes de Catalunya i Espanya es disposen a celebrar-ho

El rector de "Sinera", en el funeral del nostre gran poeta:

"Preguem, demanant que Espriu es desperti a

uns nous cels i una nova terra"

ARENYS DE MAR.— El rector de la petita pàtria de Salvador Espriu —"Sinera"—, Mn. Martí Amagat, adreça als assistents al funeral del gran poeta nacional les següents paraules, curulles de sentit cristià i profunditat poètica:

Des de la meua simpatia per aquest home que regalimava arenysisme pels quatre costats del seu cor;

des de la meua admiració sense reserves per aquest home de primera fila —home d'una bondat respectuosa i delicada i d'un sentit permanent del deure;

des del meu agraïment de català per aquest home que tant ha treballat i lluitat pel nostre país;

des de la meua fe cristiana, que em fa veure un germà en cada home;

deixeu-me convidar-vos, a tots aquells que, d'acord amb les vostres conviccions pugueu compartir-les, a unes pregàries pel Salvador Espriu que ha fet el traspàs.

Reforcen la meua petició unes paraules que ell mateix m'escrivia, fa poc temps; aquestes:

"Moltes gràcies —em deia—, moltes gràcies, sobretot per l'inapreciable oferiment de les seves oracions, que prou que les necessito."

Preguem, doncs, i fem-ho

manllevant aquella humilitat que presidia tothora la conducta del Sr. Espriu. Preguem des d'aquella humilitat que ens porti a reconèixer que en realitat no sabem on comença la mort i on acaba la vida, on comença Déu i on acabem nosaltres, on acaba la terra i on comença el cel.

Preguem, tanmateix, convençuts que la gran catedral del silenci, "la petita pàtria que encercla el cementiri" —com deia el poeta—, ressona amb música d'esperances

i que la promesa d'una futura i eterna primavera davalla a les tombes.

Preguem, demanant que Espriu descobreixi que el Déu que ens cridà a la vida no es desdii mai de la seva obra i que ens obre horitzons per a una vida immortal.

Preguem, demanant que es desperti a uns nous cels i una nova terra: aquells on l'ànima no pateix de temors, on es pot portar sempre el cap ben dret, on la mentida no en-

taca mai els mots, on les fonts de l'amor no es perden pels deserts del costum i la rutina, i on, finalment, un hom pot estimar a cor obert i sentir-se estimat de veritat.

Preguem, perquè hagi aconseguit el que cantava en els versos de la seva "Cançó de la mort resplendent":

"Lluny, enllà de paraules amargues, una mort resplendent vaig trobar."

VILANOVA I
LA GELTRÚ

Les Clarisses

celebraren el 125è

aniversari del

monestir de la

Divina Providència

VILANOVA I LA GELTRÚ.— Les religioses clarisses han commemorat amb diversos actes, curulles de joia per la feina feta i d'esperança envers el futur, el 125è aniversari de la fundació del seu monestir "Divina Providència" a Vilanova i la Geltrú. Entre els actes celebrats destaquen: Missa pontifical del dia 23 de desembre; dinar de germanor i conferència —molt interessant— de mossèn Josep M. Marqués, professor del Seminari de Girona, el mateix dia; concert pel grup instrumental de Santa Maria de la Geltrú, el 19 de gener... tal com havia estat anunciat al programa; i l'expressió del seu agraïment a les diverses persones que col·laboren amb el seu treball o amb la seva assistència als diversos actes.

CARITAS DIOCESANA
DE BARCELONA

FINESTRAL DE LA CARITAT

Més problemes per la dona

Sovint la dona en circumstàncies familiars difícils es carrega de la pitjor part. A l'estretor i adversitats econòmiques s'hi afegeix —massa vegades— el pes de les responsabilitats que el marit defuig. Dones abandonades amb els fills petits únicament a càrrec seu. Elles han de fer l'impossible per tirar-los endavant i d'aquesta lluita no sempre en surten ben parades.

També aquests problemes demanen la nostra solidaritat.

34.— Esposa abandonada. Té tres fills, dos d'ells deficients psíquics. Fa feines per les cases però no pot fer front a les despeses. Per a deutes d'alimentació necessita 45.000 ptes.

35.— Matrimoni ja gran sense fills. Necessita una ajuda per alimentació mentre té en tràmit la pensió de minúscula del marit. Són 20.000 ptes.

36.— Pare de família en atur. El fill gran de 15 anys necessita tractament mèdic. S'ha endarrerit en el pagament de lloguers. Són 37.360 ptes.

37.— Esposa abandonada

amb tres fills en edat escolar. Fa feines domèstiques. El seus ingressos són mínims. Deu rebuts de la llum per valor de 8.269 ptes.

38.— Pensionista per invalidesa amb cinc fills de 14 a 5 anys. Cobra una petita pensió que no arriba per a les despeses familiars. Deu per valor de 41.480 ptes. de lloguer.

39.— Mare sola amb un fill de tres anys. No troba feina i viu de l'ajuda de la família. Necessita 24.000 ptes. per a lloguers impagats.

40.— Senyor de 57 anys ma-

lalt de gravetat. Es viu. Li calen urgentment 18.447 ptes. per a rebuts endarrerits de llum i electricitat.

41.— Mare sola amb un fill de 12 anys. Feia eventualment feines de neteja. Ara no té cap ingressos. Per a alimentació necessita 30.000 ptes.

42.— Pintor en atur. Té 60 anys. Solter. Sense dret a subsidi. Per a deutes de lloguer necessita 16.730 ptes.

43.— Senyora viuda amb una neta de 8 anys a càrrec seu. Té una petita pensió. A la casa d'hostes on viu deu 12.150 ptes.

44.— Paleta sense feina. Té cinc fills en edat escolar. Per a rebuts endarrerits de lloguer li calen 28.000 ptes.

45.— Espòsa abandonada. Té quatre fills entre els 15 i els 3 anys. Per a deutes de lloguer necessita 34.400 ptes.

46.— Matrimoni amb dos fills petits. Ell recull cartrons. Per a la instal·lació de comptador de la

llum i la connexió a la xarxa li falten 23.000 ptes.

47.— Senyora viuda amb cinc fills. No té família que la pugui ajudar. Mentre espera la pensió de viduitat i orfandat li calen 20.000 ptes. per a deutes d'alimentació.

48.— Paleta en atur. Té tres fills en edat escolar. S'ha endarrerit en el pagament de la llum i l'aigua. Puja 10.000 ptes.

49.— Venedor ambulat. Els seus minses ingressos no poden cobrir les despeses de la pensió on viu. Són 18.000 ptes.

Preguem els nostres lectors que vulguin col·laborar amb CARITAS, que adrecin els seus donatius a: CARITAS DIOCESANA, Plaça Nova, 1. Telèfon 301 35 50 Barcelona-2.

Gerents interessats en algun candidat truqueu a:
l'Associació Cristiana de Dirigents
Tels. 237 18 45
237 19 12
Hores: de 4 a 6

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"
O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR
d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR
de nivell o cap de vendes
béns industrials.
INEM 18.808.007.

ADJUNT
a gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administrativa.
INEM 31.282.

PINTOR
Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-
Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administratiu.
INEM 109.678.

ADMINISTRATIU
Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC
especialista tintoreria i "aprestos".
INEM 49.569 D.

ADMINISTRATIU
uxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446.

APARELLADOR
Contracte mercantil.

ASDJUNT
a Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006.

SECRETÀRIA
Investigació i Relacions humanes.
INEM 21.089.846.

DEPENDENTA
administrativa.
INEM 43.463.

SOTS-DIRECTORA
o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

AUXILIAR
administrativa en pràctiques matins.
INEM 31.705.

CAP
de vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

DIRECTOR
comercial sector auxiliar Construcció i Béns d'equip.
INEM 15.730.426.

GERENT
o executiu d'alt nivell.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administratiu.
INEM 36.975.260.

DIRECTOR-GERENT
o director-industrial amb experiència.
Contracte mercantil.

PARA DIRECTORA de parvulario o secretaria material clínico. INEM.- 37.711.767

ENGINYER SUPERIOR
amb experiència en Direcció.
INEM 20.854.001.

DIRECTOR
de fàbrica de productes químics.
Contracte mercantil.

ADMINISTRADOR
experiència fiscal, comptable i financera.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC
tintoreria i aprests.
INEM 49.769.

ADMINISTRATIVA
amb experiència.
INEM 20.302.647.

SECRETÀRIA
de gerència o advocat.
INEM 111.496.

AUXILIAR
administrativa i relacions públiques.
INEM 38.478.279.

AUXILIAR
administrativa.
INEM 34.788.

AUXILIAR
comptable; facturació, caixa per transports, magatzems, etc.
INEM 1.820.056.

AUXILIAR
comptable administratiu només matins.
Contracte mercantil.

Varis

A BARCELONA
Es ven pis modern 70 m², 2 cambres, bany i cuina. Prop Plaça Universitat. Garatge (al mateix edifici al soterrani). Calefacció individual. Pista (comunitària) de tennis i camp de bàsquet. Bonic i barat! És un àtic. Telf. 253 80 67.

AGRICULTOR
encarregat de Finca(es), amb bestia bovina i producció de farratges i cereals. 40 anys.

SANTA MARTA
Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

COLLECCIONISTA
Compro, canvio: Goigs, estampes, Antoni. Tel.: 726 44 14, 9 h. nit.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

Vendes

FINQUES GUINER
(A.P.I.)

▣ Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUINER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7

NOM

ADREÇA

POBLACIO

Tel

PREU LÍNIA

50 ptes.
100 ptes.
150 ptes.
200 ptes.
250 ptes.
300 ptes.
350 ptes.

MES

SETMANES

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.
Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7.

LLIBRERIAS ON PODEU ADQUIRIR EL LLIBRE:

"L'EVOLUCIONISME, AVUI"

de Francesc Nicolau

LLIBRERIA CLARET Roger de Llúria, 3
LLIBRERIA LA HORMIGA DE ORO Av. Portal de l'Àngel, 3
LLIBRERIA BALMESIANA Dura i Bas, 9
LLIBRERIA SIGNE Mallorca, 301
LLIBRERIA AMICS DEL CATECISME Comtal, 27
LLIBRERIA ONA Gran Via de les Corts Catalanes, 654
LLIBRERIA ANTIC (La Seu)
LLIBRERIA VOLTES (Tortosa)
LLIBRERIA FREGOLA (Lleida)
LLIBRERIA VyP (Tarragona)
LLIBRERIA IMPREMTA DACHS (Solsona)
LLIBRERIA LES VOLTES (Girona)
LLIBRERIA SANT PAU Rda. de Sant Pere, 21
LLIBRERIA BLANQUERNA Diagonal, 450
LLIBRERIA SAN MIQUEL Roger de Llúria, 100
LLIBRERIA ATLANTIDA Rambla Hospital, 2 (Vic)
I també a CATALUNYA CRISTIANA

COREA DEL SUD

La "Minjung", una visió asiàtica de la teologia de l'alliberament

L'Església catòlica coreana és perseguida per defensar els drets humans. Nombrosos sacerdots i catequistes són a la presó per aquesta causa

SEUL.— Nombrosos sacerdots i catequistes cristians es troben a la presó, a Corea del Sud, per haver defensat els drets humans sota el repressiu règim existent a aquest país. Davant l'actual estat de coses, ha nascut una teologia coreana, la teologia del "minjung", que fa recordar en certa forma la "Teologia de l'alliberament" d'Ibero-amèrica.

Motius lingüístics han impedit, fins ara, la difusió d'aquestes idees a l'estranger, donat que tota la producció teològica ha estat escrita en coreà i tot just fa poc ha aparegut un llibre en anglès, contenint una sèrie d'estudis teològics, sota el títol de "Minjung Theology".

Es tracta en realitat d'un fenomen extremadament significatiu, si es considera que, després de Filipines, Corea del Sud és el país asiàtic amb més percentatge de cristians, un 16% i que la seva presència aquí acaba precisament de complir els dos segles.

Aquesta experiència que tindrà profundes repercussions a Àsia, amb 393 missions catòliques, és actualment el continent que té més gran nombre d'aquestes missions, segons un recent informe del Secretari del Dicasteri i President de les Obres Missionals Pontificies, arquebisbe monsenyor Lourdusamy. El continent que el segueix és Àfrica, amb 376 missions.

Del total de 904 missions catòliques existents, la resta correspon a Amèrica, amb 81 missions; Oceania amb 42 i Europa amb 12.

El 1984 es van crear tres noves províncies eclesiàstiques, dues a Moçambic i una a l'illa de Guam; sis diòcesis: tres a Àfrica, dues a l'Índia i una a les Illes Marianes; i dues noves missions "sui iuris" al Nepal i Caicos (Antilles).

Dels 64 bisbes per a territoris de missió, nomenats l'any passat, 28 corresponen a Àfrica, 21 a Àsia, 8 a Amèrica, 6 a Oceania i un a Europa, el de Gibraltar.

EQUADOR

L'Església crea una emissora de ràdio per a l'Amazones

PUYO.— Monsenyor Tomás Romero Gross, vicari apostòlic de Puyo, acaba d'inaugurar una emissora radial depenent d'aquest vicariat situada en la zona amazònica de l'Equador.

"Després de 6 anys de treball —va explicar el prelat— i amb l'ajuda de l'Església espanyola, alemanya i estatounidenca, hem aconseguit posar en funcionament Ràdio Puyo, instrument privilegiat de pastoral de conjunt i servei a la comunitat".

La ràdio cobrirà un gran territori —el Vicari de Puyo té 30.000 quilòmetres— on els camins són escassos i no hi ha correus, telèfons i diaris. "L'únic que ens permet arribar als germans més

allunyats és la ràdio —va dir el bisbe—, ella portarà en les seves ones la paraula de Déu, la litúrgia dominical, les instruccions i convocatòries als nostres catequistes, l'educació dels joves en l'amor, les orientacions per a la família, la promoció i el desenvolupament de les comunitats. A més, volem irradiar programes d'educació radiofònica, per portar l'educació a molts camperols i indígenes que, per viure en regions postergades, no disposen d'escoles per als seus fills".

Puyo té una població de 40.000 habitants dels quals 22.000 són indígenes i només té 9 sacerdots —tots dominics—, 27 religioses i 7 laics missioners, per a l'atenció espiritual dels fidels.

Emilio Castro analitza positivament l'actitud de Joan Pau II

"El Papa és molt sensible a la situació de Llatino-amèrica"

GINEBRA.— "Les visites del Papa a Amèrica llatina han contribuït a donar sobre el terreny un estímul a l'Església catòlica": aquesta és l'opinió del nou secretari general del Consell ecumènic de les Esglésies. Emilio Castro, uruguaià, el qual tot dirigint-se a la premsa ha dit entre parèntesi que la visita del Papa a Nicaragua l'any 1983, fou un "esdeveniment molt trist". "Aquestes visites a Amèrica llatina són una gran festa popular, l'ocasió d'una manifestació de fe col·lectiva".

El Papa ha anat a Amèrica llatina "sempre amb la preocupació de posar ordre al país, però sobre aquest fet, s'ha de reconèixer que és molt sensible a la situació llatino-americana i que els seus discursos han evolucionat cada vegada més en el sentit d'una participació al costat dels pobres, dels qui sofreixen i de les seves reivindicacions".

La qüestió de la "reordenació", pren dins la premsa europea, constata E. Castro, "una dimensió formidable, sobretot per a les grans poblacions", aquestes són les afirmacions del Papa del dret a la terra que són les més importants. Digué als indis: "Heu

estat explotats, vosaltres teniu el dret a la terra. "La resta, ha dit E. Castro, només interessa a la gal·leria".

El nou secretari general del

COE precisa que no vol pas dir que aquests viatges pontificis no puguin ser millors: "S'hi podria afegir una dimensió ecumènica més visible. "Ja que permeten de conèixer una mica millor la realitat i de transmetre un missatge d'encoratjament".

Com veu el nou secretari general les relacions del Consell Ecumènic amb l'Església catòlica que no és membre del COE? Són bones, digué Emilio Castro: "Ha sorgit un diàleg permanent amb els nostres amics de Roma".

Aviat espera tornar a Roma i poder entrevistar-se amb Joan Pau II.

El Consell desitjaria també ser invitat al pròxim Sinode: "No hem estat invitats a enviar observadors. Si això arribés, seria molt bo, però si quedem fora, esperem una reacció favorable de l'Església catòlica". E. Castro afegeix, s'ha de provar "d'estimular la línia que creiem positiva del Vaticà II". El Comitè executiu de la COE que ha tingut la seva primera sessió amb Emilio Castro ha reflexionat sobre els 20 anys que han transcorregut després del Concili.

PERE
ROVIRA

GRANS VINS I BRANDY

Un dia qualsevol en la d'un seminarista

Molt sovint els meus amics i coneguts m'han preguntat quina vida fem al seminari, què estudiem i què hi fem durant la setmana. Actualment, quan dius que ets seminarista hom queda estranyat que encara hi hagi "aus" d'aquesta espècie; certament no som gaires els joves animats per la idea de fer-nos capellans, per això moltes persones manifesten una certa curiositat per saber quina és la vida del seminarista, com pensa i quin són els seus gustos, però també, i de manera especial, com s'organitzen la vida vint-i-dos individus en una residència. Aquest interès és lícit, sobretot si ve expressat pels amics de les nostres comunitats que, sentit-se membres vius de l'Església, volen tenir major coneixement del seminari. Per això, acte seguit, us obriré les portes

de la nostra residència de la Sagrera perquè ens acompanyeu durant un dia qualsevol.

Sigueu amb nosaltres Déu nostre...

Falta gairebé un quart per les set del matí i es comencen a sentir els primers despertadors que anuncien el començament de la jornada. Algú engega la ràdio per sentir les primeres notícies intentant de no fer soroll per no molestar el veí. Les dutxes i els lavabos comencen a entrar en activitat i el soroll indiscret de les màquines d'afaitar acaben de despertar els més mandrosos. En aquests primers instants del dia a un li sembla que visqui a la Lluna, però passat poc temps ja ens comencem a posar a to.

A dos quarts de vuit ens apleguem a la capella tots junts per resar Laudes i donar gràcies a Déu pel nou dia i pel seu amor que al llarg del nostre procés vocacional hem anat experimentant. Fa goig de veure una senzilla comunitat de vint-i-dues persones que resa aplegada, la recitació dels salms ens posa en comunió amb Jesucrist i amb tota l'Església que arreu del món resa aquelles mateixes paraules, alhora que ens fa adonar de la necessària solidaritat en la fe, l'esperança i la caritat amb tots els homes.

Acabada la pregària de Laudes baixem al menjador a esmorzar: és un moment entranyable en el qual el dia comença a engrescar-se; surten els projectes i els propòsits per al dia que comença, es parla del professor

"plom" que aquell dia toca, del terrible examen que s'acosta o de qualsevol disbarat capaç d'arrencar el riure dels companys. Com que el temps va passant, comencem a preparar-nos ràpidament per anar a classe.

El metro i la facultat

Anem a buscar els llibres per anar a classe a la Facultat de Teologia i quan el rellotge de la parròquia de Crist Rei toca tres quarts de nou passem per la plaça d'Elx cap a l'estació del metro. Malgrat que els dies de la setmana vagin passant, tota la gent del metro sol fer cara de dilluns. Les nostres bromes contrasten sovint amb les cares llargues i adormides dels homes i dones que trobem.

En sortir de l'estació de Plaça Universitat ens dirigim cap a la Facultat de Teologia, al vell edifici del Seminari carrer Diputació on començarem les classes a les nou. Després de cinc cursos he tingut l'oportunitat de conèixer molts professors i condeixebles, de sentir classes magistrals i de suportar discursos soporífers tot esperant l'alliberament anunciat pel timbre. En conjunt, estic content d'estudiar teologia, ja que això m'ha donat un major coneixement de l'home i l'oportunitat d'aprofundir seriosament en el misteri de Déu i de la seva revelació.

El clima familiar de la Facultat ajuda a crear un major coneixement entre professors i alumnes i a tèixer una xarxa de relacions entre les diverses esglésies de Catalunya, ja que estudiem amb

Miquel Àngel Vicianà, estudiant de tercer de teologia

"Estic engrescat amb el missatge de Jesucrist"

—Vols presentar-te?

Sí, em dic Miquel Àngel Vicianà i Rodríguez, vaig néixer a Tàrraga fa vint-i-sis anys i estudio tercer curs de teologia a la Facultat de Barcelona.

—Per què estudies teologia?

Sóc seminarista del bisbat de Solsona i vull ser capellà. Perquè malgrat que no estigui de moda ni tampoc es compregui massa, estic engrescat amb el missatge de Jesucrist i penso que val la pena lluitar i treballar perquè plegats puguem gaudir de la plenitud que comporta aquest Missatge.

Em sembla que el lloc des d'on puc col·laborar millor per

comunicar la Revelació de Crist i l'engrescament d'aquest seu Missatge és esdevenir servidor de l'Església del del ministeri presbiteral.

—Com van els estudis a la Facultat?

Diria que molt bé, en el sentit que estic descobrint moltes coses oves, altres les intuïa d'alguna manera però no sabia formular-les i en general els professors contribueixen a poder accedir al Missatge de la Revelació de Crist d'una manera força clara i suficientment crítica.

Aprofitaria l'ocasió per aconsellar a tots els laics que puguin,

l'estudi de teologia, ja que a mi m'està servint força i estic convençut que el laic té un paper privilegiat a l'Església. No podem viure de renda del catecisme que vam aprendre per fer-la primera comunió. És imprescindible una formació que ens permeti d'avançar com a cristians compromesos i conscients.

—Avui, què feu els seminaristes?

La nostra tasca principal és l'estudi però per complementar-ho i evitar que la teologia esdevingui resseca i desarrelada, els caps de setmana anem a una

parròquia i col·laborem en algunes tasques per tenir contacte amb la gent i fer-nos més capaços de què significa servir la comunitat.

Durant la setmana vivim en comunitat amb els altres estudiants del seminari i un capellà que ens fa costat. Estudiem, celebrem la litúrgia i cerquem moments d'esbarjo.

Tot això, recolzat en la pregària personal, és un bon conjunt per reflexionar i interioritzar tot allò que a les classes o fora d'elles anem rebent.

EVOLUCIÓ MUNDIAL DE SEMINARISTES MAJORS (DIOCESANS I RELIGIOSOS) ENTRE 1970-1982

Continents i països	1970	1976	1982
Àfrica	3.470	4.812	7.495
Amèrica	23.638	20.806	25.513
Amèr. Nord	14.365	10.456	8.234
Amèr. Central	4.232	3.687	5.320
Amèr. Sud.	5.041	6.663	11.959
Àsia	10.671	10.525	13.447
Àsia M. Orient	597	329	421
Àsia Sud Est	10.074	10.196	13.026
Europa	33.971	23.199	25.630
Oceania	1.241	1.026	916
Món	72.991	60.368	73.001

NOMBRE D'ALUMNES EN ELS SEMINARIS MAJORS DIOCESANS ESPANYOLS ENTRE 1979-1984

	1979-80	80-81	81-82	82-83	83-84	84-85	Sac. ordenats 1981-84
Espanya	1.505	1.583	1.648	1.801	1.850	1.901	698
Catalunya	110	126	105	120	120	122	48
Barcelona	42	44	46	54	60	58	13
Girona	10	13	7	11	13	12	7
Lleida	11	13	11	8	9	10	9
Seu d'Urgell	2	2	3	1	3	4	1
Solsona	7	5	4	5	3	5	3
Tarragona	13	16	17	15	12	11	6
Tortosa	17	24	15	14	12	16	4
Vic	8	9	2	12	8	6	5

vida

companys seminaristes d'altres diòcesis i membres de congregacions religioses.

Acabades les classes a la una en punt, tornem a fer el mateix viatge a la inversa cap a la residència. Les cares que veiem al metro ja són diferents, car tot-hom està content d'haver plegat; en poques hores la gent passa del dilluns al divendres.

Aplegats entorn de l'Eucaristia

A tres quarts de dues ens tornem a trobar a la capella per celebrar l'Eucaristia. La celebració diària de la Missa és molt important per als qui ens preparam per al ministeri presbiteral. Aquest contacte viu amb Jesucrist renova les nostres forces per continuar endavant amb il·lusió el camí de la nostra crida. És una celebració alegre i festiva en la qual

confrontem la nostra vida amb la Paraula de Déu i celebrem el memorial del Senyor, tot compartint l'aliment que Ell ens dona i agraïnt els seus favors.

El dinar i l'estudi

Quan s'acaba la Missa baixem de nou al menjador a dinar. Mentre dinem aprofitem per parlar de manera distendida. Els temes de conversa solen ser variats: des de les classes al comentari d'un llibre o d'un article de teologia passant per vivències que hem tingut el cap de setmana o per temes de música i alguna notícia del diari i altres. Aquesta conversa sol allargar-se en una animada sobretaula.

Cap a la tarda, allà a les quatre, ens posem a estudiar. La Teologia requereix temps per a la reflexió i la lectura atenta. L'estudi és un moment privilegiat per

Hi ha pocs joves animats per la idea de fer-se capellans

posar-nos davant la nostra realitat humana sota la Llum de Déu que ens ajuda a comprendre millor allò que llegim i aprenem, i també a fer el pas d'allò que hem comprès cap a la vida. Aquestes hores de la tarda són també un moment oportú per a la pregària personal.

La meua ànima magnifica el Senyor...

Aquesta és la frase que encapçala el Càntic de Maria que resem a Vespres i que pot resumir la nostra acció de gràcies de

tota la jornada. A les nou del vespre ens trobem novament per pregar. Quants moments de joia i quants bons records tinc de les Vespres! Cansats com estem no deixem per això de lloar i beneir Déu. Alguna vegada, l'equivocació d'un company en un salm o una lectura, motivada pel cansament del cap, ens arrenca a tots un lleuger somriure. Malgrat ser tots tan diferents i tenir formades opinions diverses, ens reunim per formar un sol cor en la pregària.

A dos quarts de deu anem al menjador a sopar. Després hi ha cada dia un grup que per torn ha

de rentar els plats i preparar l'esmorzar del dia següent. Els altres ens retirem a l'habitació o a la capella. Són bons moments per dedicar-se a la lectura espiritual o a la pregària privada, tot repasant com ha anat el dia que acaba de marxar. En èpoques d'exàmens són també moments aprofitables per passar els treballs de rigor. Després, a una hora discrecional, anem a descansar per tal de començar un nou dia amb forces, joia i il·lusió.

Joaquim Meseguer
5è de Teologia

Centre d'acolliment de vocacions sacerdotals

A Barcelona existeix des del 10 de desembre del 1979 un centre d'acolliment de vocacions sacerdotals. El centre és un lloc privilegiat perquè tots aquells joves que han manifestat una inquietud vocacional puguin discernir i madurar la seva vocació.

El centre organitza reunions d'estudi per equips durant els dies de la setmana, jornades d'estudi i un recés un diumenge al mes; ofereix la direcció espiritual, l'oració en comunitat, i tot en un clima de germanor i companyia. Moments importants en la vida del Centre són els exercicis espirituals cada any i la convi-

vència d'estiu al Pirineu durant set dies.

El centre el varen fundar 12 nois, i durant aquests anys n'hi han passat 110; d'aquests, 17 han ingressat al Seminari Major, 14 a ordes religiosos, 1 al Seminari de Granada. En l'actualitat hi ha 36 nois, dels quals es preveu que aquest curs n'entrin 2 en ordes religiosos i 6 al Seminari Major.

El Centre està obert cada dia de 9 a 14 i de 16 a 22 hores en el carrer Diputació, 231 en l'edifici del Seminari. Tel. 254 16 00. El seu director es Mn. Eusebi Mansilla.

UN SÍ PER AL SEGLE XXI

DIA DEL SEMINARI— 1985

El valor de la família en el desenvolupament de la vocació.

Les famílies cristianes

Prou el Concili Vaticà II qualificà la família cristiana dient que era una mena d'"església domèstica". En ella els pares són els primers educadors dels fills en la fe, mitjançant la paraula, l'exemple i la pregària. Però assolir això és difícil. Manquen tantes coses! La preparació dels pares, els temps per a l'oració familiar, la confiança per a un diàleg sincer sobre les coses de Déu, etc. Malauradament la vocació cristiana de la família es complix avui massa deficientment.

Però vull subratllar la importància de la família per a l'orientació vocacional dels fills, segons el voler de Déu. Les famílies cristianes integrades normalment en una comunitat creient són l'indret més adequat on pot néixer i

desenvolupar-se una vocació sacerdotal. És cert que tota vocació és do de Déu; perquè només és Ell qui crida. Però gairebé sempre és necessària la intervenció dels homes, per tal que la crida esdevingui entenedora per a aquells que són escollits i sigui assumida responsablement. La família —els pares en concret— té en això una importància innegable. Ni poden entorpir la voluntat de Déu ni els és lícit empenyer els fills cap a una professió, contemplant exclusivament l'esdevenidor des de l'angle del guany o del diner. Els pares han d'obrir-se a l'obra de Déu i han de fer els possibles perquè l'ambient familiar ajudi els fills a descobrir la crida de Jesús.

Llegeixo aquestes paraules en una carta d'uns esposos cristians: "Nosaltres amb cinc fills

hauríem tingut una gran il·lusió que algun d'ells hagués estat tocat per la gràcia de la vocació sacerdotal. No podem ser-ne mereixedors!". I a propòsit d'un dels nostres seminaristes, escriuen això uns testimonis: "L'ambient familiar en la infància del noi inclinava molt a ell i als seus germans a la vida espiritual privada, familiar i parroquial. L'exemple dels pares n'era la millor escola: assistia tota la família a la missa del diumenge i hi participava cadascú segons l'edat en les lectures, cants i Eucaristia. Els pares han estat sempre persones d'oració: n'han fet, en fan i n'ensenyen a fer. Estan sempre en contacte amb el seu director espiritual; cosa que ha inculcat sempre als seus fills".

Són així totes les famílies que es diuen cristianes? No haurien

de ser-ho, començant ja quan els fills són petits? Cada dia és més urgent seguir aquest camí.

Conclusió

En aquest mes de març celebrarem el DIA DEL SEMINARI. Cara al segle XXI, sense oblidar el temps que vivim, és necessari que l'Església compti amb joves generosos que, cridats per Ell, segueixin Jesús en el servei a l'Església i als homes en el ministeri sacerdotal. Per això cal pregar. Però cal també que les comunitats cristianes siguin conscients de la responsabilitat que els pertoca.

No n'hi ha prou que cadascú ajudi econòmicament els nostres Seminaris, Major i Menor, en la recaptació que es farà. Aquest any

no voiquit subratllar que sobretot els pares i tota família cristiana han d'examinar seriosament els seus criteris i la seva disponibilitat, en ordre a conèixer i seguir la voluntat de Déu, que és la que assenyalava el veritable camí de la vida dels fills. ¿No seria bo que moltes vegades el pare i la mare es dirigissin al Pare que està en el cel, per dir-li per exemple: "Aquí teniu els fills que ens heu donat; feu que segueixin la vocació que Vós vulgueu; si en som dignes, crideu els qui us plaguin per al ministeri sacerdotal o per a la vida consagrada"?.

(De la exhortació del Cardenal Arquebisbe de Barcelona amb motiu del Dia del Seminari.)

CALENDARI

Diumenge, 17 de març. IV de Quaresma. Sant Patrici, bisbe; sant Josep d'Arimatea i santa Gertrudis de Brabant, verge.

El sol surt a les 6 i es pon a les 6 (hora solar).

Dilluns, 18 de març. Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i doctor; sant Salvador d'Horta, confessor i sant Anselm, bisbe.

Festa major a Horta de Sant Joan i Ribarroja d'Ebre.

Dimarts, 19 de març. Sant Josep, espòs de la Mare de Déu i sant Quintil·la, màrtir.

Festa major a Picamoixons.

Fira a Castelletçol, Mollerussa, Santa Coloma de Farners, Solsona i Torres de Segre.

Dimecres, 20 de març. Sant Ambròs de Siena, dominic. Santa Eufèmia i Alexandra, màrtirs.

Primavera

Dijous, 21 de març. Sant Filemó, màrtir i Santa Fabiola, matrona romana.

Divendres, 22 de març. Sant Deogràcies i sant Benvingut, bisbes. Sant Octavià, màrtir i santa Lea, vídua.

Dissabte, 23 de març. Sant Josep Oriol, prevere; sant Torribí de Mogrovejo, arquebisbe i santa Aquil·la, màrtir.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

17 de març. Diumenge IV de Quaresma. Lectures: Primera, 2 Cr 36,14-16.19-23, S 136, segona Ef 2,4-10, tercera Jo 3,14-21.

18 de març. Dilluns de la IV setmana de Quaresma. Lectures: Primera, Is 65,17-21, S 29, segona Jo 4,43-54.

19 de març. Dimarts; Sant Josep, espòs de la Verge Maria. Lectures: Primera, 2 S 7,4-5a.12-14a.16, S 88, segona Rm 4,13.16-18.22, tercera, Mt 1,16-18-21.24a, o bé: Lc 2,41-51a.

20 de març. Dimecres de la IV setmana de Quaresma. Lectures: Primera, Is 49,8-15, S 144, segona Jo 5,17-30.

21 de març. Dijous de la IV setmana de Quaresma. Lectures: Primera: Ex 32,7-14, S 105, segona Jo 5,31-47.

22 de març. Divendres de la IV setmana de Quaresma. Lectures: Primera, Sa 2,1a.12-22, S 33, segona Jo 7,1-2.10.25-30.

23 de març. Dissabte de la IV setmana de Quaresma. Lectures: Primera, Jr 11,18-20, S 7, segona Jo 7,40-53.

☆☆☆

El Sant Fuster de Natzaret

Sant Josep és un sant popular, és a dir, del poble... "grans i xics, però homes tots, sentim en sant Josep el Patró de la nostra humanitat. Per sota dels nostres adeleraments més tempestuosos i de les nostres desesperacions i dels abatiments i de les contínues batalles, hi ha, en el fons de tots nosaltres un Josep que treballa en pau per la Dona i el Noi".

Joan Maragall

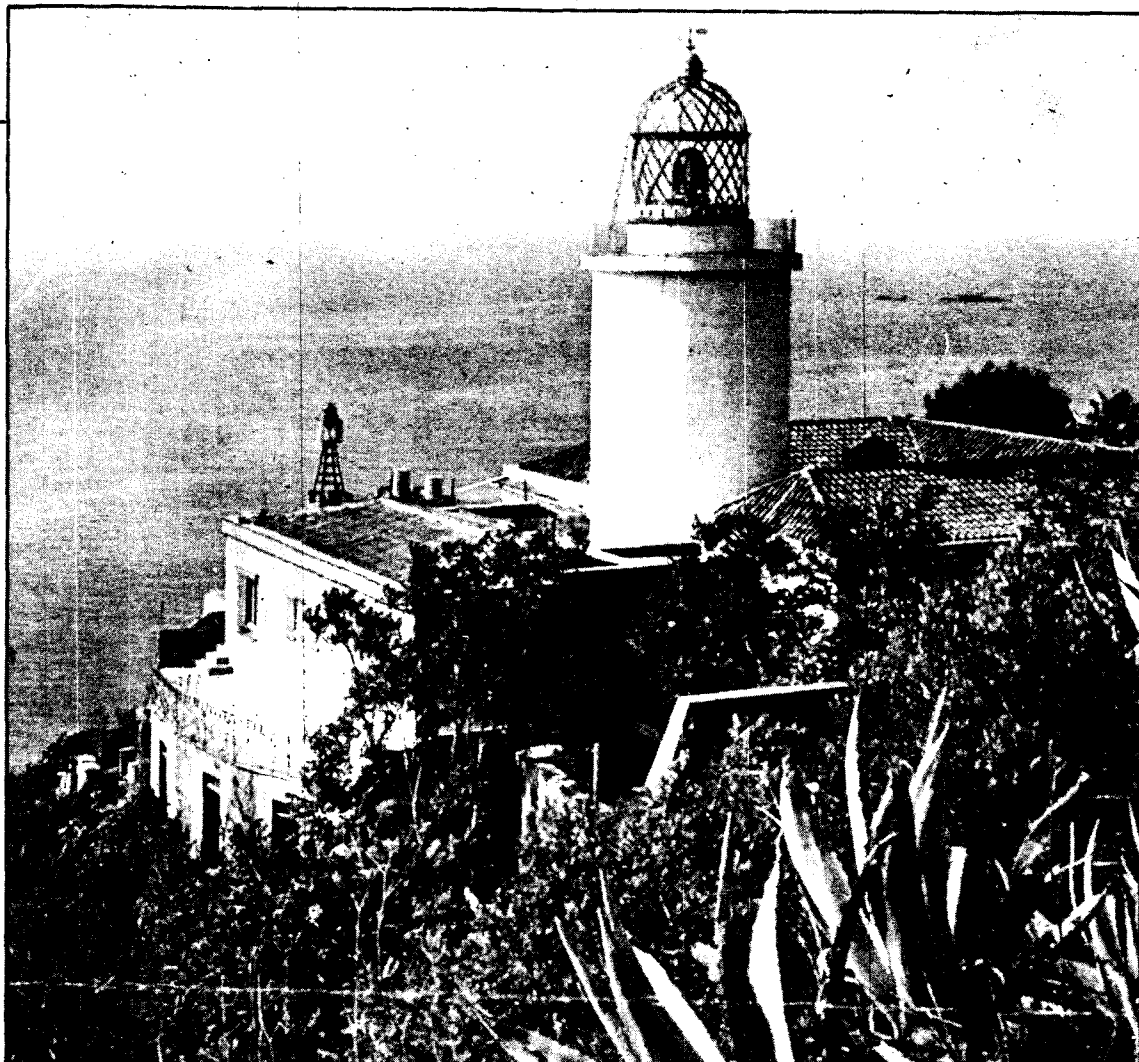
D'ACÍ I D'ALLÀ

De metges i sacerdots

Els metges són amb raó molt estimats i mirats amb respecte per tothom gràcies al servei que presten als humans. Amb tot, la comprovació d'aquesta veneració no els farà pas altius si s'adonen que s'acudeix a ells en moments de prostració i debilitat. Quan la professió d'un el porta a tractar gent abatuda, malalta, fàcilment se sent dominador. No sé si algú s'haurà allunyat del sacerdot —metge de l'ànima— pel fet que, tal vegada, volent ajudar el pecador, ho ha fet tractant-lo de tu —tutejant-lo— com si se li donés la mà des de les altures de la pròpia perfecció.

Pere Cal·les

El Far de Sant Sebastià

En plena Costa Brava, rodejat de pins i rocam, s'aixeca com un sentinella, el far de Sant Sebastià, silueta esbelta de raigs lluminosos que a la nit és difonon mar enllà, vetllant pels mariners i pescadors que naveguen, orientant-los en la seva tasca.

Quatre quilòmetres de bona carretera local, separen Palafrugell (la vila de Josep Pla), de l'Ermita i el Far, en un lloc que no pot ésser més bell i on tenim un dels indrets més característics de la Costa Brava.

El Far de Sant Sebastià és com una fita dalt la muntanya que sembla tallada a cops de destrall, al cim d'un impressionant penya-segat de 170 metres d'alçària.

Abocats a la barana de ferro del mirador es pot contemplar amb ulls encantats la immensitat de l'horitzó infinit que omple la mar blava, mirador que deixa veure ensons bona part del litoral en tot el seu esplendor.

Aquest Far fou construït en temps d'Isabel II, mentre l'Ermita que té a prop, així com l'hostal són del segle XVIII. La venerable advocació de sant Sebastià dona nom a la muntanya, a l'Ermita i al Far, un dels cinc més importants d'Espanya, els raigs de llum del qual arriben fins una longitud de 40 milles marines.

El paratge del qual parlem convida a contemplar l'encant del lloc, amb aquella immensitat d'aigua blava i bategant, que fa sentir al vianant la fascinació d'aquelles aigües que besen amoroses el litoral de la nostra Catalunya.

A peu del Far hi ha uns camins que porten a Tamarit, un poble més proper.

s'hi pot anar per carretera fins al Pont d'en Casaca on, en una bifurcació de camins, el de l'esquerra mena a Tamarit.

Després del penyal conegut amb el nom de Cap dels Freres, de la Cala Pedrosa i Sa Musclera, comença la badia de Tamarit, un altre dels racons més encisadors de la Costa. Tot aquest sector de platges es veu interceptat per cales i puntes, on l'aigua de mar, transparent com un cristall, deixa veure el seu fons on

els peixos, les algues i els palets arrodonits per les onades, hi són a desdir.

Quan la fosca de la nit esborra el rocam salvatge, la llum del Far, serena i blanca, és el guaita tranquil que posa amb els seus raigs intermitents, l'advertència d'un perill que els mariners coneixen i respecten. És llavors quan el far de Sant Sebastià, vigila amatent des de l'altura un bon tros de costa que per les seves característiques, fou batejada amb el nom sonor de Costa Brava, "un poema d'es-cultura que Déu ha deixat als homes", com molt encertadament va dir un poeta.

Pietat Campmajo

Novel·la, conte, poesia, teatre i música

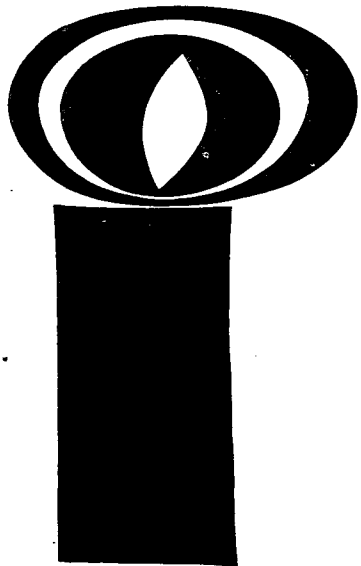
Taller de literatura
de Barcelona

Millorar les formes d'expressió és fomentar l'humanisme, tan necessari en una societat prou sofisticada per la tècnica i l'electrònica i seduïda pels béns de consum.

Si vols millorar el teu estil literari, aprendre a escriure poemes, aplicar formes narratives adequades a contes i relats, escriure lletres de cançons, comprendre escenes teatrals, descobrir la bellesa de les paraules, llegir, comentar i analitzar novel·les i poesies de diversos autors, pots dirigir-te al "Taller de literatura de Barcelona".

Les classes s'imparteixen en grups reduïts, dues hores cada setmana i també es donen cursos per correspondència.

Si vols una informació més detallada pots dirigir-te als telèfons: 219 49 01 i 237-52 87 de Barcelona.

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITÚRGIC "B" DIUMENGE IV DE QUARESMA

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa i monicions:
Elionor Cabré

Evangelista Sant Marc

DÉU NO VOL PERDRE EL SEU POBLE

Aquest fragment final del llibre de les Cròniques, ens fa veure la grandesa i la paciència del cor de Déu davant l'en-duriment del seu poble que ens gira d'esquena al seu amor.

A Déu li dol de perdre el seu poble que tant estima. Per això es val de mediacions humanes per fer-lo tornar. Aquesta vegada és Cir, rei de Pèrsia, un pagà, qui els obre un camí vers la conversió.

Lectura del llibre segon de les Cròniques (36:14-16,19-23)

En aquells dies, tots el caps de Judà, els sacerdots i el poble reïncidien continuament en la culpa d'imitar tots els costums abominables de les altres nacions, profanant així el temple del Senyor, que ell havia consagrat a Jerusalem. El Senyor, Déu dels seus pares, els enviava cada dia missatgers que els amonestacions, perquè li dolia de perdre el seu poble i el lloc on residia. Però ell es burlaven dels missatgers de Déu, no feien cas del que els deia i escarnien els seus profetes, fins que el Senyor arribà a enutjar-se tant contra el seu poble que ja no hi havia remei. Llavors els caldeus incendiaren el temple de Déu, derrocaren les muralles de Jerusalem, calaren foc a tots els seus palaus, i destruïren tots els objectes preciosos. El rei dels caldeus deportà a Babilònia els qui s'havien escapat de morir per l'espasa, i se'ls quedà per esclaus d'ell i dels seus fills, fins que passaren al domini persa. Així es complí la paraula que el Senyor havia anunciat per boca de Jeremies: el país fruí dels anys de repòs que li pertocaven; tot el temps que quedà desolat, el país va reposar, fins a haver complert setanta anys.

Però l'any primer de Cir, rei de Pèrsia, el Senyor, per complir la paraula que havia anunciat per boca de Jeremies, desvetllà l'esperit de Cir, rei de Pèrsia, perquè promulgues, de viva veu i per escrit, un edicte que deia: "Cir, rei de Pèrsia, fa aquesta declaració: El Senyor, el Déu del cel, m'ha donat tots els reialmes de la terra, i m'ha encomanat que li construis un temple a Jerusalem, ciutat de Judà. Si entre vosaltres hi ha algú del seu poble, que el Senyor sigui amb ell i que hi pugui".

CANT D'ENYORANÇA

El salm 136 és un plany d'enyorança dels exiliats que es troben lluny de Jerusalem, la pàtria dels seus amors. Sempre que l'experiència del pecat i el seguiment dels ídols que ens fem, ens allunya de Déu, hauríem de tenir presents aquests sentiments junt amb el desig de tornar a la casa del Pare.

"Si mai t'oblidava, Jerusalem (Església de Jesucrist i dels meus cants de festa), que se m'encasti la llengua al paladar".

Salm 136:1-2,3,4-5,5 (R.: 5a-6a)

Vora els rius de Babilònia ens assèiem
tot plorant d'enyorança de Sió.
Teníem penjades les lires
als salzes que hi ha a la ciutat.

R. Si mai t'oblidava, Jerusalem,
que se m'encasti la llengua al paladar.

Quan volien que centéssim
els qui ens havien deportat,
quan demanaven cants alegres
els qui ens havien entristit,
i ens deien: "Canteu-nos
algun càntic de Sió". **R.**

¿Com podiem cantar cants del Senyor
en una terra estrangera?
Si mai t'oblidava, Jerusalem,
que se'm paralizés la mà dreta. **R.**

Que se m'encasti la llengua al paladar,
si deixés d'anomenar-te,
si deixés d'evocar el teu record,
per motivar els meus cants de festa. **R.**

**Pugem a Jerusalem,
és Crist mateix qui ens convida;
si el seguim fins a la creu
passarem de mort a vida.**

E. C.

Alegra't, Església!

El quart Diumenge de Quaresma és com el replà de l'escala que puja cap a Jerusalem i va cap a la Pasqua. Des d'aquí veiem, amb joia, el tros transcorregut i albirarem amb esperança el poc que ja ens falta per arribar a la meta desitjada.

Per això dona bo de recordar en aquest dia el ressò d'aquell: "Laetare, Jerusalem" Alegra't, Jerusalem...! que podríem traduir per ALEGRA'T, ESGLÉSIA!

Sí: alegra't, Església, perquè el teu caminar no és en va, el teu esforç no és inútil, el teu desig de conversió es va portant a terme, els teus sofriments i contradiccions no són entrebancs sinó el complement del que falta a la Passió del Crist. La teva Redempció s'acosta.

Tots els homes tenen fam de redempció, d'alliberament i de felicitat autèntica, encara que moltes vegades no sabem formular bé el seu desig.

La mateixa creació, segons ens diu sant Pau, pateix dolors com de part, esperant ser alliberada de l'esclavitud de la corrupció per participar de la llibertat de la glòria dels fills de Déu.

Per això la Paraula de Vida que es proclama a les nostres celebracions litúrgiques va dient a qui té orelles per a escoltar:

"Déu, que és ric en l'amor, estima tant el món que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú". És amb

Ell que anem cap al Pare. Ell, donant la seva vida, ens salva i ens obre camí.

Creguem en Crist! Confiem en Ell i no tinguem por. Al contrari. Visquem amb joia i esperança la Quaresma, perquè ja és do pasqual l'estar-hi iniciats.

De vegades ens han pintat aquest temps quaresmal amb una cara trista i magre. La realitat és tot al contrari. És cert que la sobrietat és convenient perquè és un autodomini del cristià i de tot bon atleta, però... ens sàciem abundantment de la Paraula de Déu, de la joia de compartir el que tenim amb els nostres germans, de la pau del qui és lliure per a escollir allò que és bo, del goig de saber-nos estimats pel Pare que ens dona el seu Fill, i amb Ell totes les coses.

A desgrat de les greus dificultats que ens arriben per la premsa, a desgrat dels problemes que inevitablement hi ha a les nostres famílies, comunitats i en nosaltres mateixos... sabem que trobarem la Llum i la Vida si seguim fidelment JESUCRIST. Quan un amor és veritat, els impossibles són mentida.

Alegra't doncs, Església dels cristians, que avances sofrint i estimant.

Alegra't Església, oberta a tots els homes.

Alegra't Església, font d'on brolla l'Esperit de Déu.

Alegra't Església de Jesucrist, perquè en tu hi ha la font de tot consoll!

DÉU ENS HA CREAT EN CRIST JESÚS

Davant la riquesa de l'amor gratuït de Déu que ens dona Vida donant-nos el seu Fill mort i ressuscitat per nosaltres, queda bandejada tota vanagloria humana.

Cert que no ens podem dispensar de fer les obres bones que Déu mateix posa al pas de la nostra vida, però el seu do és tan gran que sobrepassa tot preu i mesura.

Acceptem-lo amb fe i agraïment.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (2:4-10)

Germans, Déu, que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres que érem morts per les nostres culpes. És per gràcia que Déu us ha salvat. I juntament amb Jesucrist ens ha ressuscitat i ens ha entronitzat en les regions celestials, perquè davant dels segles que vindran quedi ben clara la riquesa de la seva gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres en Jesucrist. A vosaltres, que heu cregut, us ha salvat per gràcia; no ve de vosaltres; és un do de Déu. No és fruit d'unes obres, perquè ningú no pugui gloriar-se'n. Som obra seva: Ell ens ha creat en Jesucrist, per dedicar-nos a unes bones obres, que ell havia preparat perquè visquem practicant-les.

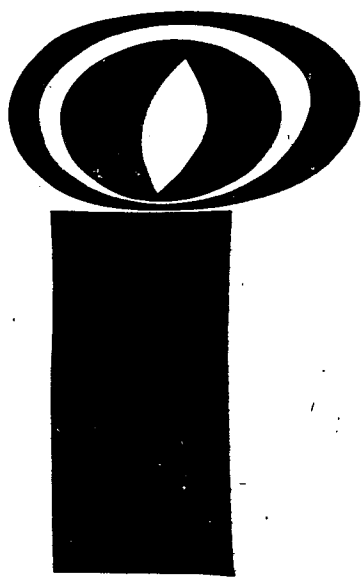
CRIST ÉS LA VERITAT PURA

La creu de Crist serà sempre la senyera dels cristians. Mirant Crist crucificat i creient en Ell de tot cor se'ns guaireixen tots els mals, millor que els qui miraven la serp enlairada al desert.

Crist és la veritat nua, salvadora i vivificant que ens porta fins a la joia de la Resurrecció.

Evangelí segons sant Joan (3:14-21)

En aquell temps, digué Jesús a Nicodem: "Com Moisès, en el desert, enlairà la serp, també el Fill de l'home ha de ser enlairat, perquè tots els qui creuen en el tinguin vida eterna. Déu estima tant el món, que ha donat el seu Fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu. Déu els ha condemnat perquè, quan la llum ha vingut al món, s'han estimat més la foscor que la llum. És que no es comportaven com cal. Tothom qui obra malament té odi a la llum i es vol quedar en la foscor, perquè la llum descobriria com són les seves obres. Però els qui viuen d'acord amb la veritat, sí que busquen la plena llum, i que tothom vegi què fan, ja que ho fan segons Déu".

ESCOLTEM LA PARAULA

SOLEMNITAT DE SANT JOSEP

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa i monicions:
Maria Assumpta Maymó

Evangelista San Marcos

LA TEVA DESCENDÈNCIA SERÀ ETERNA

David volia construir un temple al Senyor, una casa digna d'ell. Però Déu dóna sempre molt més del que nosaltres desitgem oferir-li; i per mitjà del Profeta Natan li fa la promesa d'una descendència eterna. La seva casa, la seva família, perdurará fins que arribi el Messies. Serà Josep l'última anella d'aquesta llarga cadena que introduirà Jesús en la descendència reial de David.

Lectura del segon llibre de Samuel (2S 7:4-5a, 12-14a, 16)

En aquells dies Natan rebé aquesta paraula del Senyor: "Vés, digues a David, el meu servent: Això diu el Senyor: Quan t'arribarà l'hora de reposar amb els teus pares, et donaré per successor un descendent, sortit de les teves entranyes, i consolidaré el seu regne. Ell construirà un temple dedicat al meu món, i faré que el seu tron reial es mantingui ferm per sempre. Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. El teu casal, la teva dinastia, es perpetuarà davant meu, el teu tron es mantindrà per sempre".

CANTARÉ ETERNAMENT LA VOSTRA MISERICÒRDIA

Els salms reials porten una promesa de plenitud: l'espera del Messies; l'acompliment del Regne definitiu de Déu.

Al salm 88, hi retrobem la promesa feta a David per Natan: "He fet aliança amb el meu elegit (...). T'he creat per sempre una dinastia, mantindrà per tots els segles el teu tron". Avui, en la festa de sant Josep, ens és bo de cantar aquest salm a la fidelitat de Déu. Sabem que per Jesucrist totes les promeses han arribat a plenitud i que la seva misericòrdia s'estén de generació en generació fins a nosaltres.

Salm 88: 2-1,4-5,27 i 29 (R.: 37)

Senyor, cantaré tota la vida
els vostres favors,
d'una generació a l'altra anunciaré
la vostra fidelitat.
Vós heu dit: "El meu favor és indestructible,
mantinc la fidelitat en el cel".

R. La dinastia de David es perpetuarà.

He fet aliança amb el meu elegit,
jurant a David, el meu servent:
T'he creat per sempre una dinastia,
mantindrà per tots els segles el teu tron. R.

Ell em dirà: "Sou el meu pare,
el meu Déu i la roca que em salva".
I jo mantindrà per sempre el meu amor,
la meua aliança amb ell serà perpètua. R.

L'home just

La festa de San Josep se'ns presenta sota dues vessants ben diferents i a l'hora complementàries: una popular i una teològica.

Per a molts pobles, congregacions i parròquies és la festa del seu Patró. Molts dels nostres familiars porten el seu nom, és un dia de festa a la nostra terra. Sant proper a qui gosem demanar tota mena de gràcies, fins i tot una bona mort.

Si mirem les poques paraules que ens diuen els Evangelis sobre Sant Josep trobem: "Que era un home bo", "Just", segons altres traduccions. La seva conducta és d'un home de fe, adorador davant el misteri, silenciós, decidit a fer el que calgui per complir la voluntat de Déu.

Ho trobem molt ben expressat en un comentari de Karl Rahner sobre: "L'Home Just", diu així:

"Les pàgines de l'Escriptura ens diuen ben poca cosa sobre sant Josep; tanmateix n'hi ha prou per a fer-nos saber l'essencial... Sabem que era descendent de l'il·lustre llinatge d'aquest rei David que domina tota la història nacional del seu poble.

Però aquest passat gloriós no feia sinó subratllar el caràcter modest i poc enlluernador del present: la vida dura d'un simple fuster en un "forat" perdut sobre el mapa del món, l'escarrassament dels impostos i de l'administració.

Ni tan sols s'estalvià l'experiència del destí de persones obligades a cercar penosament un alberg a l'estranger... Quin rerafons més poc gloriós, per l'entrada en escena de Jesús, no era la vida de la seva família!

La vida ordinària d'aquest home obscur, amagava, tanmateix, sota aparences ben banals, riqueses espirituals de gran preu.

En primer lloc l'acompliment silenciós del deure. Tres

vegades l'Escriptura ens diu de Josep que: "Ell es llevà". Per què? Per posar en execució allò que havia percebut en la seva consciència com essent la veu de Déu...

L'altre tresor que l'Escriptura ens mostra present en l'ànima de Josep, és la seva justícia. Josep era un home "just", aquesta expressió designa en llenguatge de l'Escriptura l'home que ha posat en joc la seva vida per la paraula i la llei de Déu...

Era també un home "pietós" i tenia una pietat d'home, una manera de servir Déu allunyada de tot sentimentalisme versàtil, una fidelitat humil preocupada únicament de Déu i no de sí mateix. ni que fos per a forjar-se "una ànima pietosa". "Cada any, ens diu l'evangeli, anaven a Jerusalem, com era el costum per la festa de Pasqua" (Lc 2,41).

Aquest fou l'home i aquesta la seva vida quotidiana, sota el triple signe del deure, de la justícia i de la pietat viril. Només després d'haver subratllat aquestes riqueses espirituals podem parlar de la més gran de totes, de la funció tutelar i paternal que Déu es dignà confiar-li respecte aquell qui és la salvació del món. Va acollir en la seva família aquell qui venia a redimir el seu poble dels seus pecats, el Sant de Déu, i és ell qui tingué el privilegi de conferir-li el nom: Jesús, es a dir, "Déu que salva".

Va acollir la Paraula eterna del Pare esdevinguda un fill d'aquest món; i per part seva, els homes anomenaren el seu Salvador: "el fill del fuster" (Mt 13,55). I quan a través de la predicació de l'evangeli, aquesta Paraula eterna, començà a ressonar enmig dels homes, Josep deixà l'escena d'aquest món com aquell qui ha acabat una funció poc aparent, i ningú no se'n adonà. Però la vida d'aquest home humil havia tingut un contingut incommensurable, l'únic que, en últim terme, compta en una existència: Déu, la seva gràcia feta carn."

Que ell intercedeixi per tots nosaltres.

"CONTRA TOTA ESPERANÇA CREGUÉ"

Aquest fragment de la carta als Romans, escollit per a la festa d'avui, ens fa veure com Josep, que és descendent d'Abraham per generació natural, ho és també per la seva fe.

Sap reconèixer Déu per l'obediència de la fe, acull la seva Paraula i es lliura al seu dinamisme.

Lectura de la carta de sant Pau als Romans (4:13,16-18,22)

Germans, Abraham i la seva descendència no van rebre la promesa d'obtenir el món per heretat en virtut de la Llei, sinó en virtut de la justícia que ve de la fe. Si obtenen l'heretat per la fe, aquest favor és gratuït, i la promesa queda assegurada a tota la descendència, no només als qui en són per la Llei, sinó també als qui en són per la fe d'Abraham, que és pare de tots nosaltres, tal com diu l'Escriptura: "T'he fet pare d'una multitud de pobles". Ell cregué en Déu que fa revivre els morts, i crida el no-res com si ja existís. Contra tota esperança esperà i cregué tan fermament que Déu el convertí en "pare d'una multitud de pobles", tal com li havia dit: "Així serà la teva descendència".

Per això diu l'Escriptura: "El Senyor no tingué en compte per fer-lo just".

EVANGELIS

*La liturgia ens proposa dues perícopes d'evangeli per a escollir:
Una de Mateu (Mt. 1,16.18-21.24a) que ens parla del naixement de Jesús, del misteri de la maternitat de Maria i de l'acceptació per part de Josep de la missió de ser pare de Jesús davant la llei, col·laborant així a la iniciativa de Déu.*

Evangeli segons sant Mateu (1:16,18-21,24,a)

Jacob va ser pare de Josep, l'espòs de Maria, de la qual nasqué Jesús, anomenat Messies. Jesús, el Messies, vingué al món d'aquesta manera: Maria, la seva mare, promesa amb Josep, abans de viure junts, es trobà que esperava un fill per obra de l'Esperit Sant. Josep, el seu espòs, que era un home bo, no volent fer-ho saber públicament, es proposava de desfer en secret l'acord matrimonial. Mentre ell hi pensava, se li aparegué en somni un àngel del Senyor que li digué: "Josep, fill de David, no tinguis por de prendre a casa teva Maria com esposa. És cert que ella ha concebut per obra de l'Esperit Sant; ha de tenir un fill i li has de posar el nom de Jesús, perquè ell salvarà dels pecats el seu poble".

Josep es despertà i complí el que l'àngel del Senyor li havia manat.

L'altra és de l'evangeli de Lluc (Lc. 2,41-51a):

Jesús puja a Jerusalem i resta en el Temple. Lluc ens fa notar que la primera i última paraula de Jesús en públic són per a anomenar el seu Pare: "¿No sabíeu que jo només podia ser a la casa del meu Pare?" "Pare, a les vostres mans encomano el meu esperit" (Lc. 23,46).

Jesús té dotze anys i desconcerta els seus pares. A Josep i Maria els toca d'acceptar una manera d'actuar que els ultrapassa; però la fe ens permet de trobar Déu en totes les situacions.

Evangeli segons sant Lluc (2:41-51a)

Els pares de Jesús anaven cada any a Jerusalem amb la peregrinació de Pasqua. Quan ell tenia dotze anys, pujaren a celebrar les festes com era costum i, passats els dies, quan tothom se'n tornava, el noi es quedà a Jerusalem sense que els seus pares se'n adonessin. Pensant que anava amb altres de la caravana, feren la primera jornada de camí. Al vespre el buscaven entre els parents i coneguts i no el trobaren. L'endemà se'n tornaren a Jerusalem, a buscar-lo.

El tercer dia el trobaren al temple, assegut entre els mestres de la Llei, escoltant-los i fent-los preguntes. Tots els qui el sentien estaven meravellats de la seva intel·ligència i de les seves respostes. Els seus pares quedaren sorpresos de veure'l allà, i la seva mare li digué: "Fill, ¿per què t'has portat així amb nosaltres? El teu pare i jo et buscàvem amb ànsia". Ell els digué: "¿Per què em buscàveu? ¿No sabíeu que jo només podia ser a casa del meu Pare?" Ells no compregueren aquesta resposta. Després baixà amb ells a Natzaret i vivia sotmès a ells.

LA BÍBLIA A L'ABAST

El tarannà d'aquest món

El text que llegim avui posa meravellosament de manifest el projecte de Déu sobre la realització humana. És un projecte d'una audàcia impensable. Arrancant del mateix fang de la mort, porta la humanitat cap a la vida total. I això, és realitzat per part de Déu a través d'una trajectòria continuada i sempre ascendent. De fet es tracta d'un canvi d'estructura, o si es prefereix, de constitució. Estructuralment l'home es troba des dels orígens en situació de pecat. Vosaltres en altre temps éreu morts per les vostres culpes i els vostres pecats. Vivieu seguint el tarannà d'aquest món i del sobirà de l'esperit del mal, l'esperit que, en aquests moments, fa que molts homes siguin rebels a Déu (vv. 1-2). Aquí és allà on es troba l'estructura natural de la humanitat, que per ella mateixa, deixada a les seves pures forces, no és res més que "carn", o sigui, estructuralment negada a traspasar la barrera de la mort. Per això el disseny salvador —realitzador— de Déu ha dotat aquesta humanitat limitada al seu encaixonament natural, de la possibilitat de volar molt amunt.

La gràcia de la constitució de Déu

(Ef 2:4-10)

Tan enlaire que pugui arribar a les regions més plenes de la vida veritable. L'alè de Déu —el buf del seu esperit— no sols va donar la vida terrenal a Adam —la Humanitat—, sinó que la va fer entrar en una nova estructura. L'estructura de la salvació. L'home, però, resta lliure d'obrir-se a la gràcia de la constitució de Déu i entrar-hi, o d'entestar-se a no moure's del cercle de la seva naturalitat. En el primer cas, l'home es manifesta obedient al projecte de Déu. En el segon cas, se situa en el rengle dels rebels, és un desobedient, contrari a l'obediència. I l'experiència col·lectiva i personal ensenya que aquesta darrera situació és la "natural" en la humanitat.

La gràcia de Déu

Déu que és ric en l'amor, ens ha estimat tant que ens ha donat la vida juntament amb Crist, a nosaltres, que érem morts per les nostres culpes (vv. 4-5b). La donació de Déu és la vida. Vida que ens ha estat donada juntament amb Crist. No es tracta de dos dons diferents, sinó de l'únic do de Déu a la humanitat: el seu Fill, en el qual trobem la vida veritable. Juntament amb Jesucrist, ens ha ressuscitat i ens ha entronitzat en les regions celestials (v. 6). De la nostra situació natural de mort, de la qual sols en pot sortir mort, se'ns ha endut cap a la vida

en Crist. Perquè davant dels segles que vindran, quedi ben clara la riquesa de la seva gràcia i la bondat que ha tingut per nosaltres en Jesucrist (v. 7).

El coronament de la creació

La creació de la humanitat és obra de Déu. Una obra que no dura una setmana i que després és deixada al seu albir. Sinó una obra destinada a arribar a la seva coronació total. I és al llarg del caminament de l'existència de la humanitat que aquesta obra creadora —de vertader geni del ser— arriba al summum. Començada en el temps, ens fa saltar la barrera de l'eternitat i ens col·loca. Som obra seva: ell ens ha creat en Jesucrist, per dedicar-nos a unes bones obres, que ell havia preparat perquè visquem practicant-les (v. 10). No som fruit de la nostra iniciativa, ni de la nostra empena. Tampoc no som producte de l'atzar. Tot ha estat preparat, projectat, amb amor. És un do de Déu (v. 8b), que ens revela el seu amor i ens fa participar de la seva creativitat. Ell ha preparat el terreny, ha fet el projecte, l'ha posat en marxa, perquè visquem realitzant-lo amb ell.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

"... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."

Antonino Zichichi

"Dels quatre elements als quarks"

7 - Lavoisier, pare de la química moderna

Els químics del segle XVIII prenen cada vegada més interès per l'estudi dels gasos: Stephen Hales (1667-1761) va trobar una manera de recollir-los: fent-los passar per un tub a l'interior d'un recipient cap per avall i ple d'aigua sobre un gibrell, de manera que les bombolles del gas atravesant l'aigua podien reunir-se en la part alta d'aquell vas. Amb aquest mètode Joseph Black (1728-99) va arrebregar el gas obtingut escalfant calcita (carbonat càlcic) i l'anomenà "gas fixat"; després es veié que era el mateix "gas sylvestre" de Van Helmont (o sigui CO₂). Daniel Rutherford (1749-1819), deixeble de Black, va observar que cremant una candela en un volum d'aire tancat fins a apagar-se, en el gas que hi restava —després de fer-lo passar per una substància que n'absorbia el "gas fixat"— s'hi moria un ratolí i res ja no s'hi podia encendre. Black i Rutherford l'anomenaren "aire flogisticat", creient que era aire saturat de flogist, però era nitrògen, és clar ("azot" (=sense vida, en grec) l'anomenà Lavoisier). Henry Cavendish (1731-1810) va estudiar el gas que es desprèn quan els àcids reaccionen amb certs metalls (que és l'hidrogen, com sabem ara) i veié que era molt lleuger i que s'inflamava fàcilment; en digué "gas inflamable". Joseph Priestley (1733-1804) va posar mercuri calcinat

(o sigui, òxid de mercuri) en un recipient hermètic i transparent i escalfant-lo amb una lupa que concentrava els raigs solars aparegueren bolletes de mercuri bo i desprenent-se un gas de propietats contràries a les de l'"aire flogisticat" de Rutherford: els combustibles hi cremaven ràpidament i un ratolí s'hi veié més eixerit que mai. Li posà el nom d'"aire desflogisticat" i altres en digueren "aire vital"; era oxigen, és clar. Tots aquests descobriments havien d'ésser reunits en una teoria global; el seu creador fou Lavoisier.

L'aigua no és un element

Antoine Laurent Lavoisier (1743-94) era fill d'una família benestant que li va proporcionar una bona educació, ben aprofitada pel nostre home que era un excel·lent estudiant. Sembla que unes conferències d'astronomia de Lacaille li desvetllaren la vocació per la ciència i decidí dedicar-se a l'estudi de la constitució de la matèria.

Des d'un principi s'adonà de la importància de precisar bé les mesures. El que Galileu va fer per la mecànica, ho féu Lavoisier per la química. Havent causat una excel·lent impressió pel seu mètode meticulós i precís en uns treballs enviats a l'A-

cadèmia de Ciències, als 25 anys ja li era concedit d'entrar-hi.

Les seves acurades medicions demostraren que l'aigua no és un element. En aquella època encara hi havia qui deia que l'aigua podia convertir-se en matèria sòlida si s'escalfava durant molt de temps, ja que sempre que es feia bullir deixava un sediment. Lavoisier va tenir durant cent-un dies aigua escalfada en un matràs tapat; efectivament va aparèixer al final una deposició sòlida, però pesant després vidre i aigua, igual a com havia fet el primer dia, resultà que no era pas l'aigua la que havia perdut pes, sinó el vidre, i un pes exactament igual al d'aquell sediment. El calor havia fet canviar el vidre i no l'aigua.

Però encara va poder dir més: no tan sols de l'aigua pura no en surt cap sòlid, sinó que ni tampoc no és un element en el sentit de Boyle. El 1783 Cavendish, fent cremar el seu "gas inflamable", observà que els vapors que s'originaven es condensaven en gotetes d'aigua. Comunicà el seu resultat a Lavoisier que de seguit hi va veure clar: és que l'aigua és un compost d'aquell gas de Cavendish i d'oxigen! ja feia temps que, a partir de l'experiment de Priestley havia arribat a la conclusió que l'atmosfera és una barreja d'unes tres parts d'"azot" (nom posat per Lavoisier) i una d'"ai-

re vital" —o "desflogisticat", és a dir "oxigen" (=productor d'àcids, com l'anomenà Lavoisier)—, i que aquest intervenia en tota combustió; per això pogué afirmar tot seguit i comprovar ben aviat que l'aigu és una substància composta de "gas inflamable", és a dir, d'"hidrogen" (=productor d'aigua, nom inventat també per ell), i d'oxigen. No és una substància simple!

El flogist no existeix

El mateix mètode de fer servir curiosament les balances portà Lavoisier a la conclusió que el flogist era només una imaginació. Va comprovar que sempre que en un recipient tancat es crema una substància (sofre, fòsfor, carbó, i... fins i tot un diamant) el conjunt no canvia de pes: això li va fer formular el seu "Principi de la conservació de la massa" en les reaccions químiques. La combustió no és més que una d'elles: combinació de l'oxigen amb el combustible. Com també ho és el rovellament dels metalls: escalfant, a l'aire obert, estany, plom o ferro hi apareixia la capa superficial de l'òxid, i aleshores tot plegat pesava una mica més: no era pas que se n'hagués escapat flogist sinó que s'hi havia incorporat oxigen! Anàlogament pogué explicar també la respiració.

Lavoisier va publicar el 1789 el "Traité élémentaire de Chimie" (=Tractat elemental de química), una de les obres més importants de la història de la ciència. Amb aquest títol tan modest revolucionava la majoria dels conceptes que es tenien aleshores de les substàncies i reaccions químiques, i posava les bases de la química actual. Va fer època. Les il·lustracions del llibre eren de la seva esposa, excel·lent dibuixant i bona col·laboradora.

Però el mateix any de la publicació d'aquesta obra cabdal esclatava la revolució francesa. El "Terror" començà el 1792. I com que Lavoisier era membre de la "Ferme Général", corporació privada encarregada de cobrar els impostos del govern reial, molt odiada pels revolucionaris, i a més la seva esposa era la filla d'un cap important d'aquella societat, el 24 de novembre era arrestat. "Jo sóc un científic", va dir el nostre home. "La República no necessita científics", li respongueren; i el 8 de maig de 1794, moria guillotinat. Tenia 50 anys. El comte de Lagrange comentà: "N'hi ha hagut prou amb un instant per fer caure aquesta testa, i potser ni cent anys seran suficients perquè a França en surti una altra de semblant".

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat de Teologia de Barcelona

Joan Guitart, conseller d'Ensenyament

"NO ÉS NECESSÀRI QUE UN FERMENT DE MOBI

Pensa que la qualitat de l'ensenyament ha millorat a Catalunya.

En un indret tan cèntric com el carrer Sant Honorat, al costat del Palau de la Generalitat, el conseller d'Ensenyament, Joan Guitart, hi té el seu despatx. De lluny, una mica somort, arriba el brogit de la plaça de Sant Jaume, rerafons de la conversa que mantenim amb el màxim responsable de l'ensenyament a Catalunya. S'incorpora a

la Generalitat l'any 1978, durant la Generalitat provisional. Ocupava, aleshores, el càrrec de secretari general del Departament d'Ensenyament i Cultura. Amb anterioritat, era el director general d'una important editorial, època aen la qual viatjà molt. Visqué, fins i tot, tres anys a l'Amèrica Llatina.

La seva tasca no ha estat fàcil, perquè ha hagut de muntar i estructurar un Departament tan complex com el d'Ensenyament. Malgrat les crítiques que li ha fet darrerament l'oposició, la creença general és que Joan Guitart ha desenvolupat una tasca positiva.

—Les qüestions que portem a l'agenda són molt variades i ens endisem, ràpidament, en la conversa. Els darrers esdeveniments ens porten a plantejar el tema de l'escola pública. Quina és, conseller, la sensibilitat del seu Departament per aquesta parcel·la tan important de l'ensenyament?

—El Departament té sensibilitat per totes les escoles, tan públiques com privades. En es cas, però, de les públiques hi té una responsabilitat més directa per què n'es el titular.

—Creu que el decret conegut amb el nom de C.E.D.I.P. (Centres Escolars d'Interès Públic) perjudica l'escola pública de Catalunya?

—No va contra l'escola pública i és un decret de demostració de sensibilitat per a l'escola privada. No estic d'acord amb el que s'ha dit que es desviïn fons de l'escola pública a la privada. Ja vaig dir, al seu moment, que el decret especifica que s'hi dedicarà una partida d'un milió de pessetes i que no s'hi destinaran més recursos.

Aquí se'ns ha dit que era una monstruositat declarar escoles d'interès públic. En canvi, el director general de Bàsica del Ministeri d'Educació ha dit:—ens

ensenyar el retall d'un diari amb aquestes manifestacions— que no vol parlar de la reordenació del sector privat i que prefereix parlar de centres d'utilitat pública que treballin en un pla d'igual-

tat per a l'escolarització dels més joves. Quan nosaltres parlem del C.E.D.I.P., ells es refereixen al C.E.D.U.P.

El mateix director ha dit: "Aquí conflueix una doble xarxa:

la dels centres gestionats per l'Estat i els centres gestionats per particulars a través de fons públics". El propi Ministeri, no se si convençut per la validesa dels nostres decrets, va afortunada-

ment per la mateixa via.

—Quin és el fons del C.E.D.I.P.?

—Aquest decret estableix

El conseller creu que el C.E.D.I.P. és un decret de sensibilitat per a l'escola privada.

LA UNIVERSITAT SIGUI "LITZACIÓ POLÍTICA"

Guitart creu que
els déficits actuals
s'aniran reduint.

que algunes escoles privades, per la seva tradició i treball, poden ser declarades d'interès públic. Aquests centres es comprometen a molt més del que dicta la normativa vigent, com, per exemple, mantenir els edificis durant deu anys, permetre que s'utilitzin els locals per a activitats extra-escolars, a no tenir afany de lucre o a sotmetre's a la comptabilitat de la Generalitat.

—S'ha criticat que fos la Generalitat que decidís els centres que es poden acollir a aquest decret.

—La gent ha de ser conseqüent. Els governs serveixen per decidir i governar.

—Creu que l'ensenyament privat ofereix més qualitat que el públic?

—Hi ha escoles públiques i privades bones i dolentes. La qualitat depèn de molts elements. Un dels més importants és el propi context del centre. Una escola, sigui pública o privada, que compti amb un bon equip pedagògic que treballi amb il·lusió sobre un bon projecte educatiu, segur que funcionarà.

—Ha millorat, aquests darrers anys, l'ensenyament a Catalunya?

—Penso que la qualitat és molt superior a la que hi havia fa quatre anys. Els claustres han tingut menys moviment i els professors han comptat amb uns elements de suport i d'ajut importants. S'ha de prosseguir per la via de la millora perquè aquesta és una tasca que no s'acaba mai.

—Quan deixarem de sentir queixes pel barraquisme i la manca de materials i serveis adequats?

—Una cosa és el barraquisme i l'altra la manca d'equipaments. Aquí ens varem trobar amb uns déficits importants, sobretot en el sector públic, que anirem reduint de mica en mica. Si el pla quadriennal que hem elaborat es pot complir, reudirem aquests déficits en un 70%. Només cal que el finançament de la Generalitat sigui suficient. Les inversions seran fonamentalment d'equipaments.

—Ja està enllestit el Mapa Escolar?

—Hi ha un mapa que és un inventari de totes les escoles amb el nombre d'alumnes i professo-

rat. Ara l'estem adaptant en relació a les escoles subvencionades per l'aplicació de la L.O.D.E. Això vol dir que en el mapa hi ha d'haver la consideració d'escoles públiques i concertades.

—La introducció de la informàtica del mitjans àudio-visuals a l'escola pot afectar el desenvolupament sensorial dels infants?

—S'ha de fer una utilització racional d'aquests nous mitjans que han de ser un element d'ajut al professor. Nosaltres hem introduït a les escoles l'ensenyament assistit per ordinador. Els exercicis que s'hi fan duren uns vint minuts i són de matemàtiques. El sistema es troba en una fase d'experimentació i s'aplica en un nombre determinat de centres. Comptem, però, amb l'experiència de l'aplicació que s'ha fet d'aquest sistema a Israel on els resultats han estat positius. Tècnics israelians que han vingut aquí han fet una valoració de l'experiència i els resultats han estat francament positius.

—Només s'aplica en el camp de les matemàtiques?

—De moment, sí. Tenim previst, això no obstant, realitzar programes per a l'ensenyament del català i de l'anglès.

—La Generalitat, fa poc, ha

rebut el traspass de les Universitats. L'ensenyament superior sempre ha tingut mancances en un punt tan fonamental com la investigació. ¿Com veu vostè el tema?

—Difícilment; es pot parlar d'Universitat si no es parla d'investigació. La Universitat ha de fer tres coses: Ser un element transmissor de cultura; donar habilitacions professional i fomentar la investigació. Aquest tercer element és imprescindible. Les universitats actuals no tenen, però, elements per garantir la investigació, han quedat totalment desbordades pels estudiants en les seves infraestructures i no poden donar, per tant, una resposta suficient en aquest camp. Les inversions que s'hi fan no permeten que siguin el motor de la recerca.

—El seu Departament vetllarà especialment per aquest tema?

—L'han de vetllar les pròpies Universitats. La Generalitat hi pot influir a través del pressupost. El futur de l'autonomia a Catalunya depèn de l'èxit de les negociacions que el president de la Generalitat ha de fer amb el president del govern central sobre el finançament. Si la política

del govern de Madrid passa per dotar Catalunya de recursos insuficients, no podrem oferir bons serveis.

—Hi ha una certa desmobilització a la Universitat?

—La situació política d'ara és diferent i no és necessari que la Universitat sigui un ferment de mobilització política.

—Hom constata, tal vegada, un cert retorn a l'individualisme, en contraposició a èpoques no massa llunyanes en què es mantenien actituds més col·lectives?

—Desgraciadament, els períodes de crisi no generen grans moviments de solidaritat, sinó de dispersió i de descomposició social. És el que pot haver passat en aquest cas.

—El telèfon del despatx del conseller ha sonat en dues ocasions. És evident que és un home enfeinat i, decidim acabar la conversa amb una darrera qüestió. ¿Perduren, encara, els conflictes lingüístics a les escoles i a la Universitat?

—Hi ha problemes, però no crec que siguin greus ni que provoquin grans crispacions. Es van resolent de mica en mica.

Tomàs Puntí

Entrevista amb René Tardy, secretari general de "La Vie Montante"

L'Ancianitat, solatge d'experiència

En la seva curta, però intensa estada a Barcelona, hem entrevistat recentment René Tardy, francès d'origen i fill d'una família d'editors. Tot dialogant amb ell, descobrim un home sensible, inquiet i emprenedor que, als 62 anys, encara viu amb coratge la seva vida dedicada a cercar la felicitat i el bé dels altres. Ha participat i format part de diversos moviments de joves a França. També és responsable de federacions culturals a favor del desenvolupament i director del Service de Recherches Fondamentales et Cliniques.

La seva condició de biòleg i, sobretot, de metge, l'han apropiat vitalment a la problemàtica de l'ancianitat i de la mort.

D'uns anys ençà treballa amb molta dedicació en el món de la gent gran dins el moviment «La Vie Montante», del qual René Tardy és el Secretari General. Nascuda a França l'any 1960, aquesta iniciativa d'inspiració cristiana vol ser un veritable moviment d'apostolat de laics adreçat a la gent gran. S'ha estès ja a molts països d'arreu del món, i darrerament ho ha fet a Catalunya. A França, el moviment compta ja amb cinc-cents mil membres. René Tardy ha vingut a Barcelona a veure l'arrelament de «Vida Creixent» —tal com s'anomena a casa nostra— i a donar una embranzida d'entusiasme a totes aquelles persones que hi treballen.

—La realitat de la gent gran, com és vista des del seu Moviment?

—El fet de la vellesa no és

nou, però es presenta sota uns aspectes nous gràcies a l'allargament de l'esperança de vida. Les persones grans constitueixen un fet sociològic. Per als qui es troben en la Tercera i la Quarta Edats i als qui en els països industrialitzats accedeixen a la jubilació, es tracta no solament d'un fenomen d'edat o d'envelliment, sinó més aviat d'un nou estat de vida, amb les conseqüències psicològiques, econòmiques, socials, religioses i culturals que això implica.

La nostra és una època que viu el dinamisme del món del jove i el rebuig dels ancians. La iniciativa de «Vie Montante» intenta respondre evidentment a una necessitat no només de l'Església sinó també de la societat. A França, gairebé no hi ha cap realització en favor de les persones grans llevat d'algunes iniciatives municipals o de dispensaris d'ajuda social per als més desvalguts.

—Breument, com definiria el contingut de «La Vie Montante»?

—Hi ha tres mots que en són clau: l'amistat, que ajuda a no ser un cercle tancat; una espiritualitat pròpia, i un apostolat, a través del qual es concreten les possibles tasques a fer. Una amistat que vol ser cada vegada més intergeneracional, una espiritualitat laica, no claustral,

i un apostolat realísticament social.

—Abans ha fet referència a la Tercera i la Quarta Edats. Quin és el matis diferenciador entre l'una i l'altra?

—D'entrada, no es tracta d'una diferència quantitativa —d'anys—, sinó qualitativa. NO hem de confondre vellesa amb malaltia. De fet, tots comencem a envellir ja en el moment de néixer. L'ancianitat és un nou estat de la vida de la persona, diferent als altres i que conté la riquesa del solatge de molts anys d'experiència. Crec en la capacitat creativa de les persones grans i en els valors que aporta la vellesa, els quals il·luminen la vida d'adults, joves i infants.

I responen a la seva pregunta, ens referim a la Tercera Edat quan parlem d'aquelles persones que encara es valen per si mateixes, i a la Quarta Edat quan, per viure, les persones grans que s'hi troben depenen dels altres en el sentit que necessiten l'ajut dels altres per a moure's, vestir-se, etc.

—Per la seva professió i pel seu treball prop dels ancians, per una banda, i per la pèrdua de dos fills, per l'altra, ha viscut d'una manera personal i social el dolor i la mort. Com contempla vostè aquestes dues realitats?

—Vaig descobrir la mort per primera vegada als divuit

anys, quan estudiava medicina. Per a mi va ser una experiència colpidora. D'aleshores ençà, sempre m'ha interpellat, i més en viure dues experiències de mort molt properes: una filla meua, jove encara, i un gendre. La primera mort fou a causa

d'una causa d'un tumor cerebral amligne. No hi havia res a fer. La segona, enmig d'un accident de navegació. Que la mort existeix, és evident. I sovint és més fàcil pensar que existeix per als altres i no tant per a un mateix. No obstant això, hom intenta escamotejar-la. Els avenços científics i mèdics sembla que facin recular el límit de la mort en allargar la vida de l'ancià o del malalt. En el context cultural modern, la mort ve acompanyada d'interrogants nous que fa vint anys ni es pensaven ni es plantejaven. Penso, per exemple, en l'actual plantejament de l'eutanàsia i en el de fa vint anys. L'agudesia amb què es qüestiona avui el tema en l'ordre econòmic, mèdic, moral, etc., no té punt de comparança.

—I com a metge, què ens diria?

—Com a metge intento ajudar el malalt a assumir la pròpia mort, d'acord amb la ideologia que hagi donat sentit a la seva vida, perquè només així es realitza amb plenitud una mort digna.

Pel que fa a la meua experiència personal, puc dir que

em sé mortal i que m'accepto mortal. Morir forma part de la meua naturalesa humana. És inqüestionable! I això no vol dir pas que no em sembli terrible i que no pateixi en veure dolor i mort al meu voltant. El que sí que sé, és que mentre jo no estigui mort cal que visqui en plenitud la meua vida. El sentit de la vida i la raó de viure és al cor de cadascú.

René Tardy parla amb serenitat i les seves paraules són contundents. Es un home que estima la vida i les persones.

—La vellesa, diuen, és una etapa des de la qual hom mira les coses per segona vegada, però no és infreqüent que aquesta segona mirada sigui alimentada per ressentiments i per disgustos nascuts en el passat. Què els diria vostè, a aquests ancians?

—Viure, per a mi, a l'edat que sigui i en la situació en què hom es trobi, és delir per coses noves, desconegudes; és crear, i acceptar el risc d'equivocar-se en allò que un fa, sense culpabilitzar ningú per l'error i sabent que hom té sempre la possibilitat de recomençar de nou.

René Tardy. Un home i una experiència que ajuden a viure bé la vellesa a tots aquells que ja s'hi troben, i a preparar-s'hi bé, als qui des de la seva joventut o des de la seva adultesa caminen vers aquesta nova i rica dimensió de la persona.

Ester Romero

Mestre.

De l'Ambit Maria Corral

La unitat dins de l'Església

¿Evangelització o Obra Social?

Els catòlics creiem en els dos dogmes del Credo de Nicea i som fidels al Papa i a l'Església. En canvi existeixen divisions entre nosaltres, per culpa d'actituds diferents pel que fa a la Fe, que provoquen crítiques molt dures i a vegades trenquen la unitat d'aquell ramat amb un sol pastor que fou la voluntat de Jesucrist.

Una de les causes de discussió dins l'Església és la discussió de la importància de l'obra social davant la importància de l'evangelització.

Els partidaris de l'evangelització se'ls anomena a vegades «pietistes». Ja que reaccionen contra un món materialitzat i tecnològic trencant amb ell i desentenenent-se de les persones que l'habiten. Per als «pietistes», segons alguns, les hores d'oració són com una escapàtòria per a no complir amb certs deures cristians de tipus social, com donar diners a institucions de Caritat. Els «pietistes» extremistes

es limiten a celebrar només actes pietosos.

Per altra banda, hi ha partidaris de donar més importància a l'acció social que confonen la tasca de l'Església amb els moviments d'alliberament, barrejant la filantropia i l'altruisme amb la fe i volen fer massa coses tots sols, oblidant que sense l'ajuda de Déu no som res. Alguns d'aquests moviments extremistes poden identificar-se més amb un partit polític que amb un moviment d'Església ja que confonen la justícia per la salvació i obliden que l'home no solament és persona sinó que també té una ànima de la qual cal tenir cura.

Tant el s uns com els altres poden desviar-se de la veritable doctrina. És cert que Jesús deixà a la seva Església una gran missió de predicar l'evangeli i fer deixebles; però també va dir: «Estimaràs el proïsme com a tu mateix» més d'una vegada, i és molt difícil escatir quin dels dos mandats és el més

important; ja què estimar el proïsme implica atendre les necessitats de la persona i salvar també la seva ànima.

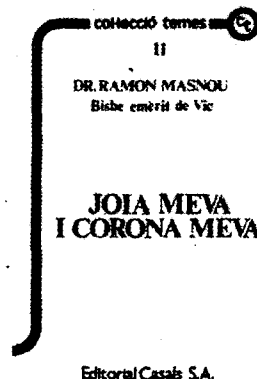
L'Esperit Sant reparteix diferents carismes a l'Església i hi ha grups que se senten cridats a l'evangelització i d'altres se senten cridats a la tasca social que és estimar el proïsme atenent les seves necessitats. Uns i altres es complementen molt bé i son sens dubte, representats dins de l'Església.

Els partidaris de l'obra social haurien de respectar i valorar l'obra d'evangelització i els partidaris de l'evangelització haurien de valorar l'obra social ja que «Déu, estimà tant el món que hi envià el seu Fill Unigènit...» (Joan 3-16) i el món és format per homes que són éssers amb necessitats físiques i espirituals, creats per un Dúe que s'ocupa de la part material de la creació amb la seva Providència i desitja la salvació de tothom.

Júlia Pons

JOIA MEVA I CORONA MEVA

Dr. Ramon Masnou, bisbe emèrit de Vic
Segona edició - Febrer 1985
172 pàgines - 250 ptes.

Adreçat a tots els sacerdots i els religiosos, com també als seglars interessats en els afers eclesials. Ningú no el llegirà sense profit i fruïció.

Voleu fer un bon obsequi a un sacerdot?
Regaleu-li JOIA MEVA I CORONA MEVA.

Editorial Casals S. A.

Casp. 79. 08013 BARCELONA. Telèfons 245 72 03 - 04

La Passió

GRUP
JUVENIL
DE TEATRE

CASAL CLARET

Nàpols, 350

Barcelona

El GRUP JUVENIL DE TEATRE del Casal Claret també representa "LA PASSIÓ". La Passió és l'espectacle més exigent del teatre popular català. El jovent del Casal Claret decidí ficar-se per aquest camí ara fa cinc anys, quan ja havia fet més de tres-centes actuacions teatrals, el grup era nombrós i les col·laboracions dels pares s'ofrien nombroses. Tots plegats ens pasàrem a la feina. D'un treball ben conjuntat en sortí aquest petit miracle evangèlic de la nostra representació.

El que caracteritza la representació de "LA PASSIÓ" del Casal Claret és que l'actuació va a càrrec del jovent, noies i nois. La gent gran, els pares, no surten a escena sinó que amagats entre bastidors remouen les tramoies, pugen i baixen els telons, confeccionen i cuiden els vestuaris, fan els maquillatges i molts altres serveis.

L'escenografia és dissenyada i feta al Casal Claret íntegrament i pels mateixos components del grup. Fins i tot bona part de les

ambientacions musicals són també creades i executades pels mateixos joves.

El text és alhora senzill i profund, sense paràgrafs llargs. Cada un dels quadres té la seva intenció i missatge, sobretot a la primera part. S'ha donat un relleu especial a papers concrets com el dimoni de les temptacions al desert, que el fan les noies, la Magdalena, Judes, Maria... donant-los un text que si no és literalment a la redacció dels evangelis sí que és al cor dels creients i a la punta de ploma dels estudis bíblics actuals. De cara al futur tenim un plantejament que desafia les representacions tradicionals en les quals també hi és la nostra: adaptar la tradició catalana als moderns estudis bíblics. És un tema apassionant que afrontarem amb serietat.

A la nostra Passió hi ha també detalls tècnics molt innovadors, per exemple, la manera de posar Jesús a la creu. És un fruit i conclusió d'una lectura acurada del que s'ha publicat d'aquest tema,

PREGÀRIA PER ABANS DE LA REPRESENTACIÓ

Et demanem, Pare, que miris amb complença la voluntat que tenim de representar l'Evangeli del teu Fill. Que ens encoratgi a donar-ne testimoni no solament a l'escenari sinó també al carrer, a casa, entre els companys, a la feina i a tot arreu. Per Jesucrist, Fill teu i Germà nostre, AMEN.

sobretot dels estudis sobre la Sindone de Torí.

Val a dir, sobretot, que per a nosaltres no hi ha Passió si no hi ha fe. Creiem i estimem Jesucrist i fem La Passió per honorar-lo i donar-ne notícia i testimoni. Si no fos així faríem un altre teatre durant aquestes setmanes o, simplement, aniríem d'excursió. Per això abans de cada representació ens recollim i fem una pregària.

Aquesta temprada resten encara les següents representacions:

març: dies 30-31

abril: dies 13-14-20-21

Les representacions dels dies 30 de març i 13 d'abril són dedicades especialment a grups de Catequesi, esplai i tercera edat. Podeu demanar les localitats al telèf.: 257 94 91 de 9 a 10 del vespre i de dilluns a dijous. Les representacions comencen a 2/4 de la tarda i acaben a les 9 del vespre.

Com deia Jesús als qui li demanaven informació: **VENIU I HO VEREU.**

per ANTON M.^a
VILARRUBIAS I CODINA

Una anàlisi de l'evolucionisme

LAS FRONTERAS DEL EVOLUCIONISMO, per Mariano Artigas. Editorial Epalsa (llibres "Mundo Cristiano", Madrid 1.985. 182 pàgs. 550 pessetes.

Mariano Artigas, col·laborador de "Catalunya Cristiana", és doctor en Ciències i en Filosofia per la Universitat de Barcelona, on ha estat professor de Filosofia

de la naturalesa. En aquest llibre discuteix allò que en l'evolucionisme hi ha de cert i d'hipotètic, les seves relacions amb la filosofia i la religió, analitzant les opinions de molts autors actuals i mostrant que la ciència i la religió, sent en plans diferents, no es contradiuen sinó que es complementen. Les doctrines materialistes que pretenen recolzar-

se en la ciència, no són realment científiques: això queda clar en el llibre d'Artigas.

L'obra té un pròleg de Sir John Eccles, Premi Nobel de Medicina (neurofisiologia), que lloa el rigor de les anàlisis i les conclusions i la religió que fou publicada originalment a "Catalunya Cristiana".

Fa poc es publicà "**L'evolucionisme avui**" de Francesc Nicolau, també col·laborador nostre. Són dos llibres que es complementen. El de Nicolau continua pas rera per la història dels temes principals i els valors, mentre que el d'Artigas, incloent també les dades científiques corresponents, discuteix i analitza interpretacions ideològiques de moda. Ens felicitem de comptar aquí amb dos col·laboradors que són capaços de tractar aquestes interessantíssimes qüestions amb tot el rigor necessari i amb suficient claredat per a fer-les assequibles al públic no especialitzat.

El contingut del llibre queda clar amb els títols dels seus apartats: l'origen de l'Univers; l'origen de la vida; l'origen de l'evolució, atzar i finalitat; Evolució i creació, evolucionisme i cristianisme. Els llibres de Nicolau i Artigas són de gran utilitat per a qualsevol persona interessada en temes actualment tan vius i no sempre enfocats de manera adequada i, per a professors i alumnes de B.U.P. y C.O.U. i Facultats universitàries.

Diccionari Regina

d'ús del català

Alfons Tarrida i Muntaner. Emili Pascual i Ferrando

- Un diccionari molt pràctic, que vol superar les limitacions dels vocabularis de barbarismes que són llistes de paraules.
- És alhora un vocabulari d'incorreccions, un diccionari català-castellà castellà-català, un diccionari de sinònims.
- Molta informació sobre els mots: definicions, règim gramatical, sinònims, abundants exemples, normes d'ús, relacions de significatius, etc.
- Una completa llista de gentilicis amb el nom de molts llocs dels Països Catalans i dels Estats i Nacions de tot el món.
- Un completíssim vocabulari català-castellà de vegetals i d'animals.

Cartoné: 12x17 cms. 608 pàgines.

PVP 1.200 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES

Editorial Regina - Mallorca, 87-89 - Barcelona/29.

CRISTO
MISTERIO DE PASIÓN
CERVERA
1985

DIES DE REPRESENTACIÓ

10-12-24-31 de març
5-14-21-28 d'abril

HORARI

Primera Part

VIDA PÚBLICA DE JESUS

Matí de 10 a 12.45 hores

Segona Part

PASSIÓ, MORT I

RESSURRECCIÓ

Tarda de 2.45 a 4.45 hores

El dia 5 d'abril (Pasqua) s'actua en sessió única de 8 a 8.30 del vespre

LOCALITATS

DESPATX CENTRAL

Cervellà

BARCELONA

10-12-24-31 de març
5-14-21-28 d'abril

Nova edició dels Premis

"Joventut" de la

Generalitat" de Catalunya

La Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya ha convocat una nova edició dels Premis "Joventut" i "Artur Martorell" i dels ajuts per a l'elaboració de Tesis sobre la Joventut. Amb la convocatòria d'aquests premis i ajuts es pretén promocionar i donar suport a la tasca d'investigació i estudi del món juvenil. Tanmateix, aquesta iniciativa cobra enguany més relleu, dins del marc de la celebració de l'Any Internacional de la Joventut. Un Any que —tal com ha manifestat en repetides ocasions el Director General de Joventut, señor Enric Puig— s'ha de caracteritzar per una reflexió seriosa i sistemàtica sobre la realitat juvenil.

Els Premis "Joventut" i "Artur Martorell" s'adrecen a aquelles obres que versin sobre la joventut i l'educació en el lleure, respectivament. En ambdós casos el premi serà de 200.000 ptes. Els treballs presentats, individuals o col·lectius, hauran de ser inèdits i d'una extensió mínima de 80 fulls. Per a la concessió d'aquests dos premis es constituirà un jurat format per insinies per-

sonalitats que treballin en el camp juvenil i l'educació en el lleure. El termini de presentació dels originals finalitzarà el 30 de setembre.

Pel que fa als ajuts per a l'elaboració de Tesis sobre la Joventut, hi podran optar els estudiants de les Universitats catalanes que preparin les seves tesis de Llicenciatura o Doctorat. La temàtica de les tesis haurà de ser la joventut en els seus aspectes antropològics, sociològics i pedagògics. Els ajuts seran concedits per un jurat format per professors de les Universitats catalanes, experts en el treball en el món juvenil i representants de la Direcció General de Joventut. El valor màxim dels ajuts serà de 200.000 ptes. per a les tesis de Llicenciatura i de 400.000 ptes. per a les tesis de Doctorat. Un 25% d'aquests ajuts es lliurarà al moment de la concessió, i la resta quan la tesi estigui totalment acabada i avaluada positivament pel tribunal corresponent. El termini de presentació de les sol·licituds i documentació corresponent finalitzarà el 30 de setembre.

LA SARDANA I LA DANSA

COMUNITAT DE LES ENTITATS BARCELONINES.— Les entitats i grups sardanistes que promouen la celebració de diferents cicles de ballades de sardanes a Barcelona ens pregunten la difusió del següent comunicat:

"Les entitats sardanistes que organitzem les ballades a Barcelona volem fer públic el nostre balanç després d'un any d'haver fet la vaga d'audicions, per sensibilitzar els sardanistes i a tota l'opinió pública en general. Creiem que la resposta ha estat positiva però desigual. Positiva a les ballades dels barris com Sants, Horta, Sarrià i les Roquetes la resposta ha estat minsa o inexistent. També veiem que l'ajut de l'Ajuntament de Barcelona, que subvencionà una part del déficit anual de les audicions ha estat un fet dinàmic per a nosaltres, per trobar noves maneres de finançament i d'organització de les ballades. Però creiem que dit ajut, malgrat tots els esforços l'hem d'esperar igualment pel curs 85/86.

"Les entitats ens proposem, en el futur, seguir trobant solucions al problema deficitari de l'economia de les audicions. Així com mirar de trobar una bona coordinació de les ballades per intentar d'assolir una major assistència. Ens proposem també de donar a conèixer els llocs de les audicions per a una millor coneixença dels sardanistes i de tots els ciutadans. Esmerçarem esforços perquè les audicions de sardanes no desapareguin i també per a millorar la seva qualitat (tant de còpies com de programes).

"Però som concients que tot això no serà possible si no comptem amb l'ajut dels més interessats en les ballades de sardanes: els sardanistes".

Josep Ventura

Aquest comunicat està subscrit per les següents entitats: Agrupació Cultural Folklorica Barcelonina, Agrupació Sardanista "L'ideal de Clavé" de les Roquetes, Colles Sardanistes de Barcelona, Comissió Sardanista de Sants-Hostafrancs i la Bordeta, Grup Sardanista d'Horta, Grup Sardanista de Sarrià, Obra Sardanista "Violetes del Bosc" i Unió de Colles Sardanistes de Catalunya.

CERTÀMENES MUSICALS.— La Fundació "Francesc Basil" de la Ciutat de Figueres ens recorda que el proper dia 15 de març es clourà el termini d'admissió d'obres optants a la vuitena edició dels Premis Musicals "Francesc Basil" de sardanes per a cobla d'onze instruments, certamen obert a tots els compositors que vulguin participar-hi amb obres rigorosament inèdits i originals. Les sardanes optants a aquests Premis s'han de presentar per duplicat (original i fotocòpia), instrumentades per a cobla, figurant al peu una reducció per a piano i s'acompanyaran les corresponents partitures. En aquesta edició dels Premis Basil s'estableixen els premis de manera similar a les darreres convocatòries: Primer premi, a la millor sardana, dotat amb cent mil pessetes i trofeu; segon premi, de cinquanta mil pessetes i trofeu; i Premi popular, dotat amb cinquanta mil pessetes i trofeu, que s'adjudicarà a la sardana més votada pel públic assistent al concert de cloenda d'aquest certamen.

El lliurament de premis es farà durant l'anyal Concert-Homenatge al mestre Basil, que s'organitzarà coincidint amb les Fires i Festes de la Santa Creu de la capital empordanesa.

Fins el 30 de març

Exposició monogràfica
sobre els contes de fades

L'univers literari, gràfic i fantasiós generat pel fenomen fascinant dels contes de fades és el tema d'una exposició monogràfica que es presenta amb l'objectiu d'aportar una àmplia documentació sobre aquesta vessant específica de la cultura popular de quasi tots els pobles del món.

Aquesta mostra, que estarà oberta a la Sala d'Exposicions de la Caixa de Pensions (Via Laietana, 56), fins al proper 30 de març, ha estat objecte d'un muntatge enginyós i evocador, realitzat per l'equip "Croquis" i orientat a presentar de forma atractiva ordenada, el conjunt de materials documentals i gràfics que conformen l'exposició.

A l'originalitat que com a tema d'exposició monogràfica presenta el món de les fades se suma el propòsit del tractament metòdic, sistemàtic i articulat amb el qual han estat ordenats els materials exhibits, procedents de diferents museus i cedits especialment per aquesta ocasió.

Mitjançant plafons explicatius i amb una ambientació suggerent adient al tema tractat, l'exposició ofereix al visitant una descripció precisa de les diferents tipologies de fades, classificaes en els grans gèneres, famílies o grups de "petites dames", "dames verdes", "dames blanques" i "dames velles".

El material i l'ordenació d'aquesta exposició, promoguda pels serveis propis de l'Obra Cultural de la Caixa de Pensions, prové de la tradició oral de la literatura, de les ciències humanístiques, de la tradició gràfica i de la tradició musical principalment.

La mostra explica com la fada, protagonista imprescindible de bona part dels contes meravellosos, és un tipus de personatge sobre el qual han donat proves manifestes d'existència les cultures de tots els pobles i de tots els temps, cosa que ha permès que una part de l'exposició estigui dedicada a l'estudi de la distribució geogràfica d'aquests éssers fantàstics de la mitologia popular i dels contes.

Durant els dies en què l'exposició sobre els contes de fades romanguí oberta a Bar-

celona, se celebraran activitats complementàries com l'explicació de contes als infants (tots els dissabtes del mes de març) i la passada del vídeo "Entre cendres", basat en la història de la Ventafocs.

RACÓ DEL LLENGUATGE

La taula parada

Dels mots llatins "mensa" i "tabula", n'han sortit mesa i taula. El primer, que era el planer i casolà en llatí, nosaltres, jerarquitzant-lo, l'hem convertit en la taula de l'altar on es diu la missa, o en el conjunt de persones que dirigeixen una assemblea, per exemple la mesa electoral. I si a algú li sembla castellana aquesta denominació, només és perquè hem viscut tants anys sense eleccions. El segon, que per als romans era l'instrument d'escriure, per a nosaltres és un dels mots més quotidians, començant per la taula del menjador.

Si algú us parla de posar la taula, digueu-li que no, que aquesta és la manera de dir castellana, que els catalans parem i desparem la taula. Hi ha res que faci tant de goig com una taula parada en un dia de festa grossa? Les estovalles —o tovalles, com vulgueu— de fil, brodades per la mestressa quan era fadrina, la vaixel·la bona, poc decorada perquè ressalti el blanc, de la pisa, les copes de cristall tallat, transparents i brillants, la cullera, la forquilla i el ganivet, la paia per al peix, els coberts de les postres i la cullereta de moca. Un gerro amb flors i una fruitera amb fruita. Tots aquests elements, combinats per una mà mestra, són capaços de produir un resultat altament estimulants, de cara a l'àpat de celebració que ens espera. Són a punt d'arribar la sopera amb el brou fumejant i el cullebot. Hem de vigilar, però, que no se'ns decatalanitzi la festa i hem d'anomenar totes aquestes entranyables amb llurs noms pertinents. Doncs ja ho sabeu, ni la vajilla, ni la cristalleria, ni el gabinet, ni el

mantel, ni el florero, ni el frutero, ni el postre, i el caldo, ni el cutxaron.

Quan volem menjar, ens entaulem; les botigues i els bars tenen taulell, les bastides les fan amb taulells, els avisos els posen al taulell d'anuncia. Uns quants derivats, ja ho veieu, i això no és res si considerem els diferents matisos i significats del mot taula, segons l'ús que se'n fa. Hem vist la taula del menjador; atambé hi ha la d'escriure o escriptori; la de cafè, rectangular, de marbre i els petges de ferro colat; la de joc, folrada de drap verd, com la de billar; la de ping-pong; la de venda a mercats i places; la taula rodona, on cap lloc no és preferent, i que, en sentit figurat, serveix per dialogar-hi lliurement amb altres col·loquants; la taula de canvi, predecessora dels actuals establiments bancaris; la taula de control i comandament; la tan temuda taula d'operacions quirúrgiques; la taula de salvació d'un naufrag, que també és l'últim recurs en una situació desesperada; la taula rasa, vaitot que anul·la tots els acords anteriors; les taules de la Lleï, amb els manaments gravats sobre la pedra; la taula de multiplicar i de les altres operacions, la taula periòdica dels elements químics; i tantes d'altres.

No oblidem la tauleta de nit, la de cosir, la tauleta amb rodes de la màquina d'escriure, ni la tauleta coberta de cera amb què els antics escrivien textos breus amb l'stilet.

Albert Pera

MODA

Vestit de tall camiser realitzat per BROTO COMERMA, amb petits detalls que renoven i actualitzen la peça. Les ratlles contribueixen a estilitzar el model.

Una línia depurada i fluida de concepció molt senzilla, personalitza aquest abric de llana de tonalitats marrons realitzat per BROTO COMERMA.

Un hivern sobri i elegant

Una llarga trajectòria coronada per l'èxit i el bon humor professional d'aquesta firma, han confirmat el seu prestigi en el món del prêt-à-porter espanyol. Broto Comerma que des de 20 anys té una moda selectiva pròpia, produeix també, les marques Jean-Charles de Castelbajac i Christian Dior per a Espanya. Aquesta bonica col·lecció

d'hivern '85, basada en un estil ple d'equilibri i bon gust, ens ha aportat els valors tradicionals de la bona costura. Formes, teixits i colors inspirats bàsicament en les tendències porposades, estan presents a tota la col·lecció, àmplia i diversificada, ajudada en moltes ocasions en els talls sobris i estrictes.

Abrics, jaquetons i vestits

jaqueta, esportius i refnats, de línia àmplia i espatlles importants a base quasi sempre de sises molt profundes.

Dues línies diferents per als vestits: una d'angora a base de dissenys senzill dins l'estil túnica i una altre en teixits estampats per a moments de més vestir, amb talls i efectes abrusats.

Teixits d'aspectes secs, cercant contrastos matisats, draps doble faç de tantes suaus, tweeds, xeviots i jacquards, tots molt lleugers. Tocant a les sedes, angores i teixits façonné estampats, han estat reservats per l'apartat dedicat a la peça més selectiva i elegant que ve formada per la línia de més vestir.

Els colors, sempre tan importants en les col·leccions d'aquesta firma, es presenten foscos. Molt gris dins una àmplia gamma de tonalitats, olt negre i blau marí, així com

gran presència dels tons torrats. Com a contrast, color cru per tota classe de peces i estils.

Broto Comerma, ens ha demostrat una vegada més, que coneix a fons l'art de l'estilisme i la costura, fet que s'ha pogut corroborar a través de tota la magnífica col·lecció presentada, corresponent a la temporada tardor-hivern '84/85.

María José Ejarque

COSTUMS I TRADICIONS

De com el bisbe Oleguer feu callar les granotes

Costa molt d'obeir, però a vegades costa més rebel·lar-se i desobeir. Per exemple quan es tracta d'un ascens, un nomenament, un premi o qualsevol altra cosa que signifiqui elevació de la pròpia dignitat, acceptar-ho ha de resultar més fàcil que no pas renunciar-hi.

Amb tot i això, hi ha hagut casos de renunciament doblegat per la obediència, força interessants, com el de sant Oleguer —del qual fa poc hem celebrat la diada—, bisbe de Barcelona on havia nat i arquebisbe de Tarragona.

Ja és força sabut que era fill d'un militar molt estimat pel primer comte Ramon. Aquest volgué que s'educés amb els seus fills. Es féu, doncs, amb els sobirans i gaudia, ja de petit, amb el prestigi i consideració de tothom. Era molt intel·ligent i afable.

Ja sacerdot destacà en concilis, obtingué merescuda fama de filòsof i rebé elogis i distincions pontificies.

Oleguer, però, era humil; renuncià a una canongia i ingressà al convent agustinà de Sant Adrià del Besòs on aviat el nomenaren prior. Altre cop li costava d'obeir i hi renuncià per a passar al monestir de sant Rufi de la mateixa orde. El remei fou pitjor que la malaltia doncs allí l'elegiren per abat.

Hagué d'exercir. Després, Na Dolça, esposa de Berenguer III el convencé de tornar a Barcelona i Oleguer accedí pensant alliberar-se del càrrec. Més aquí havia mort el bisbe Ramon Guillen, i els prelats provincials reunits per elegir el seu successor proposaren Oleguer.

Què més volia el comte rei! Oleguer coneixia la seu i els seus condioesans com ningú, i estava segur que el Papa no li negaria el "placet".

En l'endemig, Oleguer fugí. L'atraparen prop de Perpinyà i vulgues que no, hagué de regir la seva diòcesi. I ho feu a la seva manera. Honrà i dignificà la llengua materna en escrits i sermons, construí temples, entre ells la catedral de Tarragona, reedificà monestirs i fou un gran apòstol de la caritat i gens amic d'oripells i vanitats.

El cas no és freqüent. Un altre hauria aprofitat la influència que tenia prop dels comtes sobirans per aconseguir glòries mondanes. Ell, contràriament i com ja hem dit, procurà fugir-ne sempre i si en algun cas no tingué més remei que intervenir, en negocis, de govern, fou per a promoure accions de pau entre els sobirans i el poble, o conseguir-la entre aquells i la senyoria de Gènova. Com que predicava amb l'exemple, sempre es feia obeir.

Com de tots els sants hi ha llegendes sobre Oleguer. Una, però, pensem que reflexa ael seu caràcter. Deia missa en una capelleta del Portal Nou, quan les granotes dels aiguamolls del voltant no paraven de raucar. Oleguer va ordenar-les-hi silenci amb tanta autoritat que emmudiren a l'acte.

D'aleshores ençà, les granotes de la banda de tramuntana no cantaren mai més, mentre que les del cantó de Montjuïc o de Llevant, encara rauquen.

Esteve Busquets i Molas

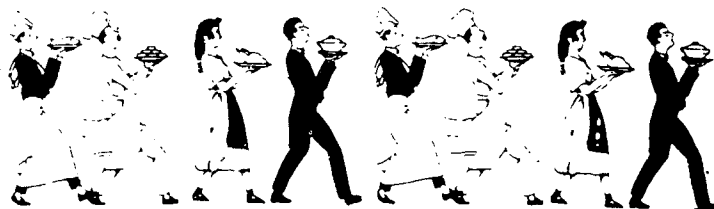
Escultures de xocolata

A Lyon, capital mundial de la gastronomia, triomfa un català

En el II Saló dels oficis de boca, que s'ha celebrat al nou palau d'exposicions de la ciutat francesa de Lyon, ha tingut un èxit destacat un pastisser barceloní: Manuel Escriba. Els mitjans de comunicació francesos n'han fet ampli ressò del seu enginy esculpint en xocolata. Entre cinc cents expositors que han rebut la visita de 80.000 persones per admirar les darreres novetats, en productes i material, de la pastisseria, la fleca, la xarcuteria, tastat de vins i restaurant, s'ha posat en evidència el prestigi dels nostres pastissers, de llarga i arrelada i tradició.

CUINA

Crema de sant Josep

1 litre de llet
8 ous
12 cullerades de sucre
80 gr. de sucre en pols

50 gr. midó comestible
1/2 trosset de vainilla o canyella
1 pell de llimona

Separeu una tassa de llet per desfer el midó. Bulliu la llet que queda amb el trosset de vainilla o canyella i la pell de la llimona.

En un bol de plàstic o porcellana poseu els 8 rovells d'ou i vuit cullerades de sucre, bateu-lo una estona fins que quedi espumós, afegiu la tassa de

llet freda amb el midó dissolt en ella, afegiu tota la llet a ragets, remanant-ho perquè no es prenguin els rovells. Passeu-lo aleshores per un col·lador fi i poseu-lo a foc suau, remanant sense parar amb una cullera de fusta.

María Gloria Muntañola

La Lliga, d'un cop d'ull

JORNADA 27

	Barcelona	At. Madrid	Sporting	R. Madrid	Societat	Athletic	València	Saragossa	Sevilla	Racing	Espanyol	Màlaga	Osasuna	Valladolid	Betis	Hèrcules	Elx	Múrcia
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
	44+16	33+5	32+4	30+4	29+1	29+3	28	28+2	27+1	26	25-1	25-3	24	24-2	23-5	22-6	19-7	16-12

ENCREUATS

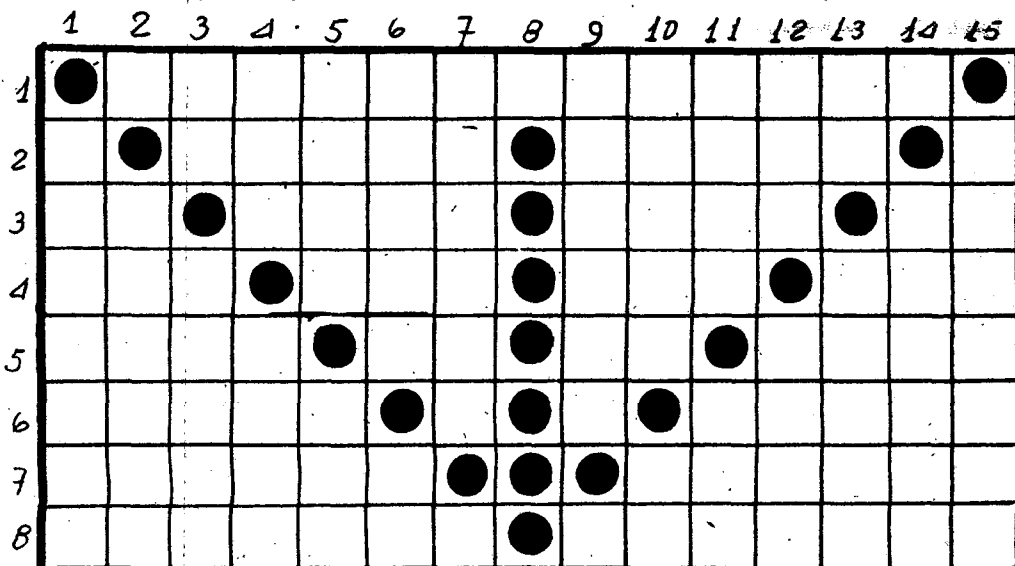
Per Rosa Collell

HORIZONTALS:

1.- Rei d'Isin; regnà sobre Babilònia i el sud de Mesopotàmia; derrotà els elamites i arribà fins a la capital de l'Elam. 2.- Consonant. Cistell. Cognom d'un compositor francès, autor entre altres obres de Pavana per a una infanta difunta. Consonant. 3.- Nota musical. Doni la volta. El primer home. Nom de consonant. 4.- Forma prefixada del mot grec que vol dir espatlla. (A l'inrevés, reflexió d'ones sonores). Que costa molts diners. (A l'inrevés, diners que aporta una noia quan es casa). 5.- Recipient de vidre per beure. (A l'inrevés símbol químic del sodi). Quarantanou. Ornament en forma de tira que es posa en un pergamí etc. 6.- Principi. Manera d'embenar. Vocal. (A l'inrevés fruits del roure). 7.- Ciutat de la Pentàpolis. Pregària. 8.- Que prescindeixen de la moral. (A l'inrevés, capital andalusa).

VERTICALS:

1.- Arbust enfiladís de flors liles i oloroses. 2.- Inicial de punt cardinal. Que no té nom d'autor. 3.- (A l'inrevés, aliment). Dono la meua opinió. 4.- Lloc ombrívol. (A l'inrevés aquella que posseeix molt). 5.- Lloc on s'uneixen dues o més coses. (A l'inrevés el pare del pare o de la mare). 6.- Busca. Article. 7.- Llevant. Inicial de punt cardinal. 8.- Cinc-cents. 9.- Pregària. Vocal. 10.- El 25 de desembre. (A l'inrevés, present, ofrena). 11.- Covar els ous. Abreviatura de senyora. 12.- Fill de Noè. (A l'inrevés una mica despectivament, nen). 13.- (A l'inrevés, art. dialectal). Sèrie de trons i petards que esclaten successivament. 14.- Consonant. Alçar una cosa. 15.- Versat en Pedagogia.

SOLUCIÓ

8.- D.
9.- Oració. A.
10.- Nadal. OD.
11.- Ovar. Sra.
12.- Sem. onan.
13.- OL. Traca.
14.- R. Collir.
15.- Pedagog.

VERTICALS

HORIZONTALS

1.- Nabucodonosor.
2.- G. Paner. Ravel. P.
3.- La. Grl. Adam. Ce.
4.- Ino. oce. Car. tod.
5.- Copa. an. IL. Orla.
6.- Inic. T. O. snalg.
7.- Nlnive. Oració.
8.- Amoralis. adanarg.

FILATÈLIA

Per Enric Graupera

Viatges del Sant Pare Joan Pau II (cont.). Valor 450 lires: Viatge a Portugal i Fàtima, 12/15-5-1982. Valor 550 lires: Viatge a Anglaterra, trobament amb el Cardenal de Westminster; en el fons, la catedral de Canterbury, 28/5 - 2/6 1982. Valor 1000 lires: Viatge a l'Argentina; Verge de Luján, 10/13-6 1982. Valor 1500 lires: Viatge a Suïssa; al fons llac Léman i Ginebra, 15-6 1982. Valor 2500 lires: Viatge a la República de Sant Martí; mont Titan 24-8 1982. Valor 4000 lires: Viatge a Espanya; catedral de Santiago de Compostela, 31/10 - 9/11 1982. Disseny de tots els valors: Prof. Angelo Canevari.

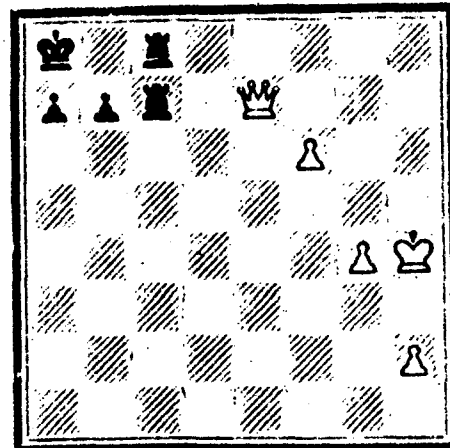

ESCACS

Per Jaume Mora

DIAGRAMA 154

Blanques juguen i guanyen

A vegades els peons passats són capaços de guanyar la cursa a la torre poderosa. Comproveu-ho.

1...Rb6-c7, 2 Ta8-7+ Rc7-c6, 3 Ta7-a6+ Rc6-c5, 4 Ta6-a5+ Rc5-c4, 5 Ta5-a4+ Rc4-c5, 6 Ta4-a5+ Rc5-c6, 7 Ta5-a6+ Rc6-c7 i guanyen.

Solució al Diagrama 153

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA" ANY V

245

¿QUÉ ÉS EL

SEMINARI?

— Mossèn Josep, ¿què és el Seminari?
— Ja ho sé prou, ja, que m'hi vaig passar tretze anys. És una casa gran on estudien els qui volen ser "mossèn".
— I, ¿què estudien? ¿A "dir missa" i a aprendre la catequesi?

— No, home, no. ¿Tu creus que estudiar per metge és aprendre a fer receptes i com s'ha de fer per a visitar les cases on hi ha malalts?

— Ves, jo no ho sé.

— Doncs, mira, s'estudia tot el que s'estudia a l'escola, a l'Institut i a la Universitat, i encara unes quantes coses més.

— Renoi, doncs així s'ha de ser molt savi per a mossèn.

— Això tampoc; s'ha de ser estudiós, sobretot procurar ser bo i estimar de debò tot hom.

— I, ¿què vol dir "Dia del Seminari"?

— És un dia que es recorda a tots els cristians que cal pregar perquè Déu cridi i ajudi a molts nois a ser mossens. Així a tots els llocs, pobles i poblets, viles i ciutats, els grups d'hommes i dones cristians podran tenir sempre el mossèn que els ajudi a conèixer, viure i celebrar la seva fe.

— Mossèn, un dia, va venir a casa un senyor que digué que al seu poble no tenien mossèn, i que estaven molt amoïnats.

— És clar. Doncs, mira, ja ho saps. ¿Per què no tu?

— ¿Què vol dir mossèn Josep?

— No ho sé, no ho sé, què vull dir?...

L'Eixerit

LLEGENDES

En veure'ls llevats, avi, pares, dependents i clientela, no se'n sabien avenir. Mare de Déu estirada! —deien— Com s'han fet grans! A aquesta edat, ja se sap, cada crescuda es un empiocament.

I era del tot cert. I no tan sols eren més espigats de cara enfora, sinó també, de cara endins. La febre els havia estirat els ossos i els havia tibats l'esperit. Tenien els sentits més esmolats i el cap més atent. Moltes coses viscudes però, adormides per la feina de l'escola, el joc i el tragi de cada dia se'ls havien fet presents. Fets i influències que els havien passat per alt, de cop, s'havien plantat damunt la taula.

Ambdós s'adonaren, sobretot en Pere No, que si bé eren de cals Peres, comerciants d'anomenada, i eren néts de l'avi Pere i naturalment, fills del seu pare i de la seva mare, eren, també, fills d'aquell poble. L'Agneta, en Bufa, el Sr. Lluís, en Raurell, en Negreta i tants i tants d'altres eren, també, en part, la seva família. Tots, deixant a part sang i herència, eren una mica avis i pares d'ells.

El poble era un teixit en el qual cada u hi feia correr el seu fil per tal de fer passada. Qui tenia passada reeixida i li donava tot. Qui tenia passada revessa i li calia fer un nus per acabar-la. I cada u, també, segons el seu caient, era influït. Qui pel dibuix. Qui pel color. Qui per la gràcia de la trama i de l'ordit. Qui per la qualitat del tacte. I cada u anava esdevenint, també, un teixit dins un teixit més gran.

Ben mirat, qualsevol família d'aquell poble podia ser la seva. Ningú no havia triat la que tenia. Tot plegat, era com allò que s'explicava d'aquell lloc d'una comunitat religiosa, que en preguntar-li, com era que ell i el seu germà, també religiosos, no s'havien decidit, ambdós, pel mateix orde, contestà:

—Veureu. A mi em van enfil·lar en un camió i al meu germà en un altre. La nostra intenció prou hi era, però també hi eren els camions. I aneu a buscar ous a vendre. I aquesta és la raó. De tan senzilla es, gairebé, increïble.

L'Agneta sempre ho deia. Aquest món és com un ofegat de faves. Hom no hi ha de ficar pas la cullera de fusta, si vol remenar-les. Són tan sensibles. Cal fer-ho, agafant l'olla de terra per les petites nances, protegint-se els dits amb un eixugamà i sacsejar-la amb traca, perquè el condiment arribi a tot arreu i el foc faci el seu fet. Si voleu un bon guisat no vulgueu anar pas més enllà. Creieu-me. D'aquí en endavant, caigui com caigui i que cada fava s'espavilli.

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli de sant Joan, capítol 3, versets del 14 al 21 (Jo 3:14-21).

Reflexionem:

1. El diàleg de Jesús amb Nicodem és una meravella. Déu Pare ha estimat tant els homes, que ens ha donat el seu Fill únic, Jesucrist Nostre Senyor, perquè, salvats per Ell, puguem aconseguir la Vida eterna.

2. Déu no vol condemnar ningú, sinó salvar tothom. Jesús fou enlairat a la creu, perquè tots els qui creuen en Ell tinguin Vida eterna. Amb la seva mort ens ha alliberat dels nostres pecats i de la nostra mort.

3. Jesús és la llum de l'home i del món, perquè en Ell es manifesta l'amor i la salvació de Déu per a tots els homes. Refusar aquesta llum i entestar-se a girar-se d'esquena a Jesús i al seu Evangeli, i a no correspondre al seu amor, ens portaria a un carreró sense sortida.

El mossèn

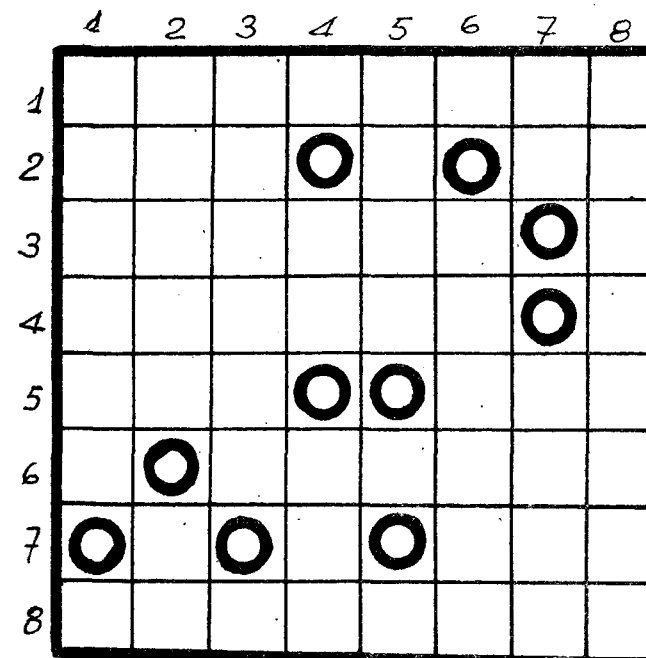
ENCREUATS

HORITZONTALS

- 1.- Caseta on hi ha les gallines.
- 2.- Nom de lletra. Cinc. (A l'inrevés, acabament d'infinitiu.
- 3.- Local destinat a exercicis gimnàstics. Consonant.
- 4.- (A l'inrevés, ama, aprecia. Vocal.
- 5.- Molt petit en la seva espècie. Llista.
- 6.- Consonant. (A l'inrevés, beneita.
- 7.- Consonant. Preposició. (A l'inrevés, lloc on se separa el gra de la palla.
- 8.- Afortunat, feliç.

VERTICALS

- 1.- Una cosa molt gran en la seva espècie. Cinc.
- 2.- Principi vital dels éssers vivents en especial de l'home. Beguda estimulant.
- 3.- Tros de metall, fusta o altres, pla i molt prim. Inicial de punt cardinal.
- 4.- Cinquanta. Inicials de Nou Testament. Nascut.
- 5.- (A l'inrevés, aquell que sap molt. Vocal.
- 6.- Inicial de punt cardinal. Tallar una fusta amb la serra.
- 7.- Acabament d'infinitiu. (A l'inrevés, constel·lació austral.
- 8.- Comarca del Principat.

Solució

1.- Gegant. 2.- Ena. 3.- Gimnàs. 4.- L. 5.- Nan. 6.- T. 7.- T. 8.- Er. 9.- T. 10.- T. 11.- T. 12.- T. 13.- T. 14.- T. 15.- T. 16.- T. 17.- T. 18.- T. 19.- T. 20.- T. 21.- T. 22.- T. 23.- T. 24.- T. 25.- T. 26.- T. 27.- T. 28.- T. 29.- T. 30.- T. 31.- T. 32.- T. 33.- T. 34.- T. 35.- T. 36.- T. 37.- T. 38.- T. 39.- T. 40.- T. 41.- T. 42.- T. 43.- T. 44.- T. 45.- T. 46.- T. 47.- T. 48.- T. 49.- T. 50.- T. 51.- T. 52.- T. 53.- T. 54.- T. 55.- T. 56.- T. 57.- T. 58.- T. 59.- T. 60.- T. 61.- T. 62.- T. 63.- T. 64.- T. 65.- T. 66.- T. 67.- T. 68.- T. 69.- T. 70.- T. 71.- T. 72.- T. 73.- T. 74.- T. 75.- T. 76.- T. 77.- T. 78.- T. 79.- T. 80.- T. 81.- T. 82.- T. 83.- T. 84.- T. 85.- T. 86.- T. 87.- T. 88.- T. 89.- T. 90.- T. 91.- T. 92.- T. 93.- T. 94.- T. 95.- T. 96.- T. 97.- T. 98.- T. 99.- T. 100.- T. 101.- T. 102.- T. 103.- T. 104.- T. 105.- T. 106.- T. 107.- T. 108.- T. 109.- T. 110.- T. 111.- T. 112.- T. 113.- T. 114.- T. 115.- T. 116.- T. 117.- T. 118.- T. 119.- T. 120.- T. 121.- T. 122.- T. 123.- T. 124.- T. 125.- T. 126.- T. 127.- T. 128.- T. 129.- T. 130.- T. 131.- T. 132.- T. 133.- T. 134.- T. 135.- T. 136.- T. 137.- T. 138.- T. 139.- T. 140.- T. 141.- T. 142.- T. 143.- T. 144.- T. 145.- T. 146.- T. 147.- T. 148.- T. 149.- T. 150.- T. 151.- T. 152.- T. 153.- T. 154.- T. 155.- T. 156.- T. 157.- T. 158.- T. 159.- T. 160.- T. 161.- T. 162.- T. 163.- T. 164.- T. 165.- T. 166.- T. 167.- T. 168.- T. 169.- T. 170.- T. 171.- T. 172.- T. 173.- T. 174.- T. 175.- T. 176.- T. 177.- T. 178.- T. 179.- T. 180.- T. 181.- T. 182.- T. 183.- T. 184.- T. 185.- T. 186.- T. 187.- T. 188.- T. 189.- T. 190.- T. 191.- T. 192.- T. 193.- T. 194.- T. 195.- T. 196.- T. 197.- T. 198.- T. 199.- T. 200.- T. 201.- T. 202.- T. 203.- T. 204.- T. 205.- T. 206.- T. 207.- T. 208.- T. 209.- T. 210.- T. 211.- T. 212.- T. 213.- T. 214.- T. 215.- T. 216.- T. 217.- T. 218.- T. 219.- T. 220.- T. 221.- T. 222.- T. 223.- T. 224.- T. 225.- T. 226.- T. 227.- T. 228.- T. 229.- T. 230.- T. 231.- T. 232.- T. 233.- T. 234.- T. 235.- T. 236.- T. 237.- T. 238.- T. 239.- T. 240.- T. 241.- T. 242.- T. 243.- T. 244.- T. 245.- T. 246.- T. 247.- T. 248.- T. 249.- T. 250.- T. 251.- T. 252.- T. 253.- T. 254.- T. 255.- T. 256.- T. 257.- T. 258.- T. 259.- T. 260.- T. 261.- T. 262.- T. 263.- T. 264.- T. 265.- T. 266.- T. 267.- T. 268.- T. 269.- T. 270.- T. 271.- T. 272.- T. 273.- T. 274.- T. 275.- T. 276.- T. 277.- T. 278.- T. 279.- T. 280.- T. 281.- T. 282.- T. 283.- T. 284.- T. 285.- T. 286.- T. 287.- T. 288.- T. 289.- T. 290.- T. 291.- T. 292.- T. 293.- T. 294.- T. 295.- T. 296.- T. 297.- T. 298.- T. 299.- T. 300.- T. 301.- T. 302.- T. 303.- T. 304.- T. 305.- T. 306.- T. 307.- T. 308.- T. 309.- T. 310.- T. 311.- T. 312.- T. 313.- T. 314.- T. 315.- T. 316.- T. 317.- T. 318.- T. 319.- T. 320.- T. 321.- T. 322.- T. 323.- T. 324.- T. 325.- T. 326.- T. 327.- T. 328.- T. 329.- T. 330.- T. 331.- T. 332.- T. 333.- T. 334.- T. 335.- T. 336.- T. 337.- T. 338.- T. 339.- T. 340.- T. 341.- T. 342.- T. 343.- T. 344.- T. 345.- T. 346.- T. 347.- T. 348.- T. 349.- T. 350.- T. 351.- T. 352.- T. 353.- T. 354.- T. 355.- T. 356.- T. 357.- T. 358.- T. 359.- T. 360.- T. 361.- T. 362.- T. 363.- T. 364.- T. 365.- T. 366.- T. 367.- T. 368.- T. 369.- T. 370.- T. 371.- T. 372.- T. 373.- T. 374.- T. 375.- T. 376.- T. 377.- T. 378.- T. 379.- T. 380.- T. 381.- T. 382.- T. 383.- T. 384.- T. 385.- T. 386.- T. 387.- T. 388.- T. 389.- T. 390.- T. 391.- T. 392.- T. 393.- T. 394.- T. 395.- T. 396.- T. 397.- T. 398.- T. 399.- T. 400.- T. 401.- T. 402.- T. 403.- T. 404.- T. 405.- T. 406.- T. 407.- T. 408.- T. 409.- T. 410.- T. 411.- T. 412.- T. 413.- T. 414.- T. 415.- T. 416.- T. 417.- T. 418.- T. 419.- T. 420.- T. 421.- T. 422.- T. 423.- T. 424.- T. 425.- T. 426.- T. 427.- T. 428.- T. 429.- T. 430.- T. 431.- T. 432.- T. 433.- T. 434.- T. 435.- T. 436.- T. 437.- T. 438.- T. 439.- T. 440.- T. 441.- T. 442.- T. 443.- T. 444.- T. 445.- T. 446.- T. 447.- T. 448.- T. 449.- T. 450.- T. 451.- T. 452.- T. 453.- T. 454.- T. 455.- T. 456.- T. 457.- T. 458.- T. 459.- T. 460.- T. 461.- T. 462.- T. 463.- T. 464.- T. 465.- T. 466.- T. 467.- T. 468.- T. 469.- T. 470.- T. 471.- T. 472.- T. 473.- T. 474.- T. 475.- T. 476.- T. 477.- T. 478.- T. 479.- T. 480.- T. 481.- T. 482.- T. 483.- T. 484.- T. 485.- T. 486.- T. 487.- T. 488.- T. 489.- T. 490.- T. 491.- T. 492.- T. 493.- T. 494.- T. 495.- T. 496.- T. 497.- T. 498.- T. 499.- T. 500.- T. 501.- T. 502.- T. 503.- T. 504.- T. 505.- T. 506.- T. 507.- T. 508.- T. 509.- T. 510.- T. 511.- T. 512.- T. 513.- T. 514.- T. 515.- T. 516.- T. 517.- T. 518.- T. 519.- T. 520.- T. 521.- T. 522.- T. 523.- T. 524.- T. 525.- T. 526.- T. 527.- T. 528.- T. 529.- T. 530.- T. 531.- T. 532.- T. 533.- T. 534.- T. 535.- T. 536.- T. 537.- T. 538.- T. 539.- T. 540.- T. 541.- T. 542.- T. 543.- T. 544.- T. 545.- T. 546.- T. 547.- T. 548.- T. 549.- T. 550.- T. 551.- T. 552.- T. 553.- T. 554.- T. 555.- T. 556.- T. 557.- T. 558.- T. 559.- T. 560.- T. 561.- T. 562.- T. 563.- T. 564.- T. 565.- T. 566.- T. 567.- T. 568.- T. 569.- T. 570.- T. 571.- T. 572.- T. 573.- T. 574.- T. 575.- T. 576.- T. 577.- T. 578.- T. 579.- T. 580.- T. 581.- T. 582.- T. 583.- T. 584.- T. 585.- T. 586.- T. 587.- T. 588.- T. 589.- T. 590.- T. 591.- T. 592.- T. 593.- T. 594.- T. 595.- T. 596.- T. 597.- T. 598.- T. 599.- T. 600.- T. 601.- T. 602.- T. 603.- T. 604.- T. 605.- T. 606.- T. 607.- T. 608.- T. 609.- T. 610.- T. 611.- T. 612.- T. 613.- T. 614.- T. 615.- T. 616.- T. 617.- T. 618.- T. 619.- T. 620.- T. 621.- T. 622.- T. 623.- T. 624.- T. 625.- T. 626.- T. 627.- T. 628.- T. 629.- T. 630.- T. 631.- T. 632.- T. 633.- T. 634.- T. 635.- T. 636.- T. 637.- T. 638.- T. 639.- T. 640.- T. 641.- T. 642.- T. 643.- T. 644.- T. 645.- T. 646.- T. 647.- T. 648.- T. 649.- T. 650.- T. 651.- T. 652.- T. 653.- T. 654.- T. 655.- T. 656.- T. 657.- T. 658.- T. 659.- T. 660.- T. 661.- T. 662.- T. 663.- T. 664.- T. 665.- T. 666.- T. 667.- T. 668.- T. 669.- T. 670.- T. 671.- T. 672.- T. 673.- T. 674.- T. 675.- T. 676.- T. 677.- T. 678.- T. 679.- T. 680.- T. 681.- T. 682.- T. 683.- T. 684.- T. 685.- T. 686.- T. 687.- T. 688.- T. 689.- T. 690.- T. 691.- T. 692.- T. 693.- T. 694.- T. 695.- T. 696.- T. 697.- T. 698.- T. 699.- T. 700.- T. 701.- T. 702.- T. 703.- T. 704.- T. 705.- T. 706.- T. 707.- T. 708.- T. 709.- T. 710.- T. 711.- T. 712.- T. 713.- T. 714.- T. 715.- T. 716.- T. 717.- T. 718.- T. 719.- T. 720.- T. 721.- T. 722.- T. 723.- T. 724.- T. 725.- T. 726.- T. 727.- T. 728.- T. 729.- T. 730.- T. 731.- T. 732.- T. 733.- T. 734.- T. 735.- T. 736.- T. 737.- T. 738.- T. 739.- T. 740.- T. 741.- T. 742.- T. 743.- T. 744.- T. 745.- T. 746.- T. 747.- T. 748.- T. 749.- T. 750.- T. 751.- T. 752.- T. 753.- T. 754.- T. 755.- T. 756.- T. 757.- T. 758.- T. 759.- T. 760.- T. 761.- T. 762.- T. 763.- T. 764.- T. 765.- T. 766.- T. 767.- T. 768.- T. 769.- T. 770.- T. 771.- T. 772.- T. 773.- T. 774.- T. 775.- T. 776.- T. 777.- T. 778.- T. 779.- T. 780.- T. 781.- T. 782.- T. 783.- T. 784.- T. 785.- T. 786.- T. 787.- T. 788.- T. 789.- T. 790.- T. 791.- T. 792.- T. 793.- T. 794.- T. 795.- T. 796.- T. 797.- T. 798.- T. 799.- T. 800.- T. 801.- T. 802.- T. 803.- T. 804.- T. 805.- T. 806.- T. 807.- T. 808.- T. 809.- T. 810.- T. 811.- T. 812.- T. 813.- T. 814.- T. 815.- T. 816.- T. 817.- T. 818.- T. 819.- T. 820.- T. 821.- T. 822.- T. 823.- T. 824.- T. 825.- T. 826.- T. 827.- T. 828.- T. 829.- T. 830.- T. 831.- T. 832.- T. 833.- T. 834.- T. 835.- T. 836.- T. 837.- T. 838.- T. 839.- T. 840.- T. 841.- T. 842.- T. 843.- T. 844.- T. 845.- T. 846.- T. 847.- T. 848.- T. 849.- T. 850.- T. 851.- T. 852.- T. 853.- T. 854.- T. 855.- T. 856.- T. 857.- T. 858.- T. 859.- T. 860.- T. 861.- T. 862.- T. 863.- T. 864.- T. 865.- T. 866.- T. 867.- T. 868.- T. 869.- T. 870.- T. 871.- T. 872.- T. 873.- T. 874.- T. 875.- T. 876.- T. 877.- T. 878.- T. 879.- T. 880.- T. 881.- T. 882.- T. 883.- T. 884.- T. 885.- T. 886.- T. 887.- T. 888.- T. 889.- T. 890.- T. 891.- T. 892.- T. 893.- T. 894.- T. 895.- T. 896.- T. 897.- T. 898.- T. 899.- T. 900.- T. 901.- T. 902.- T. 903.- T. 904.- T. 905.- T. 906.- T. 907.- T. 908.- T. 909.- T. 910.- T. 911.- T. 912.- T. 913.- T. 914.- T. 915.- T. 916.- T. 917.- T. 918.- T. 919.- T. 920.- T. 921.- T. 922.- T. 923.- T. 924.- T. 925.- T. 926.- T. 927.- T. 928.- T. 929.- T. 930.- T. 931.- T. 932.- T. 933.- T. 934.- T. 935.- T. 936.- T. 937.- T. 938.- T. 939.- T. 940.- T. 941.- T. 942.- T. 943.- T. 944.- T. 945.- T. 946.- T. 947.- T. 948.- T. 949.- T. 950.- T. 951.- T. 952.- T. 953.- T. 954.- T. 955.- T. 956.- T. 957.- T. 958.- T. 959.- T. 960.- T. 961.- T. 962.- T. 963.- T. 964.- T. 965.- T. 966.- T. 967.- T. 968.- T. 969.- T. 970.- T. 971.- T. 972.- T. 973.- T. 974.- T. 975.- T. 976.- T. 977.- T. 978.- T. 979.- T. 980.- T. 981.- T. 982.- T. 983.- T. 984.- T. 985.- T. 986.- T. 987.- T. 988.- T. 989.- T. 990.- T. 991.- T. 992.- T. 993.- T. 994.- T. 995.- T. 996.- T. 997.- T. 998.- T. 999.- T. 1000.- T. 1001.- T. 1002.- T. 1003.- T. 1004.- T. 1005.- T. 1006.- T. 1007.- T. 1008.- T. 1009.- T. 1010.- T. 1011.- T. 1012.- T. 1013.- T. 1014.- T. 1015.- T. 1016.- T. 1017.- T. 1018.- T. 1019.- T. 1020.- T. 1021.- T. 1022.- T. 1023.- T. 1024.- T. 1025.- T. 1026.- T. 1027.- T. 1028.- T. 1029.- T. 1030.- T. 1031.- T. 1032.- T. 1033.- T. 1034.- T. 1035.- T. 1036.- T. 1037.- T. 1038.- T. 1039.- T. 1040.- T. 1041.- T. 1042.- T. 1043.- T. 1044.- T. 1045.- T. 1046.- T. 1047.- T. 1048.- T. 1049.- T. 1050.- T. 1051.- T. 1052.- T. 1053.- T. 1054.- T. 1055.- T. 1056.- T. 1057.- T. 1058.- T. 1059.- T. 1060.- T. 1061.- T. 1062.- T. 1063.- T. 1064.- T. 1065.- T. 1066.- T. 1067.- T. 1068.- T. 1069.- T. 1070.- T. 1071.- T. 1072.- T. 1073.- T. 1074.- T. 1075.- T. 1076.- T. 1077.- T. 1078.- T. 1079.- T. 1080.- T. 1081.- T. 1082.- T. 1083.- T. 1084.- T. 1085.- T. 1086.- T. 1087.- T. 1088.- T. 1089.- T. 1090.- T. 1091.- T. 1092.- T. 1093.- T. 1094.- T. 1095.- T. 1096.- T. 1097.- T. 1098.- T. 1099.- T. 1100.- T. 1101.- T. 1102.- T. 1103.- T. 1104.- T. 1105.- T. 1106.- T. 1107.- T. 1108.- T. 1109.- T. 1110.- T. 1111.- T. 1112.- T. 1113.- T. 1114.- T. 1115.- T. 1116.- T. 1117.- T. 1118.- T. 1119.- T. 1120.- T. 1121.- T. 1122.- T. 1123.- T. 1124.- T. 1125.- T. 1126.- T. 1127.- T. 1128.- T. 1129.- T. 1130.- T. 1131.- T. 1132.- T. 1133.- T. 1134.- T. 1135.- T. 1136.- T. 1137.- T. 1138.- T. 1139.- T. 1140.- T. 1141.- T. 1142.- T. 1143.- T. 1144.- T. 1145.- T. 1146.- T. 1147.- T. 1148.- T. 1149.- T. 1150.- T. 1151.- T. 1152.- T. 1153.- T. 1154.- T. 1155.- T. 1156.- T. 1157.- T. 1158.- T. 1159.- T. 1160.- T. 1161.- T. 1162.- T. 1163.- T. 1164.- T. 1165.- T. 1166.- T. 1167.- T. 1168.- T. 1169.- T. 1170.- T. 1171.- T. 1172.- T. 1173.- T. 1174.- T. 1175.- T. 1176.- T. 1177.- T. 1178.- T. 1179.- T. 1180.- T. 1181.- T. 1182.- T. 1183.- T. 1184.- T. 1185.- T. 1186.- T. 1187.- T. 1188.- T. 1189.- T. 1190.- T. 1191.- T. 1192.- T. 1193.- T. 1194.- T. 1195.- T. 1196.- T. 1197.- T. 1198.- T. 1199.- T. 1200.- T. 1201.- T. 1202.- T. 1203.- T. 1204.- T. 1205.- T. 1206.- T. 1207.- T. 1208.- T. 1209.- T. 1210.- T. 1211.- T. 1212.- T. 1213.- T. 1214.- T. 1215.- T. 1216.- T. 1217.- T. 1218.- T. 1219.- T. 1220.- T. 1221.- T. 1222.- T. 1223.- T. 1224.- T. 1225.- T. 1226.- T. 1227.- T. 1228.- T. 1229.- T. 1230.- T. 1231.- T. 1232.- T. 1233.- T. 1234.- T. 1235.- T. 1236.- T. 1237.- T. 1238.- T. 1239.- T. 1240.- T. 1241.- T. 1242.- T. 1243.- T. 1244.- T. 1245.- T. 1246.- T. 1247.- T. 1248.- T. 1249.- T. 1250.- T. 1251.- T. 1252.- T. 1253.- T. 1254.- T. 1255.- T. 1256.- T. 1257.- T. 1258.- T. 1259.- T. 1260.- T. 1261.- T. 1262.- T. 1263.- T. 1264.- T. 1265.- T. 1266.- T. 1267.- T. 1268.- T. 1269.- T. 1270.- T. 1271.- T. 1272.- T. 1273.- T. 1274.- T. 1275.- T. 1276.- T. 1277.- T. 1278.- T. 1279.- T. 1280.- T. 1281.- T. 1282.- T. 1283.- T. 1284.- T. 1285.- T. 1286.- T. 1287.- T. 1288.- T. 1289.- T. 1290.- T. 1291.- T. 1292.- T. 1293.- T. 1294.- T. 1295.- T. 1296.- T. 1297.- T. 1298.- T. 1299.- T. 1300.- T. 1301.- T. 1302.- T. 1303.- T. 1304.- T. 1305.- T. 1306.- T. 1307.- T. 1308.- T. 1309.- T. 1310.- T. 1311.- T. 1312.- T. 1313.- T. 1314.- T. 1315.- T. 1316.- T. 1317.- T. 1318.- T. 1319.- T. 1320.- T. 1321.- T. 1322.- T. 1323.- T. 1324.- T. 1325.- T. 1326.- T. 1327.- T. 1328.- T. 1329.- T. 1330.- T. 1331.- T. 1332.- T. 1333.- T. 1334.- T. 1335.- T. 1336.- T. 1337.- T. 1338.- T. 1339.- T. 1340.- T. 1341.- T. 1342.- T. 1343.- T. 1344.- T. 1345.- T. 1346.- T. 1347.- T. 1348.- T. 1349.- T. 1350.- T. 1351.- T. 1352.- T. 1353.- T. 1354.- T. 1355.- T. 1356.- T. 1357.- T. 1358.- T. 1359.- T. 1360.- T.

DIUMENGE

CIRCUIT CATALÀ
10.30 Santa missa. **11.30** Miramar esportiu. **14.00** Recull informatiu. **15.30** Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL
15.30 Rugby. **17.00** Estrenes TV - "Lejos de casa". **18.45** - Candy, Candy... **19.10** Dos en ratlla. **20.05** Anells d'or. **21.05** El dominical. **22.05** Llargmetratge - "Un americano en París". **24.00** L'ull del vídeo: **00.05** Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ
16.45 Berenar a Sant Cugat. **19.00** Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL
19.00 Agenda. **19.10** Curs d'anglès. **19.25** Posta a punt. **19.45** Artiris. **20.00** Estadi 2. **20.30** La nit del cine espanyol - **NODO del 1948**. **21.50** Pel·lícula. "Jalisco canta en Sevilla". **23.50** Últimes preguntes. **00.15** Resum informatiu. **00.35** Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ
16.45 Berenar a Sant Cugat. **19.00** Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL
19.00 Agenda. **19.10** Curs d'anglès. **19.25** Posta a punt. **19.45** Arc iris. **20.00** Taula d'anuncis.
20.30 Amb les mans a la massa. **21.00** Musical - "La noche española". **22.00** Teatre 2 - "Absalón". **00.05** Resum informatiu.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ
16.45 Berenar a Sant Cugat. **19.00** Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL
19.00 Agenda. **19.10** Curs d'anglès - Lliçó 34. **19.25** Posta a punt. **19.45** Arc iris. **20.00** Temps moderns. **21.00** Estudi obert. **23.00** Jazz entre amics. **00.05** Resum informatiu. **00.25** Comiat.

DIJOURS

CIRCUIT CATALÀ
16.45 Berenar a Sant Cugat. **19.00** Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL
19.00 Agenda. **19.10** Curs d'anglès - Rep. Ilici 33. **19.25** Posta a punt. **19.45** Arciris. **20.00** Documental. **21.00** Fila 7. **22.05** Cine club - "Fugitivos en la noche". **00.30** Resum informatiu. **00.50** - Temps de creure. **10.05** Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. **19.10** Curs d'anglès - Rep. lliçó 34. **19.30** La clauve - Tema: "Locos por la vida: la aventura". **24.00** Resum informatiu. **00.20** Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT CATALÀ
10.30 La família Robinson. **10.55** Tres i no res. **11.25** Digui, digui... nº 20. **11.35** Pleiteguensam. **12.00** Benvinguts. **13.00** Un milió per al millor. **14.00** Recull informatiu.

CIRCUIT ESTATAL
15.30 Cap de setmana. **15.45** Música y músicos. **16.30** Temps per a l'esport. **19.00** En paral·lel, els joves. **20.00** La bona música. **21.00** La finestra electrònica. **22.55** Teatre real.

☐ Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.

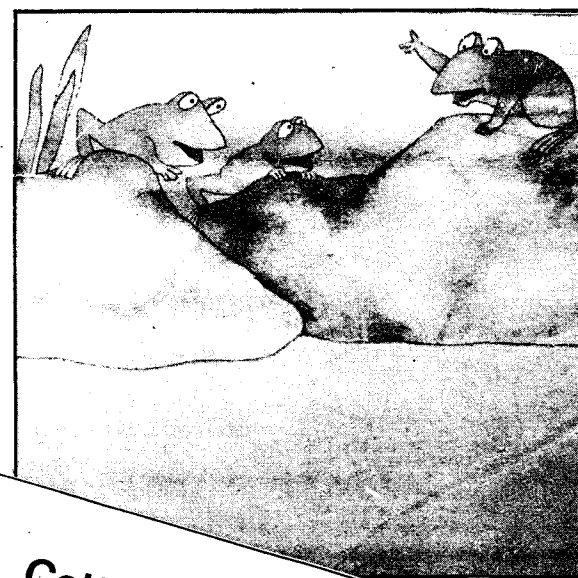
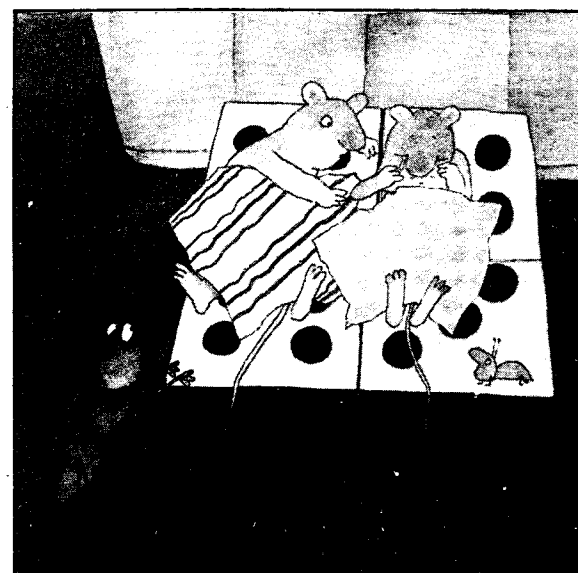
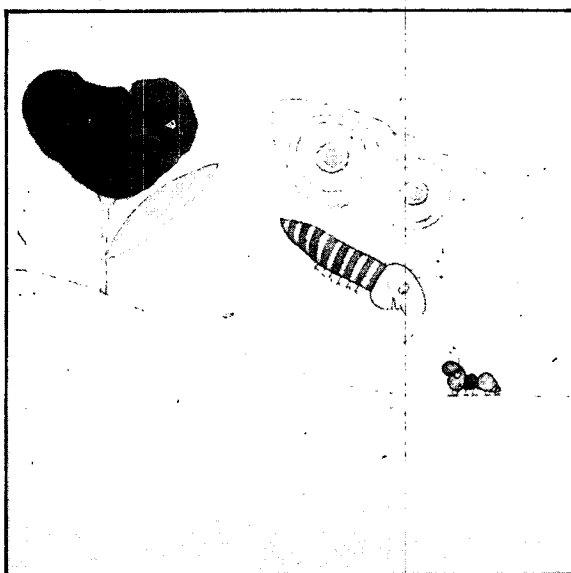
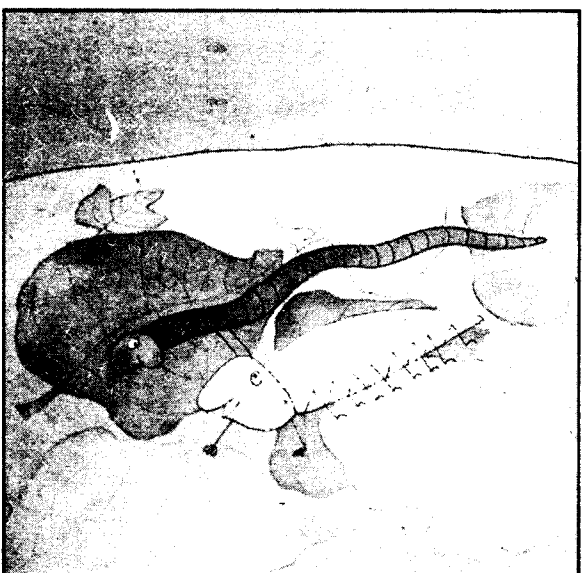
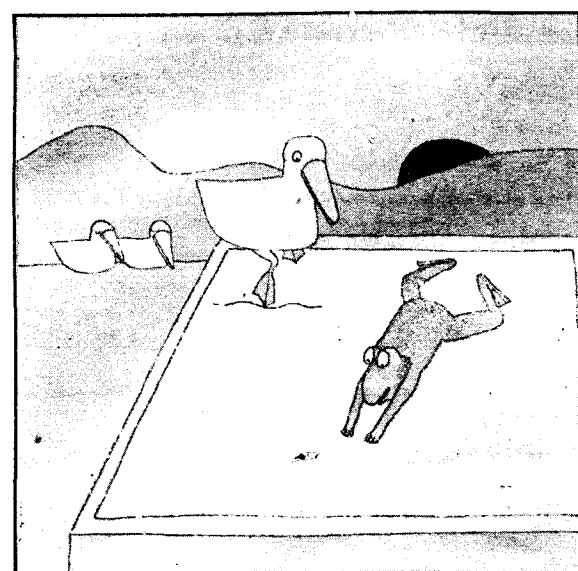
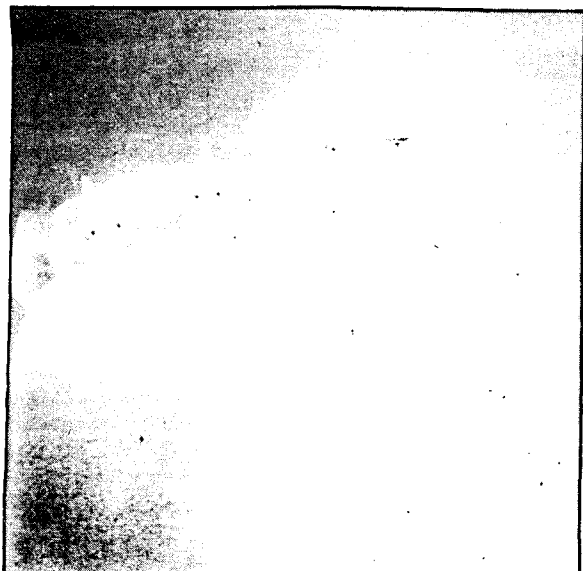
☐ Incloc un taló barrat per aquest import.

☐ Prègo al Banc / Caixa

Agència
que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a
nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º

Lloc Data Signatura

254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 1061 1062 1063 1064 1065 1066 1067 1068 1069 1070 1071 1072 1073 1074 1075 1076 1077 1078 1079 1080 1081 1082 1083 1084 1085 1086 1087 1088 1089 1090 1091 1092 1093 1094 1095 1096 1097 1098 1099 1100 1101 1102 1103 1104 1105 1106 1107 1108 1109 1110 1111 1112 1113 1114 1115 1116 1117 1118 1119 1120 1121 1122 1123 1124 1125 1126 1127 1128 1129 1130 1131 1132 1133 1134 1135 1136 1137 1138 1139 1140 1141 1142 1143 1144 1145 1146 1147 1148 1149 1150 1151 1152 1153 1154 1155 1156 1157 1158 1159 1160 1161 1162 1163 1164 1165 1166 1167 1168 1169 1170 1171 1172 1173 1174 1175 1176 1177 1178 1179 1180 1181 1182 1183 1184 1185 1186 1187 1188 1189 1190 1191 1192 1193 1194 1195 1196 1197 1198 1199 1200 1201 1202 1203 1204 1205 1206 1207 1208 1209 1210 1211 1212 1213 1214 1215 1216 1217 1218 1219 1220 1221

Títols publicats:

Cargol treu banya
El ratolí golafre
L'ocell fredolíc
Rac rac, fa el corc
El cuc poruc
La formiga distreta
El cucut bromista
L'ànec i la granota
L'ocell viatger

Aprendre a volar
Festa grossa
Cauen les fulles
Ens podem quedar?
El vestit blanc
La lluna, la pruna
L'aventura
L'arc de Sant Martí
L'ocell que torna

Contes d'imaginació amb text manuscrit
100 ptes. cada un.

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS
MATERNAL - PRE-ESCOLAR - EGB - BUP
Casp, 79 - 08013 Barcelona - Tels. 245 72 03 / 04